

Almahas Sang

Lissen Seligmann

2020

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	AlMaha, Merlins ny Gry
1. Gnist finder sammen	5	De astrologiske dyretegn...
2. Med stjerne	11	Helt Hjerte
3. Lysende	17	Ørnen er Landet
4. Før i det fjerne	23	Salgets Død
5. Splitter	29	Stjernemødet
6. Sin askegrå puppe	36	Strålevejen
7. Samler	43	Mod ny Jord
8. Sin opløste suppe	50	Maria Magdalene vs...
9. Åndssolens lydfinger	56	Brahmas Stige
10. Klinger	63	Nøgleklar
11. Lydlyset	70	Genkomst
12. Kuppede puppen	76	Dumbos Afløser
13. Ét med det fjerne	82	Symfonien Svanesangen
14. Én stjerne	88	Balders Potensering

0. INDLEDNING

Den skønneste Drøm, DsD, var tilbageblik over et spand af år, *Sneglespor*, Ssp, over de lige foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt at starte på, men fik besked indefra om at skrive i NUet. Javel, ja, naturligvis. Det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff, egentlig Fønix, og *Merlins Gry*, MG og videre i *Merlins Morgen*, MM, hvor Fønix stadig var i gang.

Nu er Fønix færdig og lyslegemet skal skabes. Det kræver en sidden stille som jeg først lige for alvor har indledt. Jeg er realiseret, kunne være draget herfra men er blevet for at opleve det helt ny at danne en lyskrop til den ny mulighed vi har som realiserede i denne æon, at fortsætte her i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst, erstatte forliset i det gamle med et sus på falderebet. I det mindste give det en chance i *Merlins Formiddag*, MF. Og ja, det gik i gang og fik fodfæste, men som sædvanlig tager det længere tid end jeg havde ventet, så jeg fortsætter ufortrødent her i *AlMahas Sang*, AS. Åh, og forsidebilledet hedder "*Den hellige Gral*".

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig – i tilnærmet alfabetisk orden:

AlMaha = min indre JEG-følelse, "Al Maj/mig" og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha)

C19 = Covid 19 – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet

DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger

1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, "Tonal", og 2.att. = drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrives meget i Kry)

GT/NT = Gamle og Nye Testamente

hnf/ej = hellignat før/efter jul

jf = jordforbindelse

kh og ku = kollektive hypnose og ubevidste

m og f og k = maskulin/mand alt efter sammenhæng og feminin og kvinde – ML = Memory Lane

SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som er ophav til Krishna/Kristus = titel der betegner krystalenergien

Rat = rationel kontrol-position, Silk = tavs viden-position, Ånd

s = den "sorte" negative pol/fraktion, h = "hvide" positive pol/fraktion

Ø/Å = Ørnen/Ånden – øvrige vil fremgå.

Kærlig hilsen,

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatter og bog, se sidste side)

14.07.0512 + 20.10.0648

ALMAHA, MERLINS NY GRY

Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog stadigvæk var jeg først hos de - der kendte til sig selv

Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænked sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør AlMahas unge nye kvad om livets gyldne kyst

1. GNIST FINDER SAMMEN

Der er en fin serie på tv p.t.: ”Fader Brown”. Rosen er min tribut til al religion, som jeg jo har ambivalens overfor, for arbejder Ånden *ægte* igennem den, er det så ikke græsk-katolsk? En stærk, sand religion er så farlig når misbrugt *netop* derfor. Marias type var givetvis sandere, men Peters overlevede. Hvorfor? Kali, og der ryddes nu op. Religion er trin 1 mod Ånden, og jeg vil citere Fader Brown(s forfatter): ”Titanic blev bygget af professionelle, Arken af amatører”/”Der er ting der ikke bør håndteres af professionelle”, professionelle her Åndløse. Jeg tror ikke et sekund på at Arken blev skabt af amatører eller beretningen helt korrekt overleveret, læs Sitchin, men princippet er jeg enig i. Der er to videnskabelige udviklingsretninger i vor overgangstid, teknologien og bevidstheden, og sidstnævnte kræver i høj grad at man er amatør, for de er uhæmmede af doktriner. Den ville dog være sværere uden en vis teknologisk støtte, så tak for det. Den er ved at opdages at være en videnskab der skaber vism/k af amatører, som al videnskab fra start. Engang er de to grene én – igen. Til da lukrerer jeg på teknologien.

Vi har Allehelgensaften i DK, ikke Halloween, og i nat døde Sean Connery, 90 år gammel. S.C. har optrådt meget i mine drømme gennem årene, så tro imod sig selv... netop det blev udnyttet i de roller han spillede som med tiden så tydeligt blev skrevet til ham. Synd at han ikke ville spille Gandalf i Ringenes Herre, som skabt til rollen, men det skulle altså ikke være. Lo and behold! Ham der fik den er også skotsk af navn... tiden løb omsider fra eksplosive S.C. omend han var i særklasse, se MM, kap. 13, 6.jun. **1. november** og den store nyhed er stadig at æter/lyslegeme/stof integreres i den påkrævede hvile/fred dertil – for *ALT*. Jeg er anbragt her af samme årsag, forsømmer intet, der er travlt i jf og *noget ”lovlig smart” synes at forberedes*. Jeg bliver ikke klar denne side jul, nyd livet bedst muligt! **2. november** og fortsæt do, det er ren kage, mand, højeste vielse er i udsigt, mangler bare stof, 1. prioritet er *at gøre gælden op* – jeg genlæser lige Fortune's første roman, ”Demon Lover”. Det gav lidt re-AHA om xy og <3løshed.

<3løshed forstået som ve over *aldrig* at have oplevet det partnerskab der løfter og inspirerer parterne, ikke engang med xxx som jeg nok var mest dybde-id med. Disse dyrespil der altid kom i vejen – jeg er så træt af selv det mindste pip... tv viste en dokumentar om katolsk exorcisme. Mine eftertanker: ”Fint, det kom udefra, det går retur.” Reaktionsmønstrene var som i skrap psykoterapi (tæt på en chimpanses raserianfald) og Ånden *skal* ind over, så hvorfor ikke sådan? Alle lærte jo noget. Ved mirakelhelingsmøder heles kun de der er klar, de øvrige *kom og så* i det mindste, mod slutningen af en evt. personlig behandling bør præsten bare gradvis overdrage mere ansvar, sige man *har* det hele, ikke bør afhænge af ham, kun Ånden. Mit forløb var stort set sådan, jeg ville blot fra start selv og *havde* Ånden. I NT kritiserer Yeshua en ”konkurrent”, hvem var det nu? Náhjo, ”Simon *Mageren*”. Det var som Moses mod de ægyptiske magere, helhed vs. magibrugere, lavere frekvens, måske ikke engang *store* delmængder.

Psykoterapi er sund fornuft, en fin start. Kærlig, lindrende opbakning også. Gentagen healing uden selvvejledning ikke. Det er manipulation, der findes ingen ”positive spil”! Men årtusind-gamle fastlagte bønner til den Ene i alt tillader og har ladning fra alle der har brugt dem, meget effektive værktøjer til trin 1 med folk som ikke ved de selv har. Hverken Moses, Yeshua eller DJ behøvede imidlertid andet end normal tale, så det gør jeg heller ikke. Jeg er glad for min alder. Det er rart at se *tilbage* på en tid hvor jeg var uvidende. **3. november, tungt arbejde bag overfladen med at bringe forbindelse ud og stof ind, nedtælling til viis, lys, fredelig ny start**. Den intensive proces giver stadige tvivls-glimt (angst-pip) som lyslegemet forynger og heler al fortid, men alt er OK. Jeg har lige fremhævet linjer 1., 2. og 3.nov fordi jeg overså noget som med **4. novembers** natnyt faldt på plads. 1.nov, i den vigtigste s højtid, indledtes en tung proces bag overfladen, klart afbildet i det amerikanske valg. Lige nu står Trump og Biden ret lige, men Biden vinder, tror/håber jeg. 3. WW er på nippet, C19 blusser op overalt – pest fulgte altid med krig.

”Demon Lover” kom naturligvis på tavlen igen fordi den *er* processen: vi krydser over fra s til h integritet – omsider (tydelig parallel ikke før bemærket mellem Dion's underverdener og DJ's ”uorganiske liv”- selvfølgelig. Og ”The Count” er da St. Germain!), alle oversanselige evner styrkes i mig, men samtidig er der den tvivl der hele tiden må ryddes af vejen ved indsigt: er jeg fantast omkring dit, dat? Vil mine planer se lys? Hvorfor har jeg altid følt ægyptisk esoterik så korrump når Dion altid fremhævede den? (der var to fraktioner, en præ-ægyptisk og en fra dets start, og *den* var korrump. Sitchin havde ret om første farao) Til natnyt: **udrensning i ku er tæt på, alle mestre er i fuldt sving omme bag, PS kører bussen (slut '17 på bagsædet, 7.sep '20 spået snart ved rattet) i den jordiske proces – hvori jeg er bevidst medinddraget nu som adept.** Jo nærmere vi kommer, jo mere forblændelse og forvirring, og sikkerhed ligger ikke i modstand, men i roligt at gennemskue spillet, støtte sandheden (som ku ser som syg), lindre overgangen før afslutningen.

Som altid når PS viser sig i natnyt er en tungere proces varslet; men overgangen vil lykkes denne gang, ikke ende i bagstræbende verdenskrig. Trump er selve Kali-traumernes tidsbillede. Wilhelm var opgøret med det tunge, grådige, stive feudalsystem, ti og adlyd ”Guds (s) blodlinje”, Hitler den grådige folkeforfører, at se de s magtmønstre i hele folket, tænke uafhængigt, Trump er den totalt Åndløse, grådige s udbytter i selve verdens-samfundsstrukturen, finans og ejendom, Kalis livsnerve, og C19 driver indad og dræber manglende bevidsthed om h sammenhænge. Det er sjovt at læse ”Demon Lover” på tidens baggrund. Romanen var forud ved udgivelsen, for mange er den det stadig, men den gengiver min xy-proces fremragende, omend *noget* mere ekstremt. Alle skal have fat i deres indre m/k og få den gjort lige med deres ydre. Jeg har aldrig været som Veronica, med en ret inaktiv hjerne, men der har været mange sammenhænge jeg ikke begreb, og jeg genkender Lucas' hjerteløshed i xy, hvis kvikke hjerne jeg var ret imponeret over.

”Once an initiate, always one”. Jeg husker ingen forbindelse med riter siden Ægypten. Det er muligt jeg har behandlet det før, men jeg spurgte ind til det igen: jeg husker intet om det fordi på et tidspunkt skal man slippe ritualer, *være* dem. Jeg blev ikke ”tabt” som jeg har været tilbøjelig til at tænke, jeg voksede fra det for noget større og har derfor altid haft det skidt med alle riter. I bogen står St. Germain for et ritual, men ingen skal bilde mig ind at han (så lidt som SB) havde brug for det. Jeg tror at videreudviklingen efter oplæring med riter er at være først u-, så bevidst kanal for en højere entitet, og det har jeg været i flere liv. Det modner til at være sin egen kanal som jeg nu er, med gedigen modvilje mod at være kanal for andre mere. **5. november**, og natnyt varsler at alt ydre restpis fra den gamle Kali-cyklus, helet bedst muligt, nu slut-transmuteres som spået i 25.aug-resuméet efter genfødslen. Det lignede xy a la Trump! Hvem gider det mere?

Hov, efter flere timer dukkede nogle ret seriøse drømmestumper mere op af dybet. *DET* kan man da kalde slutningen af et kredsløb! Helt tilbage til DsD, for ca. 10 år siden, drømte jeg **DgK**. Dengang kunne jeg lige se at toppen af den smalle kløfts højre side var ved at erodere i toppen mens venstre sides top var uden for synsvidde. Jeg fulgte kløften til ende og valgte hulen th (3-4) hvor jeg blev præsenteret for hvad der skulle ske i de kommende år. Alt er siden beskrevet og sammenholdt med CCA's erfaringer. Nu har jeg transcenderet både væggen th og tv (2-1), i nat vist jeg at hele kløften (bette rest) var næsten ét med jorden, knap skulderhøj. Jeg skulle intet i dens skygge og gik forbi ind i det gyldengule landskab, 1, før 3.att., for at lægge mig at slikke Åndens helt uhæmmede sol lige over mig = afslappet direkte optankning. Samtidig meldtes der om *indledning* af nyskabelse inkl. in- og eksternt flow og tiltrækning i 2, *kun* startfase.

Hele kløften, *gylden*, ligner i høj grad krone-tragten som jeg allerede havde tilgang til i '10, bare ret smal. (10.okt var toppen nået, nu et kæmpekrater. I nat jævnet med jorden, frit udsyn) En anden, sjov ting: hulerne var da næseborene, det th til den ydre, mørke verden med alle begrænsningerne, godt fremstillet som gradvis snævrere gange at være fanget i som en anden borebille, tv til den indre, grænseløs og naturpræget, som jeg kun lige havde bestået 3. indvielse i og nu tiltrådte 4., korsfæstelsen, overvåget af SB. Jeg følte mig befriet, tilpas i den. Jeg har nu tiltrådt 5., adept,

Rishi, sidste i solsystemet, hvor udødelighed opnås. Ufatteligt. Jeg niver mig i armen... av... er også et menneske – jeg vil se det manifesteret! Nå, jeg følger Trump tabe, Biden vinde, hvor sørgeligt (!), og synes at det dog er utroligt med alt det lusk folk laver i 4 i den tro at de kan styre noget som helst. De kan kun hvis nok samlet Ånd tillader det, og tiden er løbet fra måden. 1.att. er meget sart, totalt afhængig af den good-will den flyder på, en isflis på havet, og våren kommer. Meget is bliver opløst i de kommende år, mange ryger i. Silk vil være et godt aktiv.

Så langt tilbage jeg husker har jeg villet have frugterne før arbejdet egentlig var gjort godt nok (især med matrix-ting). Og hvornår er det det? Man udvikler sig jo hele tiden. **6. november**, og natnyt er retort på 7 linjer oppe: alt er klar, men tiden er ikke og det er omsorg at vente! Utålmodighed i sig selv disintegrerer, tiltrækker faktisk at tiden ikke er inde. Jeg ved det godt, men jeg syntes lige et øjeblik at min Ånd var en skiderik. Jeg har arbejdet hele mit liv på at blive udbetalt, bøjet hovedet og fortsat efter skuffelse på skuffelse og så...? Jeg bøjer den selviske nakke igen fordi jeg ved det er rigtigt og kærligt. Nok er kløften udslettet, men I ved ikke præcis hvad der vil ske i 4, aner dog, og det føles ikke så rart. Ånden *ser* sådan. Jeg vender kød-øjet ud og må give Ånden ret. Nej, det er ikke tid til mig lige nu, med C19 og Trump-trampende elefantiasis overalt. Men skulle det forhindre hjemme-mirakler? Ånd er passion, ikke passiv indstilling, tålmod at holde sig i skindet når det er klogt. En slags trøst.

Det var svært at falde i søvn for tiltagende uro, øget hjerterytme endda – uanset hvor meget man er advaret om noget kommer det lige uventet... drømmene lige så urolige, én række askegrå konflikter som jeg vågnede imellem og harmoniserede med Ånding. **7. november** kom alt for tidligt, jeg fik gudskelov sovet videre og vågnede kl. 10. Dagen løb lidt fra mig, men eftermiddag/aften lykkedes det omsider at se på nattens eventyr, og så var der godt nok guf i det. Det ulave der er lige nu i den dybeste fysiske styring (CNS) 2=>3 lader til at vige for en fase 3=>4 til juli med det hele, så der ligger en udfordring og venter med sangen. 3 er blevet lidt forsømt med al den dybdeproces der har været siden 25. aug's resumé – sidste del af processen siden 29.aug '18 (Kry) hvor Den røde Vampyr gik over. Processerne har fulgt tættere og tættere på hinanden, ih, altså, men den sidste gamle eternit-tagrest fra Torrig smuldrer nu (som en vulkans låg!) – der var aske og asbest i oprindeligt, mums for luftvejene – min fysisk-æteriske *væren* er næsten klar...

så arbejdet med at forankre forbindelsen 1-2 er færdigt, også m.h.t. instinktiv attraktion (efter 5.nov, xy a la Trump), lavere frekvente partnere af Kali-type kan aldrig reageres på mere. Jeg har vundet Silk, Buddhi styrer alt i 2, kun petitesse-rens tilbagestår, kortvarige spells så vidt jeg kan *forstå*. Den røde og alle hans ringe i vandet er slut for mit vedkommende, som ”**R**obin **W**illiams” i starten af kap. 4 i Kry, lige efter rødtud gik over. Hvad jeg ikke forstod i metaforen dengang var at noget RW-mig skulle medvirke til sin egen død, allerede var d øende. Han havde udviklet Parkinsons, og den udfordring kunne hyperaktivitet udad ikke takle. - Det ser ud til at mit forsøg på at forudsige frem til '25 i MM efter kap. 10 kan komme til at passe, især den overordnede del nederst. Nylig så jeg på Kina, ikke hyggeligt. Kommer det til at passe bliver der meget færre kinesere som følge af sygdom, sult fra naturkatastrofer og den forurening den rådne ledelse har pådraget landet. Ø generelt bliver ikke et rart verdenshjørne det næste par år.

Det *må* jo blive hvor slaget bliver værst. Ø ser mod V hvor impulsen fuldføres – fremtiden står op i Ø men er også det sidste der bliver V... der er en grund til at vi har delt verden op i Ø og V, med en akse ned igennem Europa og Afrika, en bevidsthedssag, ikke noget rationelt. Det afføder tanker om hvor hurtigt vore spor forsvinder, selv mens livet leves. En vase, en gryde, nogle fotos, et smykke, viser... samtlige fotos ser jeg aldrig på mere. Udover malerierne på Fjordhøj som kan doneres væk vil det være let at rydde op efter mig. Meget kunne kasseres allerede, gemmes kun til hvis jeg skal mere ud om føje år. God optakt til **8. november** og flg. status: så ren i alt jordisk at jeg nu kunne færdes over there har jeg opnået et Rishi-privilegium. Fra start omfattede min ”billet” ikke at kunne tage bilen (kroppen) med op, men det kan den udvides til nu med fortsat tilpasning af energierne,

kræver ikke alverden nu jeg integrerer det fineste, næreste stof (hud). Lidt udrensning efter, den gamle modus' potens totalt integreret, og æres-slipset ("the New School Tie" i *Silk*, skråstribet rød, h og s) og nøglerne til "bilen" er mine.

Det må betyde en tilstrækkeligt selvopholdende krop til at indhente forfald og begynde at hele det. Ej ung, men tidløs, som jeg vil. At tempoet i stofskiftet sættes op, flere gange antydet. - Hændelser defilerer forbi – hvorfor alt det lys ved ankomsten af xy i mit liv når det skulle ende sådan – hidtil tilskrevet at han var den ideelle til udrensningen af Kali... ja, o.m.a., min billet til Rishi. Jeg har altid kunnet stole på natnyt. Jo, jeg kniber mig *igen* i armen, det er ufatteligt, men ikke umuligt. Kryds-tjek med **hnf/ej for nov '20, fysisk:** "balance efter at have redet den enorme prøvelsesbølge. Slut-examen nær, 4 blokke luxus-natursæbe – 1 stor, lysende LUX, og krav om alle 3 i dæmpet halv-transparent rød/gul/grøn (alle *sider* tilbudt grøn afslår) til at vaske en blank ny gyldenbrun læder-alt-i-et-taske... tak, hellere den gamle furede med kostbar erfaring (endnu). Jeg vil udsmykke mit "ny hus" i pagt med Ånd/-ing, men fremtids handlekraft synes at vide bedre (slip!, ?), OK.

Esoterisk: en m jeg ikke gider undsagde den dybt elskede k for mere overfladisk "realitet". Jeg søger at hægte ham af, men får ikke lov. Acceptér!" Alt er hvad der sker. Bølgen har varet, tja, hele mit liv, er redet, balance vundet. Endnu udrensning, lyslegemet samarbejder med fysikken – men <3 ikke ud endnu! Nej tak til ungdom, ja til tidløs, men *overgang*. Min ny struktur indrettes af Ånden, efter *dens* design. Ikke blande sig. Og jeg har accepteret at <3-svigtet skulle til for at aflære tolerance (løgn) overfor det, hvor meget jeg end elsker. Joe Biden har vundet og holdt sin første tale som præsident, og *det* var en værdig præsident. Sammenhold på tværs af alt i denne svære C19-tid, han ved hvad det vil sige at miste kære... Mary Trump erklærede at nu nedsmelter Trump, kan ikke andet (hans modus/s-fløj har tabt, det er uhørt!). Hans kone skred så snart de rykkede ud af Det hvide Hus. Det her var alt det grå i natnyt 6.-7.ds der trak op. PS ved rattet!

Retssager venter garanteret Trump for alskens ikke-forældet svindel. Det kan vise sig rigtig smart at Mary og hendes gren ikke har én bid af kagen, bedstefar gjorde hendes far arveløs fordi han var sig selv, havde endda stor del i hans død iflg. Mary. Sandsynligt. Nu vender bøtten. Vi forlader en forfærdeligt hjerteløs tid. Det er uhyggeligt så mange der ikke aner hvad kærlighed er. Forelskelse, sex er kun en lille del og ofte meget egocentreret. De fleste ser kun sig selv. Xx *så* mig fra starten, som jeg ham. Da jeg begyndte at gøre rent på børnenes skole, en hjælp til den for at spare, endte vi begge der. Jeg havde ikke direkte bedt om det, men det var hårdt, så en dag gik han bare med, skønt han også havde sit arbejde at passe. Blot ét eksempel. Hans kommentar? "Det gavner alle parter." Jeg græd meget da jeg indså at jeg måtte skilles fra ham trods den fine <3-bølgelængde, og det har været ubegribeligt at ingen andre (*jeg* mødte) kunne hitte ud af det. Det er da så selvfølgelig? Xx er ren heling... hvorfor blev jeg anbragt her igen?! *Dér* er id, hjælp til Rishi.

Forresten havde jeg en speciel opvågning. Jeg var fuldt bevidst på tærskelen, fandt at kunne bestemme hvad jeg drømte, så jeg begyndte at eksperimentere. Kunne jeg bestemme mit udseende? Nej. Jeg kunne lave alle mulige drømmebilleder, kun ikke af mig selv, det blev øjeblikkelig til vågen visualisering, kunne ikke passere over skønt jeg for nylig så mine hænder. Deraf sluttede jeg at al energi lige om mig nu var min, adlød mig, men kun var ligegyldige fantomer. (Der var ingen "spejdere" fra andre entiteter, som i CCA's drømme, i alt fald i nat.) "Hvorfor kunne jeg ikke se mine hænder eller anden mig?", spørger jeg lige nu. Fordi jeg ikke skal over i 2.att., *den* skal over i 1.att., som det hele tiden var meningen. Den anden vej er forældet og langt mere risikabel. Denne er 100% styret af Ånden. Mystikeren, ikke magikeren. Hvilket igen er nogle gode stikord til natnyt **9. november:** Nu Antahkaranaen er fast forankret (7.nov) prioriteres omsorgsfuld tilpasning til u hæmmet flow helt ud i "lædertasken".

De sidste dage har "tasken" brokket sig, jeg har haft småsmerter/luft i mave-tarm skønt jeg ikke har udfordret den specielt. Jeg advares om at der vil være en periode nu med udrensning efter al dybdeprocessen hvorpå stofskiftet vil øges, flowet nå helt ud i huden. "Åboulevarden 1". Og jeg

har jo kvalitets-sæberne... *derpå* vil mine kreative projekter prioriteres, især guitar og sang, det kunne tyde på at starte omkring jul som forudsagt, "gaverne under sengen". Det er fantastisk at opleve at hnf/ej passer med min oplevelse nu både i våg og søvn. Jeg har intet at brokke mig over. Hvad kan overhovedet sammenlignes med dette, det går jo over enhver jordisk forstand, tænk at være involveret med hver en fiber i et sådant projekt! Hvad har jeg gjort for at fortjene en sådan gunst, andet end bare været tro imod mig? En ikke lille opgave, nej, det har kostet, *koster* knæk og bræk, men jeg gjorde gerne det hele om igen for en sådan sag. Hvorfor ikke undergive mig *den* højere styring uden særlig medbestemmelse når udkommet altid viser sig at være lige det jeg ønsker allermost når alt er sagt og gjort?

Jeg fandt "tilfældigvis" en liste fra tiden med min drømme- og meditationslærer. Hun gav enkle nøgleord til div. astrologiske tegn/planeter, og for at hjælpe det med at *sidde* lavede jeg lister at konsultere. Da jeg ikke kunne finde originaldok'et skrev jeg den blegede liste om. Heureka! Der står sjovt nok mest om Fisker, men jeg havde da glemt at også Jupiter tegner Fisker, og Mars foruden Pluto Skorpionen. Der var også et par andre øjen-åbnere, bl.a. hvor meget jeg ligner beskrivelsen af Fisker, mere end nogensinde, hvis jeg selv skal sige det: "**Fiskene**, 19.02.-21.03., bevægeligt, vand, neg. **Jupiter**, expansion, **Neptun**, lutring. "Jeg er, fordi I er." **12. hus**, selvfornægtelse /udslettelse i tjeneste, eskapisme, indestængthed, kollektiv *este* tegn. Skjult tjener, der ikke anerkendes. Mysticisme vs. okkultisme, enorm fantasi + manglende redskaber til at bringe ideer ud i verden, romantiker trods viden, uforlignelig forståelse og intuition, højeste feminine proces (dybere tjeneste end 6.(hus), "kroniske sygdomme" imod forbigående)". Listen genskrevet, hvad var da mere passende end at sætte den efter kapitlet?

I MF skrev jeg i slutningen at jeg lod astrologien bag. Det gør jeg også, skoene blev for små, det er integreret, men astrologien er reel nok, et formidabelt redskab til at støtte intuitionen under oplæring eller snarere aflæring, for var vi ikke så hæmmede af kh vidste vi uden videre. Og dog er det ikke hverken sandfærdigt eller rimeligt at sige, for kh er den ny overbygning som kun var forplumrende fordi den skulle modnes, sættes ordentligt i system. Inden havde vi ikke erfaringer til Jordens frekvensplan. Vi er tæt på at være dér hvor vi har – hvor Jorden bliver hellig. Jeg føler mig meget glad i dag. I det hele taget har de sidste par måneder, især efter vendepunktet 1.okt med den reelle genfødsel, følte langt mere meningsfyldte for mig. Jeg har haft øjeblikke med åndelig jubel mange gange i mit liv, men de har aldrig holdt mere end max. en uge. Den her følelse bliver mere og mere en varig tilstand. Ligevægt, tillid, rolig flyden-med i visheden om at have hvad der skal til for at være her omsider uden benspænd.

10. november, og Rishien har nået 2s bund og organiseret æterlegemet, men kun liiige 3, 0 4. Der skal ske tilpasninger, men *ikke* fra min side. Der er 0 gammelt æterstof tilbage og al 4 overvåges og skal tilpasses af Ånden. Og den har opfundet "nødbrød" til distribution straks, ingen læggen-på-is. Det er ikke *så* let at få adkomst til, idéen er lige kommet til 2, men straks godtaget af jf. ("Min storesøster", den gamle jf, var nødt til at spise kød (diabetes 2), men villig og klar til omstilling nu i drømmen) Lad ske, omsorg. "Mørkebrød" var guf men lægges nu på is, som jeg gjorde med mørk chokolade – supplér gerne med gulerødder! Jeg bad i går om klar besked når jeg kan holde op at spise kød. Lysten er gradvis aftaget, jeg bruger det mest som krydderi nu (som i drømmen også frossent, er der dog stadig). At spise vore yngre søskendes kød løfter deres stof, og det kan støtte os i krævende processer, men jeg ynder ikke at være kannibal... nødder kan åbenbart erstatte. Ideen er ganske rigtigt kommet sivende nylig, også fra en klient og xx – og, NB!, 7.-8.nov. Det er tid.

Dette var et godt eksempel på hvorfor jeg stadig tyder drømme. I går *så* jeg ind på spørgsmålet og fik at kød stadig var en god støtte for mig i de små mængder. 2.att. sagde "på is!", har klart stadig større overblik. Jeg tænkte f.x. ikke på at nødder helt kunne erstatte, skønt jeg ved at St. Germain levede af havreboller, nødder og honning her. Men den dag 1./2.att. er ét fedt vil jeg vide det. Den nærmer sig hastigt, jeg kunne jo styre mine drømmebilleder som var det vågen fantasi 8.nov!

DE ASTROLOGISKE DYRETEGN, SAMLET INFORMATION

Vædder, 21.03.-21.04., kardinalt tegn, ild, pos. **Mars**, aktivitet. ”Jeg er, fordi jeg er.” Barnet der manifesterer sig fysisk, rendyrket ego, soldat. **1. hus**, egocentriske interesser, men behersket af Asc.

Tyr, 21.04.-21.05., fast tegn, jord, neg.. **Venus**, harmoni. ”Jeg er, fordi jeg har/ejer.” Fysisk verden – hvordan definere selvværd. **2. hus**, ejendom, pers. sikkerhed, ”O.M.”*, fundamentalist, leve for at nyde.

Tvilling, 22.05.-22.06., bevægeligt tegn, luft, pos. **Merkur**, kommunikation. ”Jeg er, fordi jeg kommunikerer/taler.” **3. hus**, forhold til omgivelser.

Krebs, 22.06.-23.07., kardinalt tegn, vand, neg. **Månen**, rytme, refleksion. ”Jeg er, fordi jeg føler.” Det jeg sender ud, får jeg retur. **4. hus**, ego, besiddelser, nære slægtninge som basis for ny udvikling.

Løve, 23.07.-24.08., fast tegn, ild, pos. **Solen**, selvtilstrækkelig. ”Jeg er lyset, viser vej.” Lyset, alting drejer sig om, leg, pædagogik, kreativitet, sex, helten. **5. hus**, genskabelse og fremstilling af sig selv.

Jomfru, 24.08.-24.09., bevægeligt, jord, neg. **Merkur**, kommunikation. ”Jeg er, fordi jeg analyserer kritisk.” **6. hus**, indordnen under/tjeneste for samfund, afhængigt af helbred og dygtighed. Dagligdagens nødvendige opgaver, køerne på marken.,

Vægt, 24.09.-24.10., kardinalt, luft, pos. **Venus**, harmoni. ”Jeg er, fordi du er.” **7. hus**, dialogen, identifikation/forening af individ med andre på et personligt plan. Kompromis, fred – for enhver pris!

Skorpion, 24.10.-23.11., fast, vand, neg. **Pluto**, transformation, om/nydannelse. **Mars**, aktivitet. ”Jeg er, fordi jeg kræver.” ”O.P.M.”*. **8. hus**, ”dødshuset”, skæbne, dyb sexualitet, voodoo, okkultisme, hemmeligheder. Selvopofrelse og trang til at dele ejendele med andre.

Skytte, 23.11.-22.12., bevægeligt tegn, ild, pos. **Jupiter**, expansion. ”Jeg er, fordi jeg erkender.” **9. hus**, ”lykkehuset”, væxt, jubel, glæde. Højere uddannelser, projektion af ego til nye horisonter.

Stenbuk, 22.12.-21.01., kardinalt, jord, neg. **Saturn**, opdragelse. ”Jeg er, fordi jeg arbejder.” **10. hus**, social status i f.a. ansvar og behov materielt, kollektivt jordtegn. Mål, karriere, grænser – barsk, disciplin, selvopofrende, også spirituelt – chauvinisme, dynamisk observans.

Vandbærer, 21.01.-19.02., fast tegn, luft, pos. **Saturn**, opdragelse, **Uranus**, afvigelse. ”Jeg er, fordi jeg er uransagelig”- har en beslutning til jeg tager en ny, **11. hus**, identificering af selv med grupper. Lettere fundamentalist, politiske ideologier, intellektuelle modeller.

Fiskene, 19.02.-21.03., bevægeligt, vand, neg. **Jupiter**, expansion, **Neptun**, lutring. ”Jeg er, fordi I er.” **12. hus**, selvfornegetelse/udslettelse i tjeneste, eskapisme, indestængthed, kollektiveste tegn. Skjult tjener, der ikke anerkendes. Mysticisme vs. okkultisme, enorm fantasi + manglende redskaber til at bringe ideer ud i verden, romantiker trods viden, uforlignelig forståelse og intuition, højeste feminine proces (dybere tjeneste end 6., ”kroniske sygdomme” imod forbigående).

Kardinal: foretagsom. **Fast:** intens, urokkelig. **Bevægelig:** smidig, omskiftelig. **Ild** = energisk, bestemt, påståelig. **Jord** = praktisk, behersket. **Luft** = kommunikerende, mentalt aktiv. **Vand** = intuitiv, følelsesbetonet. **Positiv:** selvhævdende, spontan. **Negativ:** tilbageholdende, passiv. De vigtigste relative faktorer er, i nævnte rækkefølge: Ascendanten, Solen og Månen. * ”O.M.” = ”Own Money”, ”O.P.M.” = ”Other People's Money”.

2. MED STJERNE

Med aflæggelse af kødspiseri er proces 1 iflg. **11. novembers** natnyt afsluttet med præmie, forevist *nærpå* 7.-8.nov. Det kan være svært at lodde om noget er lige forestående, gøres eller er gjort af drømme. Måske i 2.att. men ikke nået ud i 1.att. endnu, så tydeligt vist 10.nov. I alle fald melder natnyt nu al 1 gjort, og præmien er at som jeg ”får udvidet billetten til at omfatte bil/stof at tage med op” 7.-8.nov kan jeg nu også entre 3. Som foroven, så forneden. Krystalfokus er der, æt/fys legeme er modnet til at krystal/lyslegemet kan gå hele vejen ud via Antahkaranaen (jatak, let hovedpine). - Forresten, både DJ og vistnok SB fra Shirdi kunne spise kød. DJs kommentar til CCa var at han kunne spise alt, intet afficerede ham. SB fra Shirdi spiste hvad gaves ham, normalt vegetarisk, men som MV var alt ham, og det var mættelsen med kærlighed han spiste med nydelse, ikke selve retten. I alle fald er det en social ting for mig. Jeg vil kunne om en tid, men lige nu ikke (så neutralt stof som muligt ind, vel), og hvorfor senere? Ikke for mig selv, men vi nærmer os jul... og kylling. And sluttede sidste år.

Buddha blev forgiven af en k der bragte ham mad. ”Beware Romans bearing gifts”... SB, både fra Shirdi og Puttaparhi, blev søgt forgiven. Nogle gange åd de bare giften og transmutede den, den var jo også MV, men SB fortalte engang at have brækket måltidet op i enrum bagefter ”for at skåne det jordiske redskab”. Det handler om hvilket energiniveau han valgte at færdes på fra nu til nu. Der findes Raja- og Kriya-modus, den første mere ude i det fysiske som SB oftest var i for at være mest id med omgivelserne, hvordan skulle han også ellers have kunnet efterlade en krop til sine devotees at begrave? Han kunne færdes på alle planer. Jeg har mest færdedes på Kriya pr. automatik, var jo ikke så ren som han. Det kommer. Hele mit liv har handlet om at løfte mit stof, ikke om id med, for længst overstået. Næsten al energi søgte kun op – jeg ville aldrig kunne komme ned igen andet end som Rishi. Bakspejle er en god ting at konsultere for status.

Slut '80'erne prøvede jeg første gang en clairvoyant, den eneste der på en forespørgsel om hvorfor jeg altid frøs har sagt min energi søgte opad. Ingen af os forstod, det har taget mig til nu. Vi lever i resten af en håbløs tid. I Gyldendals 2-binds lexikon fra 1982 er der 1,3 linje om Merlin, 7 om tennisstjernen Bjørn Borg, ½ spalte om gudsbegrebet, dog – og ¾ om metadon! Da jeg har gjort hele rejsen fra tæt på total formørkelse til lys i dette liv som examensopgave og hjælp til medrejsende er jeg selvskreven til at forstå formørkelse. Jeg har selv reageret som sådan – ofre ville jeg redde, f.x. - indtil jeg i terapi blev mødt for første gang med: ”Hva' bilder du dig ind, tror du ikk' je' som du ka' find' u' a'ed sæl, hva'?!” Æh? Hvorfor havde jeg ikke set det før? Nok havde jeg altid været meget indlevende, men da også altid selv villet! Ab da blev jeg støt, tjept mindre sentimental. Snart så meget at mange, inkl. jeg selv, troede mig lidt kold.

Da Eva døde græd jeg ikke meget, jeg brugte energien på at se det hele lidt fra oven, det faldt mig mere smart (nøjere beskrevet slut DsD). For når man har Ånd, lever man ikke kun i den nederste lille emotionelle afdeling. Det kan falde andre koldt. De vil hellere f.x. lade deres alt for tidligt fødte barn tortere med nåle m.m. på en prænatal afdeling end lade det dø i fred. Ikke at jeg ikke forstår, men hvem holdes de koldt i live for?! Jeg har mødt et par af disse børn som unge, og udover præg fysisk bar de meget præg psykisk af det: offer, S/M. Folk er så forfærdeligt bange for døden, ser den som et gabende, håbløst hul. Nutiden har fjernet dem fra den (barske!) tilknytning til naturen vi havde for bare hundrede år siden. Der var altid enten dødfødte eller børn der døde i en børneflokk. Det vidste man, og man havde tro. Ikke altid lige ren, og nyere tid har gjort en tit *ditto* ende på den i hoppet til individuel forbindelse, skabt et gabende svælg at hoppe over.

Jeg mener der var en tid da vi begyndte at inkarnere som mennesker hvor vi havde meget nem forbindelse, i alt fald let at vække, det var let at gå over også, om man havde gjort dyrerigerne her med eller kom direkte udefra. Tiden gik, religion kom og *nogen/t* lærte os at ofre, bønner, ting, frekvensen sank med ulykker o.a., passagen blev sværere... og for de øvrige blev præsternes indsats

ikke nok, stoffer skulle til, så ofre af dyr, af mennesker, jo yngre jo bedre, ikke mere balancører men gesandter der med gradvis mere desperat "hjælp" til at nå over skulle få alvoren til at synke ind der, frivillige blev drab, selv præster tabte den ophøjede kontakt, den faldt, guden tilsvarende. Dens ofre torteredes for at den kunne *høre* – og med den traumatiserede publik perverst mæske sig i emotionel energi. Menneskeheden *skulle* åbenbart falde så dybt for at få *alle* med, alle kredsløb starter også med resumé af alt foregående, kik på fostre. DJs ældste troldmænd færdedes kun lateralt, jordbundne. Først de yngre fandt vej igen, og dér var der også frafaldne, f.x. i generationen før DJ. At DJ fik alle sine med viste hans udvikling som Nagual.

Nøj, en masse tanker. Hvorfor? Én linje i dem er nøgternhed frem for tågeslør. Fisk og "romantik trods viden" er mange ting. Burde noget findes men gør ikke trods søgen gør ingen "romantiker". Det er reelt trist og meget ensomt. Har søger, har andre. Det er en naturlov! Men lovlig rigeligt romantisk slør tyder på falskhed, og jeg fik det tidligt anstrengt med de kristne højtider – senere udvidet til alle spirituelle fester/optog (samt Dion Fortune's store hang til riter i "Sea Priestess" som jeg lige genlæser!), jeg kan ikke ha' det mere selvom jeg viser respekt for andres skyld. Åndelig hengivelse, ja, men stille, aldrig opstyltet... det kommer imellem mig og den Ene, som mellem alle ægte <3-kærester. Jeg var fra start på mestervejen. Hvad skulle jeg med religiøs indlæring mere? Det følte ikke rigtigt. Ingen uden jeg er min mester. Jeg taler respektfuldt, men lige med PS (alle!), som med en agtet lærer. Han ville tro jeg var tosset ellers. Det hele er integreret i mig, fuldautomatik, supernøgternt, nøgent.

En anden linje er at vi formodentlig begyndte som vegetarer, sandsynligvis lærte at spise kød i kølvandet på katastrofer, før vi lærte at jage, vil jeg tro – og det behøvede vi ikke inspireres til at lære af andre end dyr – at stoppe kødspisning er opgør med noget meget, meget gammelt, en afgørende nede-holdende gift i vor udviklingsproces. Mange af os *måtte* dybt i mørke, ydre ofre kunne ikke frikøbe hverken én eller mængden, det var også den AHA jeg fik på stenalteret i Atlantis i begyndelsen af DsD, starten på mit afgørende nu knap 12.000 års kredsløb op til Aquarius. Nu gjaldt det *individets sjæl, ikke gruppesjælen mere*. Da mit indledende arbejde var gjort i dette liv blev xy ført omkring mig, modgiften til min væren "fnug mellem himmel og jord" som nu skulle transmutes for større, ultimativ jf. Han var sådan set "alle katastrofer i kød". - Søvn var svær i nat for sindsuro, der var ½søvne og kolde fødder, våg kl. 3, og en stor sorg over menneskehedens manglende <3 kom over mig. Jeg græd og sov først kl. 6 igen – vågnede kl. 11 – i alt 11 timers søvn. Mindre ku' ikk' gør' det **11.11.-12.11.2020**, åbenbart...

hvor natnyt meldte at lyslegemet skubber stof ud, udfordrende, skønt fastholdt af blokerede energier i jf. De var jo da kendte, trygge overlevelsesanke. En følelse af konflikt i 2, afbildet som "hustruvold" (jeg klappede låg på en nedgående tankespiral aften, *gad* ikke, adr) kunne ikke hindre øget bevidsthed (varme!) + foryngelse, og jeg græd kl. 3 da jeg vågnede i stedet, så skidt. Det tilhørende stof fjernes på ansvarlig vis med sin rest af blokeret energi i st.f. som før at geninstalleres i det skjulte et sted i konstruktionen. Det bringer episoder op fra tidligere drømme om recirkuleret stof. Det fremgik ikke at det var noget skidt, syntes jeg, blot at alt kunne genbruges. Måske var det heller ikke afgørende (da!), min beslutning har blot fremmet hos mig som i kh hvor jo al despekt for det kvindelige ses exponeret og gjort op med i alle afskygninger, og her er kødspiseriet meget aktuelt. Vold imod dyr = vold imod os selv og vort stof (kvinden)...

hvis man undertrykker konflikt m/f(k) vil det sidde i én og kalde på tilsvarende, ergo kødspiseri, hvori den er indlejret. Færdes man ude i dagens samfund er man endnu nødt til at stive sig af med det for at møde udfordringerne (trods C19). Jeg er hidtil blevet opfordret til at holde ved for at støtte min sølle forankring i verden. At jeg nu opfordres til at stoppe er **hurra**, opgøret vi ser omkring os *er* virkelig endeligt. Vegetarisme giver pacifisme og klarhed. "Kød til krigerne, vegetarkost til kvinderne, blandet kost til politikerne" er gammel, vistnok vedisk visdom. Hos mig var det kun kødet der holdt på komplekset, prompte jeg slap det kommer det op, ud, væk. Det viste

natnyt/natgråd tydeligt. - Astrologien har ret, primære indflydelsesveje er Asc. (lidt Libra, Venus, meget Scorpio, Pluto/Mars, Neptun som pennefører), Sol (i Pisces) og Måne (oppos. Sol i Virgo), i den orden. Psykisk aktivitet synes logisk nok dybest ved ny og mere fysisk ved fuldmåne efter en skimming fra august til nu, men jeg *gider* ikke nærlæse MF *igen* for *det*, de kosmiske indflydelser ad legio gør al sondring til kontrol, spild andet end til at bekræfte de *virker*...

og så i øvrigt arbejde på stadigt at ride på, være frit hævet over dem med de redskaber jeg har. Astrologien melder om den personlige evne til at bearbejde når det kommer. Numerologien siger imidlertid noget om påvirkningen fra kh/astrologi kombineret mere end noget andet, og 10. og 11.nov. holdt vand som vanlig, så vi får se 20.-22., evt. skæven til fuldmåne 30. **13. november** og nok integreres energierne i 2 og 3 sagtelig gennem den færdige konstruktion, men det giver uro alligevel om natten. "Flytterod overalt". Forbindelsen ud i 3 er i opstart, men det sidste æt/fys skal liiige integreres helt først (finde, integrere, hele *skoene*). Jeg har kun lige aflagt de askegrå. Den passive venten giver let frygt for at alt glider mig af hænde (jo!), men der er kun lys ind ad panoramavinduerne fra 1 endnu mens forbindelserne væves og det gamle stof skaller af – som det fortsat tydeligst gør via læberne. Jeg kan fjerne et helt lag ca. hver 2. dag. - Jeg gennemløb lige afsnittene ovenfor og *så* noget i f.m. Askepots grå sko der jo har spøgt længe nu.

Så længe jeg arbejdede på måder, samfundet forstod kunne jeg have et job i det. Dødssygt, men muligt. Så kom New Age som en bølge der skyllede ind – det var min verden, mit liv der kom mig i møde, her kunne jeg trives, få fodfæste på messerne med deres pseudo-jf... men den trak sig igen og efterlod mig i fortiden med alt mit fremtidige, og nu var min jf blokeret m.h.t. at fungere i det gamle, jeg var en strandet hvalfisk. Jeg havde prøvet fremtiden og kunne ikke mere leve i den fortid der aldrig var mig alligevel. Når jeg tænker tilbage på messerne var de en slags drømmerus der kom og gik, et tyndt slør over det gamle, meget stressende fordi de ikke var helt ægte og så meget skulle nås før drømmen endte. 2 på besøg i 4. Næste bølge er undervejs og vil indtage landet, ikke trække sig igen, og min jf forberedes. Askeskoene til tiden før New Age som stadig var der, bare inaktive på messerne, er nu overflødig ballast. Jeg glæder mig.

14. november, vågner med hjertebanken og svedetur, tegn på undertrykkelse. Nå? Omsorgsfuldt, kompromisløst stop af al kamp har bragt mig afgørende i havn fysisk, men nu skal jeg skifte modus, udøve mig, danse, kreere, at det er meget on/off skal ikke hindre udleven når jeg har nået et delmål, det undertrykker bare, giver astma. Slip og fat lige let! Hm. Ja, jeg er træt af 0 livsudfoldelse, har nok haft lyst til a og b, men jeg synes ikke *alt* er *så* let at orke at on/offe konstant... nå, der er altså frikvarter... så før jeg tydede færdig gik jeg ud og dansede i køkkenet. *Dæleme* dejligt. Dans, livsglæde hjælper materien på plads efter oprydning og udrensning. Ja, jeg er bænket i kø i venterummet til lysklædningen men bringes trygt trin for trin frem i lyset, tidløs er i udsigt selvom det endnu er nat i 4s "industrikvarter" hvor der endeligt kasseres stof via Antahkaranaen, nu inde i 4s bagland. Jeg deltager bag facaden, transmutterer "dyregiften" med fysisk Ånd (neutraliserer C19), fra hænder, køn, *lysker* og *skuldre*. En sårbar proces, alene er tryk, og det er jeg jo.

Igen en drøm hvor jeg ikke alene så mine hænder, men også min krop. Jeg er til stede i begge verdener og kan nu arbejde mere fysisk med at bringe 2 over i 3, snart 4. Skuldre og lyskers inklusion var rart at oplyses om. De kan stadig ikke bevæges uden protest, og selvom det ikke er meget skal det altså ikke være der! Det blev også *igen* understreget at jeg ikke skal frygte angreb udefra. Værd at bemærke. Selvfølgelig kommer jeg jo ikke ud lige p.t., men i f.m. opfordringen til at aflægge kødet tror jeg at den besked går meget dybere – verden ændrer sig i min favør. TAK! - Jeg gik tur og sang i dag og vurderede billedet af – nu ikke mere Merlin, men AlMaha. Om alt går vel vil jeg gå videre i morgen med det. Jeg kom til at tænke på at jeg ikke kunne begribe at jeg kunne komme igennem med billederne i messetiden, men ikke viserne. Det var da fordi jeg skulle forberede visemusikken til senere, det forstod jeg bare ikke dengang...

dødræet allerede 21 sov jeg til 5, knap 8 timer, men da jeg tydede natnyt gabte jeg næsten kæberne af led, lagde mig igen og simrede så på grænsen med utydelige billeder fra en klart fysisk proces og vågnede kl. 10 den **15. november**, nymåne. Der er både dags- og natvisioner i tiden over det ny livskredsløb der starter på basis af et rask blegnende gammelt. Resuméet er nær sin slutning. Især mine sønner har som levet omvendt frem til den ny tid. De har gjort karmakontoen op og orienteret sig imod det ny i *starten* af deres liv og skal først leve nu, klare til sidste liv her, højst sandsynligt, betalt forud. Et som *må* blive en løn for alle deres ofre og løften bag kh. Natnyt var én *em* af mit livs Åndspåvirkninger fra familiemagtspil over Luthersk Mission, teosofi, Tolkien, Fantasy i hans kølvand og nu alt samlet i ét, AlMaha, tydeligt præget af impulsen 1875 (MF, 1.sep). Endnu kun lige kommet op 1-3 studerer og manøvrerer jeg Antahkaranaens 3/4-forankring på plads til det sidste liv i rækken, endnu kun markeret, men med *tomme* skuffer(e) i den lyse konstruktion.

Jeg har tit kaldt noget "det sidste", det var hvad jeg forevistes. Ret irriterende at der så gang på gang var mere, men jeg kan dårligt bebrejde mit lille sind, forholdsvis nybegynder, at det ikke så at det var underafdelinger af underplaner af planer. Livet *er* om at blive klogere. Selvhøjtidelighed er spild, men jeg vil da helst minimere antallet af fortællelser. Vi rummer alle dén evige bevidsthed som har skabt det hele, men hvad ved dens sidste, knapt modne lag om de første? I det mindste forenes de endelig – et lille lag ad gangen. - Ånden opfordrer til at undersøge selv, ikke udenadslære andres uanset hvor troværdigt, og det sidste kan jeg heller ikke mere. "Er jeg ved at blive gammel?" Det er ikke det. Udenadslære = begyndermodus. Modenhed = inspiration og erkendelse. Det sidder først hos mig når de trin er gennemgået.

For nylig fik jeg lyst til at genlæse mine småbøger om teosofi – *igen*. Jeg falder stadig af og til over lige ét guldkorn til som også med Fortune på lidt anden vis. Hele vort solsystem skulle være del af et større væsen "om hvem intet kan siges", nemlig <3-centeret, Plejaderne strubecenter og stjernebilledet Dragen pandecenter. Formuleringen sår dog tvivl om man skal forstå stjernen Sirius eller -billedet Karlsruvognen som kronecenter... hvis påstanden er korrekt, og jeg har stor respekt for teosofferne, er mit bud Karlsruvognen, den har optrådt tit nok i min proces. Interessant også at jeg har beskæftiget mig så meget med *drager* tidligere, malede og i viser, himmelråbende logisk også at vi er <3-center, for *det* handler *alt* på Jorden om. Plejaderne ved jeg kun om at der findes noget der hedder "We, the Pleiadeans" som Adamus ikke har meget tilovers for kontakt med, "hvad ved de om Jorden" hvor <3's opgave skal løses? Lige mine ord når jeg hørte de astronomiske summer der ofres på rumudstyr. Det er så alt, "hvad *jeg* kan sige".

16. november, og katterang om knivstikkeri vs. whistle-blowing i småt og stort. Vi enedes om at det må afvejes i hvert enkelt tilfælde. Jeg holder på at uden noget at skjule lyster man ikke efter at angive, og temaet skal opsøge en, ikke omvendt. Gør det det, er der enten noget at rydde op hos en selv og/eller man skal tage affære, i *den* orden. Vi har begge i årevis først set indad før knivkasteri, og det er stadig lærerigt. Jeg har f.x. ikke noget på personen xy, kun stadig reel smerte, ikke hævngrøthed i <3 over ikke at være blevet værdsat. Det kan være svært at skelne, vi er jo også det center hvor det skal læres... men så sent som i går *så* jeg at xy havde gjort nøjagtig som jeg, trukket sig ind bag en glasvæg, jeg var bare flygtet ind til <3, han modsat for overlevelse, typisk f og m handlevis. Hvorfor så kaste knive – eller de go'e, gamle sten? Han var ikke klar til <3. Det kan jeg højst undres, sørge over – og uddrage visdom af.

Apropos – der er signaler til at gå mere i gang kreativt, men den lange tilbageholden er svær at bryde. Gider jeg? Det er bare en beslutning ved jeg, "gør det let", ork, jeg kender alle nøgleord. Og selvfølgelig kommer jeg i gang, for det er min bestalling i denne tid at løfte bagved, sætte ku i sving, ikke synke ind – ellers min egentlige, dybeste natur, hvilen i mig selv. Jeg er kommet til virkelig at forstå mit horoskop – Asc. i Libra, Venus, men mest Scorpio, Pluto *og* Mars – og Neptun lige på *og* bag + Jupiter! Gid det var lysten der drev værket som oprindelig, nu er det snarere pligten. Heldigvis nyder jeg det når jeg først er i gang. Natnyt bekræftede alt med tydelig ref. til

hnf/ej for nov – jeg forstår det med sæberne bedre nu: kunstnerisk for-rens – så jeg vil spise og så male. - Xx spurgte hvordan jeg havde det, og jeg hørte mig svare ovf. + ”der er megen modstand i ku imod at gå i gang.” Udveksling kan skærpe indsigt... det *er* ikke (aldrig!) kun *min* modstand. Glemte, genkaldt, lettende, jeg bliver straks stædig, oprørsk. - Jeg malede 1. fase næsten færdig på AlMaha og spillede/sang også lidt. Det var ikke spor svært efter den reminder.

17. Novembers natnyt blegnede, mest fordi jeg håbede på mere søvn + visioner så jeg ikke behøvede at huske dem, men snydt igen, så jeg tog de vage rester op, og selvfølgelig var de fine. Antahkaranaen står nu helt fremme i overfladen som en glas-skyskraber, slut med kun indvendige glasfacader (åh, det var starten på *den* jeg så okt '19 med elefanten), og mit evne-team går ud for at at tjekke? i det tomme lys i 4. Mine trafikveje, åndelige som verdslige, er nu ubrudte kæder for kommunikation. - Før C19 var jeg ikke imponeret over tv, men det har ændret sig. Jeg gider stadig ikke udsendelserne, det er hvad jeg selv for længst har været igennem, men nu *er* det der, alle mulige psykiske spil og deres etiske konsekvenser tages op for åben skærm, både i diskussionsfora og ny serier. De vrider sig bare følgelig i en hørm af klam ”dyre-gift” (se 14.ds.) i de nyere serier så jeg knap kan have dem, og ordet Ånd udelades endnu... men man må være glad for små fremskridt, især når de ligner spring. Jeg så et par serieafsnit i går. Øv.

Men egentlig er det som er i sigte for enden af serien bare hvad jeg selv var igennem for, ja, i starten af 80'erne, altså 35 år siden, og det føltes da ikke så slemt: farvel til tom luksus, til karriere i kh, opgør med hele den livsform og start af en helt ny. Eller jo, det gjorde, der var bare intet alternativ lige umiddelbart, så tak for den tillærte blindhed som egentlig var lyset jeg havde med... i dag kan jeg ligefrem tage, føle på hørmen, så meget har jeg distanceret mig. I natnyt er der nok tomt i 4, men lys, og jeg mener at vide hvad der kommer til at være. Jeg har været med til at lave skitserne. - Jeg har ikke lyst til at lave noget i dag, højst spille lidt, jeg er træt, mør og introvert, så i stedet kom der igen noget om kosmos. Det har spøgt stigende siden 25.aug hvor kosmos' mørke væltede ind med Ø/Å i baggrunden sammen med resuméet og da især efter 9.okt hvor jeg var over mørket. I dag startede det med en umiddelbar undren over at Solen ikke var den oprindeligste, almindeligste genstand for tilbedelse, men Månen, afløst af en følelse af ”selvfølgelig da!”

Nu er jeg jo ikke den eneste som har bemærket flg., men jeg har aldrig stillet ind på det før. Solen er som en banal selvfølgelighed, direkte, utilsløret så det kan blive for meget, brænde alt væk, Ånden, så hævet over alt humant tingeltangel. Det er ikke *den* ulve hyler ad. Månen, derimod! Tunghed, rytmer, død, der er absolut noget id i det Solens stråler nedtransformeres til i refleksionen fra Månens overflade for de fleste. Det er alle de dyrisk-humane for mig nærmest håndgribelige skabningens instinkt- og spilnetværk der har del i vor form. Dyriskhed er ikke ond, men primitiv, magt/sex-baseret, og Månen er altid blevet forbundet med det, men rensset for det er den stadig formgiveren og så er det noget ganske andet – det jeg mest har kunnet id med. Men først nu er f.x. noget så enkelt som faserne faldet i hak for mig... Rent bortset fra Sol og Måne, stjernehimlen er også noget helt for sig, et for mig altid opløftende orkester af stemninger fra ur. ”It is memory, precious and pure”, som skovelveren Tauriel siger i ”Hobbitten”.

Jeg kunne ikke få et personligt forhold til kosmos før jeg var dukket helt ned og så trukket op over det. Hvordan ellers overskue det? Nede i det er man oversvømmet, om ikke id med det, og så er vi tilbage ved de omtalte serier 2 afsnit oppe som jeg ikke kunne klare at se. Åhja, jeg er over stjernerne nu og var faktisk aldrig (i mange liv) helt id med de lavere kvaliteter ved Månen, altid en soldyrker om en hals. Det rimer så fint med mit sindelag, direkte, utilsløret, kan brænde andre, som xy sagde. I mit horoskop skulle jeg gå ”fra Vandbæreren (Uranus) mod Løven” (Solen), og det har passet. Hold da op, igen et kapitel gået som tyn og lorden, denne gang vil jeg have et digt ind efter. Det bliver nok dagens indsats. - Men jeg fandt at et virkelig gammelt passede rigtig fint, så det kommer ind i stedet - ”Stjernen” er nært forbundet med næste kapitel, viseshowet og AlMaha og særdeles passende i f.m. ovf. og resumé, for det var et af mine første, nr. 21...

STJERNEN

**I drømmenes indigoblå univers,
barsk og beåndet og banaliteter -
skinned min stjerne så virkelig og klar,
om dagen fordunklet af trivialiteter,**

**endnu kun i drømme så sand og så lys,
vågned jeg op ville dogmerne sløre
med forhæng jeg knyttet af traumernes bånd,
angst- og kontrolgrå- og brune kulører**

**Med tiden fik længslen mod frihed et mål,
at kaste dagdrømmens tasmørketømme
på Åndens fortærende, luende bål,
fremstå usløret som stjernen i drømme**

**og tiden er kommen for dagstjernens dåb,
lys toned' frem gennem traumernes tørke
så det der engang var et vigende håb
med vished nu spreder det håbløse mørke**

3. LYSENDE

Nu går jeg lige helt tilbage til DsDs slutning, hvor jeg så Eva i færd med at arbejde på en stjerne. Da vidste jeg ikke hun var en "kusine" (fra min egen sjæl). Jeg havde helt glemt dette til jeg "faldt ind" i dag. Det er sandsynligt at jeg arbejder på at blive én (kosmisk!) længere henne, men ikke så sandsynligt at det sker lige når jeg forlader Jorden. Med mindre jeg får afdækket at være en meget højere mester inkognito hernede end formodet... tvivlsomt. Jeg mener, Sanat Kumara, en af "flammeherrene", kom efter teosofisk sigende fra Venus i tidernes morgen for at blive Jordens indre konge sammen med 6 øvrige og er kun lige ved at udskiftes omsider med en jordisk kandidat, den der var Buddha, Maitreya, Rama... PS... jeg er ikke *så* befriet. Også Gaia, Jordens sjæl, er ved at overdrage Jordens styring til menneskeheden, altsammen led i at Jorden helliges. Efter Jorden er der sikkert mange muligheder i administrationen, og jeg ved fra en dyb meditation at jeg har været landskabsdeva engang for længe siden et andet sted i galaxen formodentlig, langt enklere end her hvor vi har mange dimensioner samlet, jeg husker ingen dyr, f.x.

Hvad jeg husker er at jeg ønskede mere direkte kontakt med stoffet. Hvilke kriterier der var for at inkarnere på Jorden, efter sigende det stofligste experimentarium i universerne overhovedet, ved jeg ikke, men begær efter stof er nok til automatisk at trække én ned i det og kommunikation og afstand/tid findes ikke hinsides, kun altseende bevidsthed, og i næste nu var jeg det... ikke alt for begejstret over begrænsningen. Sjovt, jeg har aldrig før tænkt over hvor meget den beretning ligner Adamus' om hvordan vi begyndte at inkarnere (Ssp, kap. 11). Jeg kan udmærket se mig efter examen Jorden hen ad vejen have et ansvar i f.m. en planet eller som planetsjæl senere, hvilket må være udviklingsvejen, og "Sea Priestess" er imponerende m.h.t. at forklare kanal for guddommelig jf. Når Morgan kanaliserer gudinden (Ea, Binah, Ge (Gaia?)) er det som når jeg er id med det guddommelige f aspekt, hhv. ser det som i drømmen om mit æg (MF, 14.jul), og da hun kanaliserer det, altså giver det jf, får hun negr.. ups, må hellere sige s afrikanske træk.

Det er ret interessant, både sammenholdt med Sitchins første mennesker og med Maria (s også), og med mit maleri "Hænderne", hvor jeg har personificeret Åndens m og f side. Uden bevidst medvirken blev f-siden bare straks s afrikansk hvorfor jeg selvfølgelig fulgte med, mens m blev meget *europid* (er det OK?) og hvidhåret – ikke gammel! Der er både elementer af jordisk tid, extremer N, S og tidløshed i dette. I bogen skal også Wilfred kanalisere, nemlig månepresten, den åndelige mand, som *han* "tilfældigvis" kanal-maler til jf. Merlin? Ja, men alle åndelige overskygges af det højeste, og alle guder = 1. Det ligner så meget det jeg håbede på med xy. Som Morgan skulle jeg åbenbart blot virke, ikke høste. Da. Dagens inspiration – som gik over i natnyt **18. november**, hvor hovedbeskeden ikke uventet er at nu vender det igen, for det er svært at få Ånden ud af det mytiske greb, give den jf for gamle benspænd og sideløbende, irriterende udrensning. Lige kommet 1-2 og lidt 3-4 skal noget igen integreres for det hele. "Tag det let og hyg dig" – som i går – lad jf "være på græs" mens frisat støv igen transmutteres.

Nå, jeg er dog knap så bombet i dag – og fanger hnf/ej nov endnu lidt bedre: kunsten er at forrense for kunsten p.t., i drømmen er jeg stadig i 2 og må holde mig dér lidt endnu. Jeg har det henad "Seal": "Why Must We Dream In Metaphors". Men det er jo genialt – og afslørende for hvor langt man er – sikrer forbliven længe nok i processerne. De direkte beskeder er der jo også når noget *er* taklet. Den sidste, esoteriske del af hnf/ej nov har også fået en extra vinkel. Nok skal man ikke svigte sit <3, men hvis man ikke er færdig med de lavere frekvenser, så skal de altså integreres først. Og det er jo lige netop det her foregår – udrensning og tilegnelse af alt det jeg har været færdig med forlængst men ikke fået tilgang til i ren form fordi det ikke var tid før *denne* tid at få den højere jf for en "frekvensløfter". Ret speciel beretning, ikke? Jeg skriver præcis hvad jeg får. Nogle ville nok mene at jeg led af storhedsvanvid. *Jeg* betragter den som videnskabelig dokumentation for hvad der opleves under denne specielle proces.

Natnyt **19. november** varslers videre. Jeg troede lige 3-4 men sku' rydde lidt mere løst yder-2-3 stof væk først, hvor uventet (!) – on/off-kaotisk, men ordner sig, nås. Der videregives meget enkle og rene, lave lydfrekvenser til æterlegemet at handle ud i 3-4, for der er urene, uharmoniske af begrænsning som jeg ønsker at opspore og befri, og det er påkrævet. At få den nødvendige energi dertil har høj prioritet men er *også* krævende – en proces 1-2 jeg konfronteres med som undervejs – og kun kan være introvert. Så er vi dér igen. Suk. Nå, det er jo lige straks 20.-22.11. som omtalt. Det trækker op til storm/slud, regerings-procedurefejl har skabt furore, ministerrokade o.a. er følgen. Xx: det duer lissom ikke at overtræde love p.g.a. C19, der skal være rygdækning i lovgivningen, ellers har vi diktatur. Ung regering, manglende erfaring og konstant en trussel hængende over hovedet... den gode vilje er der. Justitsminister Hækkerup var ikke, han var hjemme i karantæne, ellers var det ikke sket, og Frederiksen begik en psykologisk brøler da C19 brød ud som rammer i nakken nu. Oprydning!

"Sea Priestess" fejrer fortsat sejre hos mig trods sin tid. I betragtning af at Fortune ikke havde held med sit korte giftermål og må have følt sig meget som Morgan, for højfrekvent til alle, havde hun stor indsigt i hvad der skulle til. Det er utroligt som min proces følger bogen bagom. Jeg er i stigende tvivl om jeg overhovedet kan/vil parforhold mere, han må i så fald være lige så åndelig, og lige så ritefobisk, men Fortune's riter belyser nu den åndelige proces godt i bogen. Måske var der ingen bedre måde. Sex? Dødt p.t., og modsat Wilfred kan jeg *slet* ikke tænde på lavhed mere, adr, jeg gentændte kun på xy fordi Ånden lyste igennem hans <3 de få timer i juli '19. Samme skete med xx i '85, men han *var* <3, så vi kunne holde det i live trods hverdagsslid til år efter skilsmissen '98 trods nuanceforskellen Først da han lukkede ned for lys til alt andet end sit arbejde efter 2000 døde livet i det. Der skal 2 til, og nuancen skal passe bedre. Men det var smart da (og kun da) jeg skulle udvikle mit at der ikke var "smittefare".

Præsteskabet på Atlantis satte præster og -inder sammen til forskellige magiske formål. Det bevarede/forsvarede længe, tror jeg, en klar, spilfri oprindelighed i sin øverste, styrende (hellige) klan og valgte de altid ubundne parter til magisk arbejde med omhu. Dén mand, dén kvinde til dén proces. Det har handlet om nuancer, og man kunne ikke have lavfrekvente tilbøjeligheder, d.v.s. dyriske spil, til at sløve redskaberne. Nok i det menige folk, men ikke i den hellige klan. Det druknede dem så i stedet, for alt der undertrykkes akkumulerer modtryk der overmander til sidst. Et helt folk i bunden styredes af et mindretal i toppen, gradvis mere ude af trit med det... det og misbrug af magien (dyret vandt!) gav katastrofen. Det uvidende folk vidste bedst! Hvad er "underbevidsthed" i grunden? Hm, men fri os for flere u(nder)bevidste præsidenter...

Så her sidder vi nu, *alle* dukker stille og roligt op af mudderet efter oversvømmelsen og befrier sig af de tunge energier, kandidater til en ny, hellig menneskehed i stedet for kun en klan, der selv helt op til vor tid og ikke just mere bevidst har siddet på en stor del af verdensstyret. De første skal blive de sidste... St. Germain var s slavedreng på Atlantis... Begge køn behøves til skabelse. Der *må* komme levende parforhold der fuldstændig overtrumfer alt hidtil fordi de ikke blot har bragt deres indre modsatkøn til fuldbyrdelse men *også* har alle laveste kvaliteter med i rensset udgave, ergo virker og holder meget bedre. Bare ikke før tid. **20. november** og PS har parkeret bussen ved en "station" hvor noget skal foregå. Her gås ind i l hvor der på basis af xy-processen nu kan hentes/bliver hentet værdifuld, urgammel jf op via væren og Ånding, og min indre præsteviede m kanalisere bevidsthed igennem til start af processen, som MV med et *blik*. Alle aspekter assisterer og vil sørge for "en vinder", og efter integration skal alt med videre.

Det der hentes frem fra kosmisk tid (en dragt til Ånding var et kryds mellem en rum- og dybhavs-dykkerdragt) var interessant. Atlantiderne sagdes at bruge et metal ukendt andre steder fra, kaldet Aurichalcum. Det var som lyst guld (sølv/guld – en kanaliseringsmisforståelse, metafor?) og meget anvendeligt, anløb ikke, både brugt til kunstgenstande og tage, og af dette metal var der en "kalk", kunstfærdig med røde og grønne cabochonslebne juveler langs kanten, helt som beskrevet i "Sea

Priestess” men mindre, individuel, en kvadratisk ”plaque” med præget inskription og 3 mønter, en af dem bittelille og upræget, ufærdig/opslidt, en afbrudt begyndelse genstarter. Både præsten og mit mere jordiske aspekt mente at det var noget særligt at være en der skabte/hentede ”plaques”. Jeg slutter at have bragt den hellige, oprindelige atlantiske gral ind fra Akashas enorme kosmiske hav bag 1 for at gå ud 2-3-4 og række den frem til hver der måtte ønske den, som Morgan/Fortune søgte at gøre, og alt hvad jeg skriver, f.x. det fra i går om Atlantis, er validt. Jeg har brug for de bekræftelser. Det er sært at sidde her og skrive disse ting som så få har villet have til nu.

Der meldtes ikke proces færdig... jeg sidder her og er glad for den besked at jeg er godkendt til at sølv/guld/juveler forenet, krone, kan begynde at bæres ud i verden ad min kanal. Morgan måtte nøjes med at være præstinde. Måske skal jeg også det, men hvad. Ja, 20.-22. lader til at blive spektakulær, men det er jo også numerologisk 2, Moderen + 1, Faderen, forstærket (0) i 3 dage. Solen stråler fra en skyfri himmel, jeg vil ud at gå i dag! Prise det hele lidt. - Venstre lårhals strejkede ubehageligt, men det var nu alligevel dejligt. - Den sidste tid har jeg tænkt lidt over de m'r jeg drømmer om. Der er sket et skred i dem. Der er de tydeligt jordiske m-aspekter, så den mere udviklede M jeg hen ad vejen kaldte Al, nu er han blevet en til tider ret inhuman præst. I Fortune's qabalistiske Livets Træ sidder Binah øverst tv, skæbnegudinden, Moderen, materien. Th, over, sidder Chokmah, mon ikke han = Brahma hvis bevidsthedsgivende, stærke blik viser MV bag, på træet Kether øverst? AlMaha er et godt navn. Og det er mit.

Bogen bragte atter hvad der haltede xy/mig i fokus, at jeg løftede hele <3-byrden og løb tør. Det himmelske lys som Disney's dyretegnefilm gengav så godt manglede, den samfølen kom aldrig, trods hans udbrændthed: 0 overflade, lettere at nå <3. Han *sagde* det: *han var færdig* med at forelske sig efter sidsten... ”de andres fejl” (hovedsagelig) gik så ud over mig. Hans <3-løshed trak nok mit ud af bobleskallen til den gift jeg ellers havde lagt afstand til i mange liv, var færdig med – det transformerede mig til AlMaha som nu transmutterer resten. Igen nøgleord til **21. novembers** natnyt: ”Lad befriet h stof sive ind i energigitteret i fred, prioritér den ny jf. Alle parforholdstanker er i utide, for meget, præget af xy trækker processen ud og slukker det lille ny håb.” Jeg kyler da også let og til stor begejstring al xy ud i fremtiden til opløsning i endnu blot lys (som i aftes), for Dwapara er kun knap startklar, der mangler ingredienser i den ægte crème til at klistre en ny, lækker lagkage sammen (uden crèmepulver!) for at nære et evt. nyt forhold.

Hvorfor fik det så stor fokus i natnyt? Et kort, analytisk overblik i går på falderebet... al energi er kostbar, fantasien skal ikke bruges til at genopfriske gammelt! Under morgenmads-processen ”faldt jeg ind” 2 gange, en *trang* som følte som vold ikke at give efter for. Xx nævnte den også i f.m. en snak om datoens numeriske ladning fra andelen af folk på Jorden der følger samme kalender, ergo lægger deres fantasi-energi i den – det er let at gøre nar ad f.x. læsen i theblade for de med for lidt fantasi til at forstå at figurer afslører kreativt potentiale. Hvorfor lægger bladene (m.m.) sig sådan hos lige *den*? Tror man stadig på tilfældet er man ikke klar til at gå videre. Væxt *er* fantasi + passion... jeg legede lidt med thebladsfigurerne i negativ på himlen og nogle stjernenaevne. *Svanens* gump har *Deneb* (de næb!), *Kusken Capella* (ka' pil' a'), *Ørnens* fod er *Altair* (alt air!)... lidt mnemoteknisk fis. - Jeg er igen færdig med ”Sea Priestess”, nu sikker på alt i den. Bedre indsigt i sand kærlighed findes ikke. Sådan lige bortset fra min... ;-D

Jeg havde svært ved at hvile i mig selv i går, samtidig følte alle mine projekter så håbløst fjerne. Jeg ved... men er som et ”fnug mellem himmel og jord” (musens sang, ”Mød mig på Cassiopeia). **22. november** – der foretages dybtliggende udvidelser i 1 m.h.p. en urny forædlet jfs forår – som øjeblikkelig længes ud, men må bænke sig med omsorgsfuldt tålmod, pinefuldt, fortæl noget nyt; men et kik ud i kh siger jo alt. Processen er i gang, inde, ude. Uf, kolde fødder hele morgenen men lyst til at spille ud på eftermiddagen som det rådne humør aftog, jeg maler nok lidt i morgen. Fingre og skulder blev ømme af guitaren, men det gik da hæderligt. **23. november**, kølvand. ”Fnugget”/Ørnen er landet, en ørneunge. Nu al dyregift er ude af lagene manifesteres Ø/Å. Jeg

mindes GT hvor ”kød måtte ikke passere dette (åndelige) barns læber, håret ikke klippes”, kort hår var aldrig *mig*... og kød er yt. De kolde fødder i går var altså før Ø/Å fik jf med h bevidsthedsfibre, bragtes ud til integration af først de rette basisenergier (nødsustrat!) og så yderligere jf i 3-4 (guitar-spil). Organiseringen er begyndt og vil vokse med omsorg og harmoni.

I det hele taget er dwaparabalance det der vil gøre én, lækker kage af lagene. *Noget* skete 20.-22. og det var fint at spille – til jeg skulle *hjem til 2 igen*... Hår... jeg husker klart min første gang hos frisør. Jeg ville have langt hår, så mor havde ikke fortalt mig at jeg skulle klippes. Der måtte 4 til at holde mig. Jeg var ellers venner med frisøren fra mors mange besøg, men ville ikke engang se på hende da jeg gik ned fra stolen. Det kunne hun ikke forstå! Hvem F kan man have tillid til i en verden af idioter? Måske var mit hår pjusket og tyndt i spidsen, men var det så vigtigt at få klippet det, lille mor? Ja, på grund af ANDRE. I dag er det mode! Tja. Jeg lærte at tilgive overgreb fra start af, det bedste at uddrage. Og ”at finde mig i for meget”, men integrationsarbejdet gav mig distancen til sidst... så i dag kan jeg sige at overgreb kun eksisterer hvis man lader dem være det. Accepterer man alt lærestof mildnes det og man ender bag rattet – vend den anden kind til!

Antahkaranaen er bygget og rodfæstet, laveste skabende lydfrekvenser kan gennemrejse den, det tilsvarende røde lys do, så Ø/Å er klækket og det hele, manifesteret, har de første røde arts-aftegninger (i maling?) – fuglen Roc/Fønix er her, forberedt til den første jordiske mundfuld samt *hvad ellers en dunet ørneunge har brug for*. Den skal i alle fald males færdig - så nu har jeg gjort Lissen færdig på billedet, hver detalje. Nu gælder det Ø/Ås hoved og omgivelserne. Trin 3 bliver lys-auraen. Dette maleri har taget længst tid af alle - det følger processen. Jeg fik sør'me også spillet lidt. Æmheden fortager sig snart. En god dag. **24. november**, og jeg har fremhævet nogle linjer i dette og sidste afsnit, for natnyt advarer lidt. Vejene ud er brede, konstruktionen meget klar, dog adviseres tilbageholdenhed. Bussen er ikke lys, varm, holdet ikke kommet ud fra stationsopholdet. Herre Jemini, 45min.'s malen og 30min.'s guitar-spil *hjemme*, og jeg havde lyst?

Nå, det har ordnet sig selv, jeg skal nogle ting i dag og i morgen skal vi alle ud at spise, det vil automatisk give kreativ tilbageholdenhed. Hvis ikke det var omvendt – planer lagt i går vil give det? Jeg skal nok være forsigtig! Gad vide om jeg gider deres vegetarmenu? - og så kom xx og fortalte at han kun ved et under ikke blev forsat til himlen i morges af en vanvittig bilist på tværs for rødt. De kompromisløse energier gør folk totalt utilregnelige. Xx ville vide hvorfor han tiltrak det, og jeg kunne kun se at der også var dyriske gifte der skulle forlade ham og godt kunne bruge div. hjælp som jeg så foreslog. Kattemor meldte at fuldmånen 30.11. også bliver en eklipse, Jorden vil skygge partielt. Det betyder en forstærkning af temaerne, og det mærkes allerede. Søn 1 er Krebs = Månen. Han har mest lyst til at ligge i fosterstilling i et hjørne af sin lejlighed.

Jeg har lige opdaget *NADA* mere om 21.12.20, omtalt meget mellem 3. og 12.okt i MF. 17.12. går Saturn i Vandbærer, 19. gør Jupiter, de konjugerer 21. med virkning fra 13.-30.12 lige oveni hnf/ej! Det bliver da heavy – konjunktionen sker kun ca. hvert 20. år og kaldes ”Den store”, dels p.g.a. skift fra Stenbukkens jord- siden 1842 til Vandbærerens luft-element fra nu af, dels fordi de står så tæt at de syner som én supernova-lignende stjerne, sjældent så astronomisk nær på som i år, og synlig hvis man altså er vaks, de står lavt og går ned få timer efter solen. Yeshua blev muligvis født under én i Fiskene år 6 el. 7 f.Kr. Jupiter/Saturn = ”Lov og Orden finder form.” Jupiter er kun ca. 1 år i et tegn, så går den videre – til mit, forstærker min Jupiter som Neptun allerede er blevet. Div. gevinster jul '20 og forår '22 vil nok passe... jeg mener stadig samme om astrologi, men undres over at SB helt desavouerede den grundet unøjagtighed i dag. Den rammer da ret godt?

Efter en kort konference hvor jeg *ser* ham sukke lidt opgivende er svaret at folk intellektualiserer, lægger afstand til sig selv med det (som med andet), bruger det som undskyldning for ikke at arbejde seriøst med deres liv. Jeg konsulterede søn 2s laserhukommelse for hvad det var han havde sagt da han levede, og: ”De fleste astrologer er ikke kompetente nok i dag, det tager for lang tid at blive dygtig og de er ikke rene nok til at tolke dybt nok, derfor er den ikke værd at beskæftige sig

med.” Meget samme svar, og også min egen konklusion. Ingen redskaber er *svaret* i en tillakket tid, kun hjælp til at rense sig. SB var sikkert et krystalklart spejlbillede af sit horoskop, alligevel blev han prøvet hårdt, som PS vil blive det. Og hvem andre er så rene? Vi skal arbejde os frem til det, prøves grundigt – har Kali, ikke Krita Yuga. Nå, uanset hvilke kosmiske narrestreger fungerer jeg i øvrigt udmærket, bare jeg følger trop og holder mig meget inde. Jeg har stort set kun følt støt lettelse (ikke i ve lårhals!) de sidste måneder, så jeg er optimist.

Jeg spurgte til lårhalsen og øvrig status før søvn og fik – natnyt **25. november:** krop ok, energi til renovering ok, potentialer ok til udøvelse, hold ikke tilbage, der fjernes kun unyttigt kh-fyld 2-1 så trafikken Ånd-3-4 kan foregå uhæmmet. Integrationen krone-fysisk fremtid giver endnu ret ubehjælpssomme resultater i 3-4, ja, jeg hører det når jeg spiller. Aflæggelsen af kød har fremmet processen, det vil forstyrre at jeg tager ud med familien og spiser i dag, men det vidste jeg godt. Det er der ikke noget at gøre ved – vi trænger alle til en plim. - Hold kæft, jeg blev træt, men jeg spiste let. Nu får vi se. Efterdigtet kom da. **26. november** og det gik godt, men nåda, der arbejdes kraftigt på udrensning og jf fra Ånd til hånd. Jeg vil følge fingerpeget om ikke at holde tilbage, male, spille. AS = ”AlMahas Sang”! Humøret er ikke for godt - ”hvad nytter det/indbildning/jeg dør nok bare efter at have ofret alt som Trumps storebror”, men det er kh's frustrationer, dybere er alt fint, hvordan så ”indbildt” skal blive ”udbildt” (ikke ”vanderbilt”).

Det er tankevækkende at alle krimier *jeg* ser lige nu er om pædofili. Kh tager sig kun af overfladetraumatet og siger der ikke er nogen kur... nej, ikke uden Ånd, og Kali er en åndssvag tid. Det er frygteligt logisk at den har set så megen misbrug af børn på alle niveauer. I en tidsalder hvor man stort set ikke bestiller andet end at røve fra og holde hinanden nede, hvad er da nemmere og mere taknemmeligt at misbruge – med k som fin nr. 2? Og hvordan kan det undgå at blive et karmisk tema? Jeg har tidligere omtalt den s-magiske side, men den er kun ét niveau. I drømme står børn for potentialer der kræver omsorg. Drømmes der om umulige børn og der ikke er karmiske lig i lasten har man højst sandsynligt kke lige støtte til at virkeliggøre sine potentialer, brænder inde med sin længsel, et traume i sig selv – som i sidste ende kan medføre pædofili – ringen sluttet... jeg er i gang med at male igen, Ø/Å vokser støt frem, ingen skal kvæle mig. Aldrig mere. Og nu går jeg ind og spiller.

Halte, halte... bedres med knofedt. **27. november** og tør jeg tro? Natnyt har hele ugen meldt bring ”billeder/viser” ud, hvem ved, måske konkret nu, i alt fald 3, ikke ”træk kh mod et ædlere centrum” mere. Næ, nu gås ud i det ny tusindår som jeg medforberedte i '89 – nu kommer de næste 969 år, 2. kap., og jeg har råd. Kali dør, der vil stadig ryddes op på vejen, men *det* er ikke længer temaET. Så jeg tør håbe nu. Det passer også med hnf/ej her lige op til dec som jeg nu tolker lidt anderledes: **Dec, fys.:** ”xy/jeg” aner adskillelse, i stigende uro følger jeg xy ind i 3D men må selv blive ude, se ham forsvinde ned i tågen. Jeg/Tambo mister alt håb men *er* nær fri, og skønt ”xy” er fanget vil ”han” slippes og vende hjem til mig, lykkeligt vis om nu fri, skjult fulgt af mig på sidste stræk hjem til en sikker 5D. **Esot.:** beskyttet i det ny land af alle hestes konge og tro vasaller. Helt nyt liv starter for Baringa (”lyset”, Kunamas første med Tambo, (mørke, ”dark horse”), yin/yang-resultat – og magen han træffer dér. Ny udfordringer, også krævende, men lykkes.”

Jeg tolker **fys.** således at efter den lange <3-sorg og rydden gammelt loves jeg sluttelig *siven* ud i 3-4 til de ny fysiske opgaver, og hvad der kan ligne slaveri og potentiel skuffelse – sporene spørger stadig – vil afslutte Kali og være at Ånd/jf bliver bragt over i den ny, hellige tid, endnu lidt beskyttet, isoleret før det ny, åbne land, men det vil komme over nogle år. Kattemor fortalte mig at den kosmiske konstellation hvor planeterne står på linje som blev sunget om i ”Aquarius” fra musical'en ”Hair” - ”Jupiter aligns with Mars” (bl.a.) - sker 21.12.20. Med disse glædelige beskeder vil jeg slutte kapitlet – og vaske hår!

20.11.0649

ØRNEN ER LANDET

**Den kom ud af syner og blev til en skygge
der lurede bag alle døres fermt,
lokkende, skræmmende,
krævende, fremmende,
elsket og frygtet som altings format**

**Skønt uden form tog den form alle vegne,
i myter og billeder i drøm og ved dag,
blegede, brogede,
knivskarpe, tågede
alle som ét kom fra over vort tag**

**Ørne der brændtes, genfødtes af aske
og svævende så alt fra lufthavets lag,
stigende, sandende,
cirkende, landende
gyldne og sorthvide fra kosmos af**

**Min ørn har øjne med urtidens dybde
og skaber med bare et eneste blik,
værende, sonende,
vældende, dronende
gir det til fostring nu alt hvad det fik**

4. FØR I DET FJERNE

Jeg skal i gang, men gider ærligt talt ikke rigtig. Jeg fik malet lidt i går, men ikke spillet, der var for en gangs skyld nogle film jeg ville se; men højeste Ånd er ikke balkonen, det er manegen. Jeg har funderet over et møde ved Ishøj Centerets indgang forleden med en gammel veninde som altid kompromisløst har taget fat trods stor modgang. Hun er absolut åndelig, endda vidtfavnende, men materialistisk, overfladisk ikke helt fin, hvorfor jeg trak mig for ca. 7 år siden. Dét møde var intet tilfælde. Jeg opdagede hende og ville lade det passere, men nej, ”tilfældet” sørgede for direkte kontakt. Vi sludrede lidt og skiltes så... ”gå nu i gang!” Natnyt **28. november** anbefalede overbærenhed, ”fyldte chokolader” i st.f. skældud, der er stadig ”lækker udrensning”, starten er lige gået. Jeg har aldrig været materialistisk, og nu skal der slides – *igen* – med at få penselhånd og stemme, musik og showtext til at arbejde koordineret med hvad har været nægtet jf længere ud så længe – alt det dér ”xy” knuste mit <3 og ja, det skulle ske, men værker stadig.

Så jeg snøftede lidt til morgen og gik så ellers en gå/gym/sangtur i anlægget, kom hjem og malede og fik spillet dedikeret en time. Sangturen bedre indsatsen betydeligt. Der var ikke de store problemer med at synge showet efter den, og akkompagnementet og resten er snart på skinner igen. - Jeg fik en indsigt i dag via Fortune's ”Dr. Taverner”. Jeg har altid undret mig over ikke at kunne se så tydeligt som andre clairvoyanter i alt fald gav *udtryk* for, ånder f.x. – og tro på det. Jeg lærte at fantasi/fornemme-se med tiden. Fornemmelse af human energiadministration var derimod aldrig et problem... et stærkt mentallegeme som mit skal virkelig være integreret godt med æterlegemet for at kunne sam-gennemskue. De fleste clairvoyante jeg har mødt var instinktive fremfor mentale. Igen forstod jeg *bedre* noget xy som jeg før har været inde om. Han var clairvoyant, uddannet hos Gjertrud Berlon, og det var faldet ham let, for han var instinktiv...

samt meget intelligent, men det var som vaklede han under byrden som ikke var bakset på plads til samlet funktion som hos mig. Traumer havde ikke bedret – overordnet selvfølgelig smart – alt må brydes op for at samles bedre. Havde verden styr på den mentale konstruktion så den ikke ud som den gør. Xy administrerede på instinktivt ren vis på vej til mentalt. Jeg på mentalt ren. Der er afgørende forskel, men den er svær at forklare. Jeg forsøgte med min liste til ham over naturånders karakteristika (MG efter kap.13), og han blev bare såret. Samfundet har masser af timelige regler, men også grundlæggende af ren Ånd som skal indbygges for helt at blive menneske. I de senere liv har jeg været afholdt fra at være instinktiv, er blevet trænet mentalt. Først i dette liv fik jeg genåbnet til dem igen ved xys mellemkomst, for han var ren i så henseende. Via mig oplevede han ren mental administration. Alle rene ritualer søger at ordne det fysiske stof til automatisk, samlet funktion. Derefter er de kun i vejen.

Hvordan kan man undgå at sammenligne hvis man vil forstå sig selv? Det handler ikke om jalousi, > end eller < end, jeg har bare været som i et abebur med desværre de fleste andre mennesker og ikke kunnet fatte hvorfor, troet at *jeg* var aben, siden jeg ikke fungerede der. Og så var jeg bare ikke dyremenneske mere men menneske+ og nødt til at leve som sådan. **29. november** og natnyt syntes én protest over al min dagsaktivitet. Og ja, men ikke negativt: genstarten ”har førerbevis” og kan plejes, med fortløbende rettelser indefra, og fremtiden afventes stadig. Hysterisk kontrol-reaktion skal ignoreres i f.m. kommunikationsskiftet til *udad* som let vil give hulhedsagtig udmattelse. I al nystart er der terapeutisk træk/slip, udvexling t/r 1<=>2, men nu rulle(skøjter)r det, Antahkarana og fysik styrkes til at bære kompetencer ud, en proces desang. *overhænger (!)* med midlertidig retræte, men høstens lys nappende i hælene. Det var svært at falde i søvn, optræk til fuldmåne med partiel formørkelse **30. november**.

Natnyt var sær, én højstatus *overskyggedes (!)* og overtoges lige så stille af en endnu højere ny, frisk med lys og juveler og guld og det hele. En gammel veninde fra clairvoyancetiden på messerne rang, vi udvexlede status, hun har også kendt xy og sagde meget langsomt: ”han kommer tilbage

om 2-2½ år senest... det vil ikke være en anden...”... det havde jeg ikke bedt hende se på, sagde at jeg slet ikke ville bruge energi på det mer... og hvad jeg i øvrigt har skrevet om det. Åh ja, det smerter stadig i dybet. Men vi var enige om at skal der skabes noget længere ud i verden skal der kredsløb til på det fysiske plan og gerne i et <3-parfold med den her slags og i denne tid. - Dagen blev brugt til det hele igen, dans, gågymnsangtur, male, spille. Mens jeg spillede tænkte jeg: ”Hvad pokker skal få folk til at komme til det?” Det var altid problemet. Intet navn = intet publikum = intet navn. Billederne? Kun én fernisering har jeg oplevet pænt besøgt. Nå, irrelevant, C19 råder. Sanne Salomonsen omsætter scenetøj i kontanter. Hun har mistet et helt års indtægt.

1. december, den ny tids bedre team skiftes stadig *ind*, Ø/Å hakker i 3. øje og haler et transparent, h slør ud, og mine fysiske omsorgs-tiltag har bragt mere over til at styrke 3. Det gør ikke noget at jeg er lidt kontant, blot jeg husker at der fiskes i det næreste mystiske indhav endnu, det er ikke tid at sende balloner op. Min venindes kommentarer om xy gav vist resonans, ikke nødvendigvis med forudsigelse om ham specifikt men hans metafor, min ”egen bums” som ikke har kunnet komme ud med noget: min endnu usikre handlekraft har ur-autoritet bag sig og skal nok – med tilliden – få skabt ordentlig jf. Det bedste venter, min aldrende ”bums” vil via rishisk intuition **fjerne de gamle, mørke laser for lyslegemet** og gå ud i 3-4 som – i drømmen – den gyldne ægyptiske ypperstepræst han *er*. Ægyptisk? I Fortune's bøger bærer øverste åndelige leder altid kåbe og hovedtøj med præg af Ægypten. Eller Atlantis? De må have haft nære relationer oprindelig.

Hov, det er da *kejseren* der forfaldt og sendte -inden ud i mørket 25. jan (slut MG) – hvor Ø/Å lovede at hun snart kaldtes retur til større herlighed? Sande kejsere forener Ånd og Jord, er ikke blot Jord. Nu restitueres han, juveler og alt integreret i kåbe og hovedtøj, drømmen af 20.nov om bl.a. den hellige gral fuldført... interessant at jeg lige netop i går og i dag har haft noget langt oppe i højre næsebor der måtte ud – der er ret direkte forbindelse til 3. øje. Nej, kejseren skal ikke kun arbejde gennem sin præstinde som det var tilfældet med Fortune, hhv. Morgan, men manifesteres på Jorden gennem mig og andre af slagsen, henad i ”Sea Priestess” ritefri del. Hvordan vil stadig vise sig. Jeg skal bare passe mit. **2. december** og et kraftigt, kort mareridt. Reaktionen på den partielle formørkelse af fuldmånen ramte vist for fuld styrke nu. En ring af mørkt, tungt, blindt stof ligger om panden (tornekrone!) i f.m. lyslegemets manifestation/formørkelsens termination.

Så den gav tydelig genlyd. Jeg har fremhævet hints ovf. ab 29. nov, i nat var der 3 episoder hvor Ø/Å/Chokmah rev et mørkelag af lyslegemet (a la Binah/Maria 14. jul i MF rev mug af mit æg) = rekyl på alle planer, så panderingen er vel ikke så sær... hnf/ej for dec i år synes allerede at passe. Jeg forventer nogle dage nu hvor mørket vil passere ud gennem auraen og alle sporene mærkes, men fra rishiens kosmiske niveau er der god fod på det, det vil ikke overvælde helt mere, og hnf/ej for dec lovede jo også at nu slutter det – foruden drømmen 29. jan om julegaverne under sengen (MM) som PS indledte... med *ham* i en spådrøm er der ingen bedre garanti. Kattemor meldte i går desuden total eklipse man 14.12.20 over Argentina/Chile, her får nymånen et spark bagi af Solen som en del af Jorden lige fik af fuldmånen – heller ikke synligt i DK. Nå, de kosmiske fænomener kommer jo hele tiden, denne bare lige oveni en helt speciel hnf/ej periodes start.

Solen (energien) burde virke stærkere end Månen, ”er” jo Ø/Å, anes bare generelt ikke så direkte og prompte fysisk; men alle nymånens instinktive signaler vil forstærkes før de manifesteres. Hnf/ej skal nok blive spændende alle sammen – og '21 – helt uanset at vi ikke snarlig har synlige totale eklipser heroppe. Vi mærker dem jo alligevel, se ovf. ... 29. skrev jeg i det koncentrerede natnyt: ”med fortløbende rettelser indefra”. En lige flyvefærdig allike flygtede ind i 2 fordi ”maskiner rystede fugleunger ud af rederne” i 1. Jeg hjalp den retur efter uroen. Der var uventet fuld tillid, ah! Allike snerper henad krage... sku' man se i min ”indianske medicinbog”? Kragen = al dybere lov, viden om død, formskifte, illusion, tidløshed, Akasha, nu/fremtid, forandring i harmoni. Alt skjult, f – her på tærskelen. Hm. Det passer ret godt. Tak for det. **3. december** anbefales det også at trække sig til 1 for at takle spøgelsesstormen i 2 *fra andre, nu og undervejs*.

Stormen udpiner det fysiske, gør meget labil. Der skal ryddes og baxes i stilling 2-3 før 4, og jeg har haft evnefest, en ophøjet lysopgave her hvor alt gammelt er udbrændt; men vigtigst er fortsat balance, urokkelig troskab mod <3, afvisen gamle spor, psykisk styrke. Lige nu er festen slut, den fremtidige afventer selvom alt er klar. Det varsler vist pause for at lade spøgelseerne passere. Igen passer det fint med hnf/ej, jeg havde ikke *set* den vinkel, at der start dec *igen* ville være en trist trækken mig helt før udfrielsen af de gamle, lavfrekvente tåger skete – eneste aktive medvirken. Søn 1 er forbilledlig her. Han viser mig nøjagtig det, og jeg drømmer om ham = gør ligeså. Ren Johannes' Åbenbaring. ”De døde står op af deres grave” - der dør mange p.t., af C19, ulykker, lavfrekvens, deres generende spøgelse + div. mentale/astrale billeder skal ud af 2, og folk som os er ”støvsugere”. Det fremmede bevidsthedsstofets passage dræner vort ledningsnet for energi til egen fysik. Deraf udtalt træthed efter f.x. husrensning hvis man ikke gør det korrekt. ”Trappen” til dem skal være *udenfor* en selv.

Jeg har aldrig været specielt vild med husrensning. Det følte i kategori med ånder og riter, som før nævnt noget jeg var meget ”forbi” og derfor kun skulle snuse til. Andre, derimod, skulle have masser. Udvikling igen. Nogle skal lære det på vej opad, andre er egentlig forbi, for højfrekvente, men vælger at fungere på niveauet fordi de føler sig meget pot og pande med frekvensen på den sande måde. De kan også have et enkelt halsstarrigt springende punkt. Disse bliver super-arbejdere der fuldautomatisk gi'r den lige til strengen, mens jeg har valgt et bredere og generelt højere frekvent område hvor jeg ikke påvirkes så meget, med mindre altså jeg lige sendes ned omkring af en eller anden årsag. Jeg kan kun slutte at være ret så klar med det hele. - I dag søgte jeg at finde dén større positive internationale undersøgelse af homøopatis effektivitet på nettet jeg hørte om for ca. 10 år siden. 0. Ak, hvor censorisk. Alt af højere intelligens dømmes useriøst/slettes pronto.

Jorden er stadig abernes planet. Jeg ringede et par steder hen og fik til kedsommelighed bekræftet at intet har rykket sig de sidste 40 år i overfladen. Magteliten sidder tungt på systemet, og den sidder så tungt fordi den er røv, ikke andet; men under overfladen rykker det. Alle gennembrud kommer nedefra. Det er jo logisk nok: aber fatter ikke mennesker, men forstår at gøre fælles front mod alt uforståeligt der evt. kan true abers overlevelse. Man bliver så skubbet ud, men netop det er hjælp til selvstændig og tilfredsstillende overlevelse, og når tid er, skubber man igen, men uden abemagtudøvelse. Jeg håber, tid er snart. **4. december**, natnyt med ét spøgelse jeg har drømt om på sidsten, i nat helt nær på, som vil integration. En Ånds/id-løs, kønsløs, grå, blokeret k... ikke kun et billede af hvordan jeg altid føler mig på denne dødens årstid (og ikke skal give yderligere energi!) – med Kalivinter=>vær er det meget mere...

fandt jeg ud af i løbet af dagen. Det er den gamle, udefra kommende kh-vurdering af mig som værdiløs (især p.g.a. alder) som trods al modstand gik ind, samt *selve aldringen, døden* som kommer af den slags malware, der så vidt jeg forstår nu er skilt fra. Denne form, dets 2-3stof skal transmuteres i kærlig forståelse så ønskerne kan gå i opfyldelse – nu hvor ”Santa Claus (Ø/Å) Is Coming to Town” (”You'd better watch out...be good, not bad...”, børnesang). Jeg har jo følt netop alt dette gamle meget nylig, bevidnet men ladt passere, for jeg er Ånd, har id, er smuk og levende, f og sexuel, hvad rager det mig om samfundet ikke finder mig brugbar? Der er højere myndigheder. **5. december**, og erkendelsen i går og dens opfølgelse har stærke konsekvenser. Med Rishien etableret i 1, klarhed helt ud til 2-3 og nøgle til speciallåsen så jeg kan medvirke i udvekslingen af energi ærgres det mig at det endnu ikke ses særlig i overfladen. Svar: Rishi er kun lige etableret klart – 115 kr. på kontoen alle udgifter afholdt.

Altså 15 over 100, og i nat yderligere, Rishien etableres mere og mere som indbetalingerne giver den forbindelse ud hvor energien stiger tilsvarende i jf, med g.d. proces dobbelt, stoffet fra den er snart tillagt automatikken. Men der kommer endnu ingen ”kvittering” = det ses endnu ikke. ØV. Eller også ser jeg det gale sted, overbringeren af Åndsvalutaen er en tidløs kvinde. Det er hende der skal være fokus på, omsorgen, ikke mekanikken. At være, være god ved – som i julevisen i går. At

lægge de gamle sorger bag, egentlig give omsorg (!), og det er mange ting, men absolut ikke hård disciplin. Let træning og male, spille, skyder jeg på. Og det er det jeg gør. Det giver øget velvære i alle henseender – allerede. - På sidsten har jeg funderet over hvordan en tilværelse som diskarneret mester vil være da jeg ikke behøver at inkarnere igen, andet end på korte besøg – en af grundene til at det vil være smart at kunne tage denne krop med op når jeg drager herfra. En gammel, udødelig Trofast vil givet være nemmere at samle end en helt ny (som jeg ikke gider inkarnere for at få!), og bedre end en mental konstruktion – som selvfølgelig altid kunne laves.

DJ og ”lejeren” viste at drømmekroppen kunne agere i 1.att. så man var lige så utvungen som i drømme – kunne forvandle sig, flyve, dykke, endda skifte køn; men diskarneret, hvad skal man så bruge noget af det til? Inkarnation var kun et kursus i at beherske lavfrekvens som endte! Man skal dog være *virkelig* færdig med den lavfrekvente sanselighed for at være i et eller andet højere hierarki. Er jeg det? Jeg er ret sikker på at blive det i løbet af de næste 10 år med den fart den fysiske trøje stumper – den *gamle*. Den ny? Måske er det kun den gamles skuffelser der har gjort mig træt, for jeg *kunne* nyde et liv i fred med en elsket partner hvor man byggede hinanden op i st.f. evindeligt at svigte hinanden, og jeg ved at det kan lade sig gøre. *Så* ville der være noget ved at være her. Alt andet end en sådan ”magisk”/hellig tilværelse er for småt nu. Den ny tid skal opfylde mange håb, vil det gå kvikt nok? Ja, jeg *har* taget hul på det første her hos xx, men han er ikke mandEN, og næsten alle malerier er på Fjordhøj... men resten af mig, mit?

6. december, og en udflugt ind i 1 med kraftig udrensning og stærk åndelig kontakt lader til at varsles – med beroligelse om at være godt beskyttet. Der kræves total fred og hvile til den, seng, lænestol. Trods god søvn føler jeg mig træt og sover videre – og vågner 6 timer senere med flg. nyt at forbindelsen Ånd/krop har hakket lidt, men nu er OK. Alt er rent og helbredt på alle niveauer, klar til at dybdebehandle en handlemodus mistænkt for svindel (energirøveri). Det provokerer uventet stærk ”overlevelsesmekanik”, dog haves alle ressourcer, de skal kun målrettes. Handlemodus er ved at befri sig helt for dyriskhed (det kan vi jo ikke ha', vel)? Mens alt det rene, klare venter i 2 vil overlevelsesmekanikken tvinge dem sammen igen i 1 v.h.a. abesindet, padde/krybdyret, hele parasympaticus' udvikling (baghjernen), og for at fungere i top skal det lige have nok æterisk energi (vand, basal omsorg). Samtidig handler det om et endeligt opgør med det hele, og ekkoet ved dag er at udøven mig sandt *provokerer* et urdogme om at fungere for lavfrekvent. Se 4. dec...

foruden i går da jeg følte al indsats håbløs (abesind) mens jeg spillede, men jeg *er* den jeg er! **7. december**, natnytter p.t. tager et døgn at tyde = modstand, men jeg aser mig gennem – og endnu en kommunikationsrute Ånd-jf er etableret og søger straks kontakt til resten for at manifestere sig i 2-3, forbereder til serveringen af et nyt måltid. Lovlig tidligt, der er endnu transmutation og udrensning selvom det rensede og det ny lysstof splejser til jf. De første h vårblomster (Hæg (!), kirsebærfamilien) flyder ind fra langt ude i det mystiske element i halvmørket før den ny dag og medrenser kanalen, så fint – fulgt af voldsom modstand fra overlevelsen mod et overfladisk kredsløb med en ideel partner, som var det kriminelt. Min indre partner og prototypen på en kommende ydre, ren og smuk, bakker mig op her på den halvmørke strandbred i at jeg ikke har gjort noget galt ved at huse den plan, at den er OK ”på tværs af al fornuft”, han *står* der – våren *kommer* ind nu.

Prototypen har jeg nævnt før, i slutningen af DsD, så det er længe siden. Jeg forstår nu at jeg i ham fornemmede en ikke helt fjern fremtid, i drømmene dengang som i denne. Mødet osv. med ham var noget af det særeste jeg har oplevet, 100% spirituelt – jeg var enormt tiltrukket men *vidste* bare at det ikke handlede om et forhold. Ikke desto mindre var det en svær situation som kunne være smuttet, havde han følt attraktion. Han var mere min nuance. Det var 5 år før skilsmissem fra xx, de første signaler for 25 år siden. Nu er det altså på vej - igennem en mur af spøgelse, ”kvægrogtere” i hnf/ej for dec, som var de der tvang ”xy” ned i tågen. Da korrupte ledere faktisk anser almene borgere for kvæg giver betegnelsen nu helt mening. Også her i dec hvor jeg virkelig begynder at

have følelsen af at uovervindelige ”røgttere” gør alt for at påtvinge sig min handlekraft fortsat for at hindre Vandbærerens vår – paradox: og sletter sig selv i processen, bare man ikke gør modstand, for det styrker dem. Så al udøvelse må være når det går, så længe det varer.

8. december, igen finurlig, 3-delt nattesøvn. Samlepunktet er rykket mer mod mål (V) på min boble, med ny forankring af 2-4 og en oprindelig, men domesticeret ung jf (marsvin, ”havgris”) at blive fortrolig med og optræne i at opsnuse det ny lidt efter lidt over de nærmeste år, angst at udrense over meget lidt jf og faren med <3-lempe. Jeg navngav det Britto efter Venstres tidligere indenrigs-, senere landbrugs-minister Britta, da det var en m! Det fnes vi lidt over, for jeg husker hende som ret enkel... Blokeringen ud til 4 er i forfald, men stadig uoverstigelig for mig – Britto prøver et smuthul, men det skal jeg ikke have noget af, det er os begge eller ingen. Og: mit enkle, primitive guitar-spil er godt, fremmer, og ubehagelige restspor slipper tjept nu, var kun overlevelse, sidste udrensning foretages før 2's jf aflukkes, fuldendt, og der gås ud i 3. Det gamle, tunge arbejde går ind, det ny ud – til et succesfuldt snarligt tilbageblik over hele den proces jeg har skrevet min fortælling her om – ”intet at tabe” er det sidste jeg hører før jeg vågner.

Igen positiv overensstemmelse overalt. Britta Schall Hollberg fik en meget utaknemmelig opgave i sin tid. Der var underskud på kommuneregnskaberne overalt, og hun, ansvarlig, med begge ben på jorden, blev sat til at smække penge-kassen i for alt der ikke var strengt nødvendigt. Det faldt ikke i god jord, især ikke på Vestegnen, aldrig det rigeste område. Hun hadede desuden talerstol og medier, og klodsetheden her gjorde hende et let offer for primitiv kritik som kom til at farve hendes minde urimeligt. Hun var nemlig førsteklases. Jeg har dette fra xx, en guldgrube af velovervejet info om politik. Dette belyser Britto godt. Undervurderet vil han dog aldrig spille energi selvom han ikke er så smart, bare ærlig, grundig og vidende om de indre, basale detaljer fra nu til nu. ”Havsvin” er en Moderlig detalje esoterisk, men kommer også af at de små, frugtbare vegetarer kom med som nem, medgørlig mad på søen. De blev/bliver holdt overalt i Sydamerika, billige i drift, som valuta, kæledyr, mad og god, nem pøllepulvergødning til marker.

De oprindelige lever stadig vildt i Andesområdet. De tamme er fra nogle få stammer af familien der så er blevet avlet div. typer ud fra. Marsvin skulle smage som specielt delikat, saftigt svinekød. I restauranterne er de dyreste retter med deres kød... og kæledyret er uskyldigt, humorfyldt, godsindet, kærligt, uskadeligt... selvom det undersøger en hel del med gnavnænderne... Britto er velkommen i min basale instinktmasse. Han skal nok opsnuse det jeg ønsker. **9. december**, og den linje følges videre ud. Jeg har aldrig syntes specielt om sælgere, mange af dem kører på med meget lavfrekvent manipulation – energirøveri via sex, charme. I nat trængte lyset ud igennem dét mareridt, jeg sagde fra overfor dets despoti lige tilbage til kilden. Mareridt? Ja, for det *var* det, jeg vågnede af det. Det har dog været et tilvant helvede, og det er udfordrende at frigøre sig helt af. Min konstruktion er ved at finde sig til rette efter opgøret, så lige nu er 2-3 ret passiv og lukket efter processen. Det håber jeg også gælder for kattermor, hun har haft en hidsig proces de sidste dage som jeg har været involveret i.

Kattermors liv har været meget præget af liv/død brændpunkter, men med hendes viden har jeg undret mig over hendes voldsomme reaktioner. De mindede om ubevidste personers angst for døden, et sandt instinkt, men kun instinkt. Vi har tit talt om det, og det var vildt oppe igen. I forgårs slog det mig at hun, som jeg, altid har vidst at sygdom, forfald og død ikke var naturlig for mennesker, slet ikke så tidligt, men hvor jeg reagerede med at slippe verden derude og kun arbejde bagom fordi jeg indså at det var for stor en opgave for mig reagerede hun ved at kæmpe imod, rasende indigneret over tilstanden. Jeg ringede i går og sagde det til hende, og hun blev så glad, for hun havde lige haft samme indsigt. Da Atlantis brød endeligt sammen efter at have strittet imod forfaldet flere hundrede år men blot var korruperet støt – hvor lidt man end forstår at skulle en sygelig vej kan man ikke kæmpe imod Ånden – fik både hun og jeg et grundlæggende chok, for ”det var da ikke *rigtigt!*” Nej, men det var det. Og nu går det den anden vej.

20.12.0650

SALGETS DØD

Hvad der blev solgt med charme
skal vælges med hjertevarme
har altid skullet
kun været banbullet
af kosmiske traumer
Åndens krav der
sattes igennem
så alt blev forglemten

For før fysisk stof bliver viden
skal det gennem rummet og tiden
lære på *sin* måde
en sær form for nåde
med hamre og blider
der knuser og slider
indtil det bli'r smidigt
for hjertet rettidigt

Så skæller den stædige ham af
og lades endelig helt bag
sprængt bort af lyset
ikke mer kyset
af regnmulmet mørke
frugt kom med tørke
og så kan der vælges
slut med at sælges

5. SPLITTER

Klokken er knap 2 nat **10. december**. Det er kommet bag på mig at der er så mange spøgelse, kvægrøgttere, reptilhjernerester at bakse med her efter kronkrateret og Askepots krystalsko – og Rishien AlMaha, ikke mindst, oppe på det yderkosmiske niveau. Jeg er glad for hnf/ej dec. Den håbløse opgivelse jeg følte i den drøm over at fratages både al kendt og ønsket udøven og jf tilsyneladende ultimativt er absolut nærværende nu, og jeg trækker mig ind fra den, er mest resigneret – mens alle årtusindernes håbløshed over sygelig Åndløshed drager ind/dratter af og lyslegemet overtager det basaleste. Det er svært at føle værdi i noget jeg har kreeret eller kreerer, mine viser ikke mindst, med de energier. De forstyrrer søvn og dagsrytme så det må slippes – igen. Jeg håber det er rigtigt at kejserinden snart kommer tilbage til den endnu større ære og værdighed hun blev lovet. Oveni indser jeg kl. 8 efter natnyt (5 timer) at jeg selv er skyld i en hel del af det fordi rastløsheden har fået mig ud i en uges for disciplineret fysisk aktivitet (forudset hnf/ej dec!). Sandsynligvis sanser jeg Saturn forberede exit Stenbuk 17. (se 24. nov hhv. 3.+12. okt, MF).

Jeg synes jeg forfalder ved al den fysiske passivitet, men baby-Rishier behøver kun almindelig bevægelse, mad, bad og glad for at kreere det ny. Det var ellers rart at røre sig lidt mere – eller har jeg været under kvægrøgterdominans for længe? Øv. Jeg brækker mig snart. Nå, positiv 1) jeg fik ikke ankelvand, 2) genindså at det vil tage meget kort tid at blive adræt igen. Det er bare spild af energi nu, 3) trods al utidighed – en hel flok kadaverdisciplin-entusiaster, abe/reptilhjernerester, Brittos flugtforsøg ud gennem smuthullet og despotisk sælgersind hele denne uge – viser natnyttene at der skal mere til for at stikke en alvorlig kæp i hjulet på processen. Snarere fremmes den, men for meget, og skildpadden vinder altid væddeløbet mod haren. Så jeg vil *hygge* mig i dag. - Kattemor rang. Vi var enige om at være så trætte af alle de, undskyld, idioter der ikke har passet deres besøgstid mens vi har brugt *år* på at gå Ånden imøde. Nu skal vi sidde her og sejtrække fordi de... jeg læste engang om en ulvefamilie. En hvalp var kæmpestor og stærk...

og trynede de mindre søskende konstant. Mor og far søgte at dæmpe ham ned, men forgæves. Far lagde en pote på ham og trykkede ham ned med sin overlegne styrke – ungen bed ham bare i poten. En dag bed far ham ihjel. Mor kom hjem, snuste og kikkede lidt på ungen, og det var det. Hun forstod og godkendte. Af og til synes jeg, vore love burde være ligeså, ikke tage ansvaret fra os. Det var de engang, typisk var det kvindernes opgave at aflive uhensigtsmæssige børn, mændenes de voksne. Praktiseret med *kloge, lokale* valg var det udmærket, men vi kender jo dyremennesker... så fik "civilisationen" en kollektiv grundlov baseret på etik, i dag med så mange tilføjelser at det mest af alt tilfører smuthuller for kæmpehvalpe. Og dog er alt hensigtsmæssigt, for vi er i udvidet ulvetræningslejr, men kan stadig kun forbedre vore valg *hernede*. Det kræver leven her længst muligt så det kan erkendes, henrettelse er usmart. Af og til savnes ulvefar... men lige nu drager *Fenris* jo igennem verden... *også* som guddommelig oprydning!

Alt går efter planen, ellers havde hnf/ej for dec ikke passet så fint et år efter. Men gaaaaab. **II. december...** og jo, en afgørelse d. 10. hvor "gamle tendenser faldt". Det viste sig klart i natnyt. I øvrigt: festen kører selv, og s kaffe-stimulation (træne) kan ikke mixes i, kun ren, lækker h fløde-energi fra Ånden duer. Fremtiden skal snart ud at lege, det vil ske af sig selv, det "blå legetog" (struktur til ud) vil komme til min **enorme** jf, beskyttet af sin **enorme** krone, og derfra bringe videre til andre store jfr, elementet er formgivet dertil, kontrollen (trolden!) godkender. - Jeg lagde nogle kortoplæg på Joe Biden + regering i '21 og på paven + hans kontakt til kapitalens moguler om i samarbejde at "humanisere kapitalismen". Joe og regering får travlt med at rydde op og genoprette efter Trump, de vil nok (også) føle de ingen vegne kommer med det de egentlig gerne ville, men alt er kun positivt set ovenfra. TTT. Pavens opgave kræver stort tålmod, men han vil lykkes trods alle faresignaler – som *er* der. Det handler om totalt paradigmeskift jo. Fin pave, han gør faktisk som Sai Baba, dog opsøgte kapitalen *ham*. At samle yderfløjene, blive en midte...

Om aftenen kom der tanker til mig igen om xy og hele det spektrum. Jeg vil ikke den slags mere, så hellere være alene, *jeg* er ikke hvor paven er, trods ligheder. Endnu? Natnyt **12. december** viste mig tydeligt hvoraf tankerne kom. Der var travl afvisning af al gammel Kali-handlemodus med tilhørende stof som søgte at holde fast. Jeg var beslutsom og endte med at krydse den sidste strækning i det gyldne sandlandskab i 1 alene, dét 2.att. landskab som også CCa fortalte grænser op til 3.att og som jeg første gang så i DgK. Sidst jeg nævnte det var det blot en sænkning med halshøje sider – også det udjævnede krone-krater. Nu er det ladet bag, jeg er altså hinsides kronen på vej over en flad strækning af fint kvartssand (krystaller) til en eller anden bevoksning. Frigørelsen af alle gamle basale spor er lykkedes og jeg på vej til nyt. En lang proces hvor modstanden har skullet bearbejdes, først kunne lades bag når jeg var klar. De sidste drømme er forløbet i vild hast. Ikke p.g.a. motionen, den har højst tilspidset lidt – trods 2 rolige dage er hasten forblevet.

Jeg har vist skullet igennem før hnf/ej i år og de kraftige kosmiske påvirkninger der kommer – og/eller de har forhånds-eskaleret processen, for der var også noget med julegaver i natnyt, kommer jeg lige i tanker om... Det gyldne kvartssandlandskab minder mig om noget. Klode *må* være næste fysiske udviklingstrin, så stjerne som også teosofien siger i mine småpjecer derom. Der er mange kloder uden organisk liv, kredsende om deres styrende sole som atomets elektroner om kernen. Det mineralske *er* Åndens direkte materielle udtryk, i luftform eller (senere) udkrystalliseret, sand eller større enheder forenede i landskaber. Jeg *ser*, udviklingen tilsigter uddannelse til beboelsestrin. Der er milliarder af experimentale kloder på vej imod organisk beboelsesstatus. Det er det, hele universets udvikling handler om, vor Ånds næste trin, den eneste Ånd vi kan ane noget om. Det underbygger også Jordens vigtighed for universernes udvikling iflg. Adamus og SB.

Jeg sidder faktisk og *ser* en lynversion af visionen om universets maskineri beskrevet af Fortune i "Sea Priestess". Hun skrev at dén tilhørte Månens sfære, Yesod i Livets Træ, logik da den vedrører formen og i den anden ende direkte kontakt til Binah, Isis, den store Moder. Wilfred får den vision i hulen han mediterer i med udsigt til Månen da han er klar, energifyldt nok til at genfødes til åndelig funktion i stedet for det dødfødte mareridt han har overlevet indtil da. Jeg griber det stikord med kyshånd og håber tiden er inde til mig snart. På min måde, ikke pавens. Begge mine sønner er samme sted, samlede, men bag facaden, færdige med alle gamle opgaver og meget klar til den indgift af manifestationsenergi til den ny struktur som må være på trapperne. **13. december** og efter forudsigelige reaktioner i går aftes på endnu en kapning af forankringer, tvivl, angst for om jeg gør ret eller er vildfaren, forklares jeg igen tålmodigt hvorfor jeg afholdes fra et opfyldt *liv*.

Ro kræves til udskillelse af gammelt mere overfladigt stof i jf. Ånden holder mig derfor nær den, men sikkert tilbage i det mystiske element i min lille personlige 'robåd' skønt jeg klart ser den ny, gyldne jf igennem det. Ku's udskillelse '21 spæet om i de nære hnf/ej-dage bliver eksplosiv, en kæde dybe vulkanudbrud, tsunami-skabere fra 1, og de vil givet skylle mig i land, klar. P.t. er jeg stadig kun en 5-års lille stikling til et kæmpetræ, sat i h+s stof i en rigelig drivhuskumme til senere udplantning med bredt rodnet. Alt forarbejde er gjort til overfladen nu (forklarer huduro i skridtregion). Uro vil passere, er den ny begyndelse i vej, igen er min visemusik metafor eller direkte billede af hvad min lydenergi er i gang med i al fredsommelig leg bag facaden af hygge og oprydning. Mine længselsfuldt ventede mere sende-orienterede antenner er ved at vokse ud selvom jeg stadig holdes i 2 og tilpasser min ny konstruktions overflade, foreløbig ved at "lege lyset igennem" til 1.att. Leg er vigtig, aldrig belastning, eneste rette måde at oplære på.

Det kom til at præge mig over dagen – hvor soleklart ligegyldigt for mig det er, om og hvordan jeg kommer ud i 4 med mit, for uanset ville jeg lege med det fordi det ganske simpelt er mig. Skulle jeg holde op at være mig? Hvordan? Legen blev befriet og jeg gik bare ind og spillede fordi jeg havde lyst. **Hnfj 1, 14. december**. Min verdslige opgave handler i jan '21 om 2 => 3, og al indre autoritet er enig. Alle gamle verdslige overfladevaner afsluttes inkl. bedstemoder-generationens, ligeså dyrisk fremfærd som det snavs man ser overalt hvor der er ambitioner, fremtidens h front for

et rent fremstød ud i 3 (i det mindste) samles, fundament støbes af det befriede stof. Det burde inkludere alt hud og krop. Det samme antydedes om fremtiden i hnf/ej for dec i år – alt ville samles i det ny for at skabe den ny jf's krop, "Baringa", lyset, men stadig "i en hemmelig dal i fred for kvægrogtere" for så om ca. 2 år at gå mere ud i verden. Hm, så kan jeg vel samtidig anbefale Villa Fjordhøj, hvor næsten alle mine billeder hænger...

Så med denne måneds udgang er resuméet fra 25. aug (MF), indledningen til den ny cyklus (gennemgang af forrige), ført til ende (forudsat der ikke er mere?!), og den ny cyklus begynder reelt. - DJ's gamle troldmænd nåede helt over i modsat side af deres bobler men blev uhyggelige af det, for de gjorde det lavfrekvent. Modsat side er vor skyggeside som skal gøres bevidst fra grunden af – de var de extreme begyndere. Australien = sydlandet, ligger nærmest direkte modsat DK og omfatter en ø ved navn "Ny Sjælland". "Baringa" ("Sølvhingsten" 2-3!) er aborigint, altså meget ur-, som Kunama, Tambo, Thowra, så den samlede metafor er dyb. Hele trilogien er Thowra-klanens 5D vs 3D... ikke så svært at den ungdomsbog altid har haft en mystisk tiltrækning – jeg læser den skam igen p.t... Jeg har set det med Australien før, men ikke at jeg allerede fik at vide omkring sidste jul at mine skyggesider er oplyste og lyslegemet i færd med at overtage. Det er som at se et horoskop – det modsatte skal bevidstgøres, Pisces-Virgo, Libra-Aries...

Hnfj 2, 15. december og det ny liv er i voksenstart, men halvbevidst 1-2 oplæring stadig hvor min ny handlemodus læres tillid til, men endnu ikke helt kan integreres fordi der stadig udrenses og tilpasses i grænsefeltet 2-3, gammelt stof dratter af eftersom lyslegemet bringes over og fornyer overfladen. Der er åbenbart fare for lovlig intellektuel eller hård handlen her, formodentlig kompensatorisk. Den forlades i indledningen af en dyb proces hvor det ligefrem suser faretruende ind fra Ånden bag 1 så jeg må nedregulere influx til mit tempo. Det har trods alt høj prioritet at få styr på manifestationen undervejs! Frygten jeg følte mindede om forelskelse før jeg var sikker på partneren. Vildt draget, genkendende Åndens stærke energi men uden at vide helt hvad den, hhv. personen, havde for. Det giver lige så stor angst som fryd, en spænding som for mange er selve clou'et. Når den fortager sig tror de det hele er ovre, og de kan kun håndtere *den*, slås, ikke den dybere, skønne tillidsfase, "keder sig".

Mange nåede ikke dérind, ødelagde tilliden inden i den sidste nutid uanset hvad tilfælles. Tjek film- og musikstjerner, præsidenter – Trump! Typiske hængepartier fra kolde forældre: "elsk mig". Jeg gjorde med xx, men under var der 0 id = 0 kredsløb, *ægte* keden-sig – erfarede et ydre, fuldendt kredsløb og klargjordes til et do indre, måske alt at få i exit Kali-tid for mig. "Love is for man a thing apart, 'tis woman's whole existence." Byron havde ret. Trampen på en ægte kvindes <3 tramper på alt, ikke bare et blødt punkt indeni; men hjerte overalt er nødt til at lære at overleve med det og finder så styrken i det. Mænd med <3 er langt mindre sejlvivede end kvinder, de uden har distanceret sig fra det for at overleve. Maria vender tilbage nu, og jeg glæder mig til det slår igennem. Så kan k kunst og musik måske få den anerkendelse det har krav på. Det skorter det stadig på i samfundet så jeg forleden i kommentaren til en tv-udsendelsesrække "Fordi du er Kvinde," og jeg er vist yderligere en tand ude på overdrevet... jeg lever i håbet.

Hnfj 3, 16. december, omsorgsfuldt slippes lyslegemet ind til den ny start og provokerer de lette resuméspor fra fødsel => Kbh-tid ifm. håndtering af 3 medførende angst, for influxet nærmest tvinger ud til 3. Jeg ser fornuft i at trække mig fra sporenes pres. Der er følelsen af at Antahkaranaen nu går vandret i det jordiske forløb på vej ud og lyset vælter igennem og kræver integration på alle fronter så det en tid vil knibe med nattero. Der er ikke meget slør imellem 1 og 2, men kontrol nytter ikke (kolde fødder), kun roligt at tillade. Afslutning kræves på noget fortid mhp. fremtiden, der lukkes definitivt i, ->smæk<-. En nuets pendant er måske visse krimier som jeg stadig ser skønt de klart virker skidt følelsesmæssigt. De fra de sidste dage især, hvilket kan have påvirket natnyt. Hvorfor lade det spænde ben for lyset? Jeg ser dem kun for at fylde tiden ud. Jeg kan nok finde noget bedre til det, nu jeg igen må udøve. Og det gjorde jeg så, gik en tur og sang

hele showet. Og slappede af – med en mild krimi og lidt dansk landskabsidyl. Lidt senere spillede jeg. Venstre ben er begyndt at drille lidt i knæregionen også. Altså!

Hnfj 4, 17. december, magert natnyt. Uventet, men passende. Forudsigelsen 27. okt (MF) med metaforen søn 2 (kun indre forbindelse) om ”hungersnød apr” og Saturn i Aquarius i dag gav forventning om mere tjubang... jordisk dramatilvænnning. Når Saturn passerer tærskelen er det hverken-eller, så hvad kan realistisk forventes? Og hvad jeg nåede til okt var at hungersnød er længsel efter manifestation af Ånd som kunne give interesse for mit derude. Muligt langsigtet, men jeg må følges med ku, så håbefuldt vacuum i en måned er mere sandsynligt. Jeg forevises dog at Ånden cirkulerer nederst i Antahkaranaen i et tydeligt vandret, blåligt kredsløb, altså har manifesteret et, men isoleret fra alt verdsligt, udelukkende i fokus i 2. I det fysiske vil der kun være positiv holden-sig-klar, væren. Logik efter mar hvor alt det gamle smækkede i, så for kh *kan* det betyde én månedlang hunger på alle planer. 8 timers søvn, men jeg var dødtræt. Kattemor ringede, og hendes natnyt reviderede mit syn på mit i positiv retning... og så sov jeg igen...

og fik følgende nyt: alt er rigeligt klar i 2, men da intet skal blive som før er det visdom at vente med 3, vel pga. kh. ”Sølvbestikket” er flyttet hen på rette plads men p.t. skuffende utilgængeligt for at undgå utid og gamle modi (hungersnød), og da jeg slap den gamle fremfærd rensedes og investeredes alt tilhørende straks i hhv. arkivet/den ny basiskonstruktion. Det har endnu max udløst 1/10 af sin energi og jeg bereder lige kommandovejene for resten. - Mine tanker går i denne tid til 2.-3. juli '19 i Ff hvor SB, egtl. PS, kom og sagde at nu gik døden over DK. Ja, stadig! **Hnfj 5, 18. december**, kredsløbet inddrager væggene i 2 i antahkaranaen. Resten af for lavfrekvent indretning (overfladiske/dumme malerier) opløses og inder- og yder-2 forenes om at indrette højfrekvent med mine <3-malerier. Fysisk reintro fra fuldt rensed startposition, skift til asketøj med vår-energi (gul, Dwapara), bedre ”medicin”. På 1.att.'s bord ligger kun gode fremtidskort til slutfasen, nu går ”Åndens bare fødder” helbredt/-ende ud i verden i mild regn. Sidste Åndens rensning derude før skoene skal hentes? ”Før Fanden får sko på”? Mange tyndinger.

Hnfj 6, 19. december fortsættes 5. Der afventes i 2 med lidt præg af 3 mødregenerationers yder-2 og forening af inder- og yder-2. Alt hvad der skal integreres fra 3 har endnu med basal balance at gøre, alligevel begynder ny 3 at få jf. I 2 er der hidtil kun forberedt energimæssigt, men nu arbejder 1 mere stofligt på den forbindelse imellem 1-2 og 3-4 der skal til. En slags helt personlig bardisk eller sluse at levere Ånden (spiritus!) direkte over. Der arbejdes ikke kun i forbindelsen 1-2 mere, 3 inddrages og slusen overgives (i 1), klar til at *skulle* derud at bruges. Randkommentarer: jeg kan kun *virkelige* historier! Og vil så gerne ud med det ny, men det er stadig en sej udløbstid for det gamle lort som næppe kan dække mer, hungersnød er nok en god karakteristik stadig. - Jeg var forbi søn 1 for at hjælpe med vasketøj, og denne som andre gange i længere tid var temaet oppe omkring ansvar, for eget, ikke andres. Jeg har ladet det passere generelt – har forbigående nævnt det før her, men på sidsten har jeg tænkt noget dybere over det. I psykoterapi lærte jeg at holde mig væk fra andres processer, men...

jeg mener at dette kun er noget som har med Kali at gøre, magtspil, og da spillene er luget ud hos mig er det naturligt for mig at række en hånd ud hvor det kunne være kærligt eller brugbart, også til fremmede. Der er en tendens i vort samfund til at gøre nar ad dette træk. Det er ”naivt/dumt” eller endda ”redder-mentalitet” som kommer af at have været ”offer” osv., ”geskæftigt”, og ja, i et samfund som er så rovsygt at alt må være underlagt enten køb/salg eller terapeutisk grænsesætning. Forbi det er der noget højere der træder igennem, og det er etik – alle mennesker er i bund og grund 1, og vi er alle ”vore brødrers vogtere”. Den *rene*, gratis hjælpsomhed fra hjertet overfor de vi møder, naboer eller venner, såvel som i tillid at kunne modtage den er essentiel, men sjælden. C19 vil nok bedre alt over tid. Til da – jeg har brudt mange venskaber fordi der ikke var den etiske spilfrihed jeg havde behov for. De få resterende er aldrig en belastning. Vi klarer os selv, behøver

ikke nødhjælp som sådan, er der bare for hinanden, også med en naturlig håndsregning – eller ville være, hvis vi boede i nærheden af hinanden!

Det kan man ikke betale sig fra til div. hjælpeorganisationer og jeg vil *slet* ikke lappe udefra på en systemisk upper/underdog-mentalitet. Den bedste og eneste løsning er de indre linjer, selv blive fri, det befrier alle andre indeni og så manifesteres det derude – nedefra. Snart, forhåbentlig. - Søn 1 har også pirket til min opryddernatur. Det er i familie. Engang var jeg ordensfanatiker, ”flinkeskole” havde indvirket, men egentlig var min veludviklede ordenssans altid en intuitiv trang til ryddede veje ud i jf for min energi. Naturligvis rynker Kali også på næsen ad den slags. Jeg fik sagt det til sønneke. Jeg gider ikke blive sygeliggjort mere fordi jeg er ren. Det interessante er at han selv er blevet forbløffende ryddelig ift. tidligere. Derfor det er så meget på bordet? **Nå, hnff 7, 20. december**, lyslegemet har næsten helt slettet bumsen, endda den ægyptiske ypperstepræst nu (1. dec), også han var jo fortid, tilbage er der kun solbrændtheden til at dæmpe lyset i den veltrimmede m til fremtiden, dog stadig ret introvert. Jeg lader ham passe sig selv og følger bare den lige vej gennem bevoksningen (12. ds.) til kurcenteropholdet her før starten.

Der er en lille afvej og en sidste hindring for fuldt integreret jf som overkommes på vejen. Fremme lader jeg til helt at have den overordnede rolle på luxuscenteret, vide alle kommandoveje, og blåligt-tilsøredede Isis indtjekker min jf mens jeg går længere ind. Her afsluttes og transcenderes sidste gamle lektie om overgreb på f for lederposition – den jeg lige har fortalt om ovf. ifm. søn 1. Episoden tog længe at tyde, men metaforen synes at sige enhed med Ånden som kommer til mig som en kraftig susen fra ”inde bag væggen i 1” som overdøver, sletter alle gamle roller og erfaringer. Træt sov jeg lidt længere, fik kolde fødder, tog sokker på – yderligere besked: nu er både f og m oppe over det hele – og i samme nu kom et rush af varme fra toppen og helt ned i mine fødder, varme på få sekunder. Mange har fortalt om at ”Ånden viser sig som blæst, susen” foruden som kraftig hede, frygt, vild, boblende fryd og talen i tunger. Det sidste har jeg ikke oplevet, men hvem ved, det kan jo komme. Jeg er indtjekket i det bestilte ny liv.

Kurstedet anedes at være bygget som hotellet i Kroatien i '18, ned ad en skråning mod havet så receptionen lå øverst, f.x. ”på 7. sal”. På vej ned i en ny tilværelse starter jeg ligesådan. Status: først blev jeg færdig med at gennemgå alt fra *de* gamle liv (Ssp, Kry) – normalt foretaget pr. enkeltliv efter døden m.h.p. et nyt opgaveliv – afsluttende med den gængse skærs-ild (Ff), derpå den dybere (MG, MM, MF), og så repetitionen af det sidste basale gamle i starten af det ny kredsløb – i slutfase her op til jul. I morgen, på vinter-solhvervsdatoen, danner Saturn-Jupiter-konjunktionen Betlehems-stjernen som også 6-7 år f. Kr. Det sker først igen om 700 år iflg. xx. Det tror jeg gerne! **Hnff 8, 21. december**. Jeg tror *næsten* at det virkelig *var* det sidste med den erkendelse ovf. Den synes ”det sidste søm i tagpap-resuméet” som skulle til før det ny liv reelt starter – med behov for forankring, for al jf er ryddet. Der samles energi til udad, men OBS! al power køres ud, og jeg var alle dage mystiker. Det ny liv vil tilsvarende foregå i randzone og netværket ud i 4 dannes ved væren, ikke vold... passende digt til kapitlet kom lige...

Hnff 9, 22. december, og da jeg vågner mærker jeg prompte det, jeg forstår ved julestemning, den jeg altid har haft, men ikke oprindelig vidste var helt uafhængig af alt gejlet. Jeg har aldrig som nu været bevidst om samtlige årstidshverv, punktum. *Er* det kun disse overfladiske hverv der præger drømmene som f.x. den i går? Den var tydeligt noget med det... nej, det er ikke kun dem, for jeg har fået forudsigelser uafhængigt deraf måneder forud og ikke *på* hvervene. Natnyt: søvn er sagen for den ny jf's 3-4. Der kommer tydeligvis energi fra 1-2 dertil, skønt stadig *i* 2. Det er som at lære græsk, 1 bogstav pr. dag m.m. – hvert bogstav var oprindelig en metafor, ikke kun en lyd, men jeg ser snarere kinesiske skrifttegn i typisk kvadratiske rammer. Græsk er logik, fra nær Jordens centrum, i slægt med DK's ureste befolkning, men kinesisk? Solopgangens land... en tv-udsendelse fra '17 om en tur Ø-V gennem Rusland underbyggede mig i at fjernøsten, sidste bastion før ny tid, kommer meget på bordet i måske især sep '21. Hexekedlen syder næppe mindre end i '17...

Alt er i voldsom forandring – klimaet, medfølgende ændringer i vegetation, dyrebestande, menneskelige forhold – der tales meget om Amazonas, men den endnu større Tajga skrumper lige så fatalt og måske end mere ekstremt korruptionsbaseret under Putin (den ny Stalin!), for egoer ser så kort. Det sagt – mennesker er skyld i meget, dog ikke al global opvarmning. Hvert eneste skift mellem kosmiske årstider har medført naturkatastrofer, for Ånden bare forandring som på et tidspunkt stabiliserer. Det er håbløst lige nu at forudse positivt hvordan midti ødelæggelserne, men hvorfor skulle de ikke også betyde frisk start? Fjernøsten vil absolut også føle grovfilen i '21, '22, '23... bortset fra at ¼ mio af Jordens samlede befolkning på hvad, 8½ mia?, nu er døde af C19. Men der har før i Jordens historie været få overlevende. Jorden skyder ham. Under er en ny ham, ny verden, ny jordisk hud-mikrobiologi med et nyt sprog – en ny race? Jeg synes det er tydeligt at Manuen er ved at afvikle den ariske races tid. Og så? Jeg rager måske lidt højere op og ser længere, men alle må vi bare handle sandest muligt i nuet.

Hnfj 10, 23. december, og jeg flytter ind i den ny jf i al viis hygsomhed og laver 2-dimensionelle udkast til min overflades karakter i rene, klare farver på h baggrund og i øvrigt i standard-mål – og samler dem til 1. Jeg forevises at let adgang til al åndelig funktionsviden inkl. Akasha rykker ind. Dette finder jeg åbenbart en lidt træls studieforpligtelse, men OK – og en overflade-forankring som taber der længe nok har huseret rykker ud. Et nyt voxenliv til 3-4 skabes travlt i al omsorg over velkendt 3-dimensionel læst og ”brun” ryddes væk, udrenses, fasen forlades. Fønix er fuldført så kh blot skal skaffe sig af med ”4 spinkle stivere” før det ny gry. Ude-skoene er der. - Svimmel aften og søvnbevær, men vilje er en god ting. **Hnfj 11, 24. december**, efter afsavn med rige erfaringer tilknyttes jeg den rette handlekraft til det ny 4-arbejde... NB! Tilgivelse er al fortids pas til fremtid! Først da, befriet af gamle kønsbalancer, starter integrationen af 3-4 med/i 2, fremtiden er NU, og *mindste* ubalance fanges. En ikke helt fjernet kulisse skjuler endnu de hellige harmonier lidt, men de *lyder* sagte ud i 1-2, giver genklang – examensfest og total forening! Overfladen afventer...

Se, det var da et natnyt! Det synes som jeg skulle få lyst til at komme ud lige så stille i nov '21.

Hnfj 12, 25. december, samtidig hnej 1, og lyslegemet indtager helt æterlegemet og det fysiske legeme hvilket nok vil provokere (aka hnfj 12 '19 for dec '20/jan '21) . Bevidstheden går altså helt ud i overfladen nu, i 3, alle planer er forenede til det ny, udad må så være rette handlemodus. Musikken vil muligvis især komme med her hvor jeg begynder at ”rulle mig ud”, blive fortrolig med min jf, og det sket vil næste fase, 4, hente mig i vejkanten og iføre mig min igangsætter-kapacitet, en slags ”sko over det hele”. - Juleaften bød på en hel del udfordringer. Søn 1 og 2 har som deciderede modsætninger hver deres sarte punkter og usikkerheder. Søn 1 har meget sikre sociale fornemmelser men er lige så dyb som søn 2. Søn 2 har ikke samme sociale fornemmelse. Begge har, men søn 1 *er* den, søn 2 definerer den teknisk. Hvad er intelligens? For mig at se er det hele ens udtryk og alle udtryk.

Det er let at elske søn 1 for 2 og mig, for vi har brug for hans sociale intelligens, helt rigtig til den ny tid hvor tillid og renhed skal i højsædet, men tiden er ikke endnu, og det exponerer begge. De har begge en slags minimalt mindreværd over det de aner ikke helt tilgang til, er derfor meget ”sikre” i deres køren-frem om div. og kommer let på kant med hinanden i – vist for søn 2 god, gammeldags magtkamp om hvem der har ret! Søn 1 blev gal i hovedet og sagde kraftigt fra, ”han var ikke en idiot!”; men kort efter gjorde han faktisk det samme overfor mig, der selv blev usikker. Jeg er midt imellem, tænker knap så hurtigt som 2, fornemmer knap så skarpt som 1 i konversationsmodus hvor dybden ikke ligger lige for og trak mig fordi jeg følte behov for at genoverveje noget. Det har jeg så gjort, så NU er jeg sikker på det. Overordnet handlede *vores* snak om hvorvidt en kaptajn, konge, leder er nødvendig, er kompetente, lige rådgivere ikke nok? Jo, i mindre komplicerede sammenhænge i dagligdagen.

Ledere *er* nødvendige til overfladen, *især* kortvarigt i konflikter, truende situationer, katastrofer. Et respekteret overblik der beslutter kursen – og helst *valgt*. Lige eksperter kan være meget uenige.

20.12.0651

STJERNEMØDET

**Om Saturn og Jupiter meldes
i talrige gamle sagn
Far og søn, par eller brødre
var de, i al fald af navn**

**Men det kom til stridigheder
i alle for Saturn en bét
Jupiter rendte med magten
og Saturn blev 2. planet**

**Så når de nu træffer sammen
i Betlehems-stjernen igen
vil Jupiter så erklære sig
etteren blandt guddermænd**

**Eller får Saturns sylfider
og satyrer igen førsteplads
Måske enes de omsider
i Vandbærerens stjernepalads**

6. SIN ASKEGRÅ PUPPE

Det er dejligt at have sønner der selv rydder op. Da søn 1 nys fejede mig af og jeg lod det passere, ringede han kort efter og sagde rent ud at han ikke fandt sin opførelse OK, punktum. I dag ringede søn 2 om konflikten fra i går. Facit: han var klar over at han måtte blive mildere. Mænds opgave er at lære at takle testosteronsk magt. Det er ikke afgørende at få ret når man har det men at finde ud af at være enige om at være uenige. Jeg forklarede søn 1's synspunkt: det er da ligemeget hvilket parti er mest korrupt når man ved begge er og ikke orker gå ned i detaljen fordi man er udbrændt og i øvrigt ikke er detaljedybdenørd som søn 2. Så må det være mere aktuelt om div. personer er straight eller ej, og det er søn 1 en ørn til at mærke. Men de kan være for naive m.h.t. *deres* forbindelser, og man vil vel helst vælge det mindste onde, sagde søn 2. Jeg tror dog at søn 1's fornemmelse vil guide ham også her så han før end siden valgte ret. Vi var enige om at søn 1 er blevet skarpere de senere år, men indhenter han søn 2? Næppe. Heller ikke omvendt.

Vi er alle forskellige og kan ikke undvære hinanden, som perler på en åndelig snor er vi bundet sammen i ét guddommeligt smykke. **Hnej 2, 26. december**, og jeg har påbegyndt en liste over hnf/ej'ernes spådomme for '21 til morgen. Som ventet underbygger før (fysisk) og efter (esoterisk) hinanden... Natnyt farvedes af en håbløs fortvivlelse som igen sneg sig ind i aftes og blev til om jeg egentlig gad ud med mit hvis aktuelt? Alder, ubrugelig... det er utroligt så appellerende disse gamle, nedbrydende energikredsløb kan være, men sekundet efter fattede jeg mig og Åndede mig ind, væk fra det... studerede det lidt – sølle fantomer der søgte et hjem – i drømmen tomme, gamle, døende, drænende energiformer der sneg sig ind i 1-2, men beslutsomt blev ”slået ud af hovedet” igen, netop ved indre kontakt, ikke ved at foretage sig noget ydre, suppleret med besked fra Al (mit højere m aspekt) om at jeg ikke er i afvænnelse med handlen bare fordi jeg p.t. holdes neutral i den sikre ”Thowra's hemmelige dal” hvor det ny liv, beskyttet af ”kongen over alle heste og hans vasaller” skal formes til verden længere henne som ”Baringa” (aborigint: ”lyset”).

Det tager tid at slippe helt fri af kh's *mentale* billeder som også danner tåger lige nu i al døden. Billederne er skabt og ønsker ikke opløsning, men det er en del af min opgave. Samtidig slipper tilbøjeligheden mig, og den er føj, så fint. - Jeg vil brodere lidt videre på det med at gennemskue folk ovf., for det har også været *mit* problem. Min barndoms programmering lærte mig at *ikke mærke*, og derved blev jeg et let offer, sådan set formålet i Kali hvor alt var herre-slave. Psykoterapien lærte mig at stole på mine sanser igen, men det tog tid, ikke mindst at handle derefter i nuet – hvis det var tydeligt nok. Der er alle grader og lag. Jeg spurgte engang en clairvoyant hvordan han så om folk var helt sanddru. Han ”så” 2 ringe i halscenteret, og hvis begge var ”Ånd-blå” og de ”faldt sammen” var de. Som foroven, så forneden. Heureka! Den metode bruger jeg bl.a. i dag. Een ting er om folk har urent mel i posen. En anden er hvis de har rent, men misbruges uvidende, falske profeters kendte trick. Rigtig mange i anden række orker ikke udøve bred, grundig kildekritik. Det gjaldt også mig, uden de store konsekvenser, men...

jeg lærte af dem, en sidegevinst med hovedgevinsten at så virkede jeg også korrekt. Jeg skulle kontakte eget centrum – altid. Det løser alt uden besvær, for alle, ovenikøbet. Renhed vil altid ende med renhed over tid – hvilket selvfølgelig kan være problemet! Men med den hovedrengøring der foregår overalt er tiden her NU. Noget jeg fandt ud af i mine 5+2 år med xy var hvor afvænnet jeg var med hug og stik ved at have distanceret mig fra mulige uddelere, nærmest totalt de foregående 10 år. Omvendt undredes xy over hvor let, afspændt alt var med mig. Ét formål med C19 er givet at afskaffe grundspændingerne. De tiltrækker hug. Måske giver C19 først ekstra konflikt hvor man skulle have været skilt forlængst, men så sker det da! **Hnej 3, 27. december**, ny start på det modne voksenliv, jeg knytter 3-4 tættere sammen med 1-2 for styrke. Et billede af at de nederste legemer samles med resten nu antahkaranaen er nået ned. Jeg vil gerne ud med sangen, men skønt alt indre

rækker fra krone til basaleste spektrum (indikeres sommer?) inkluderer dette altså den haltende kh hvor jeg stadig ”støvsuger”.

Mit grej til det magiske livs 4 er ved at samles, men må afvente at dette vigtige arbejde er gjort før kh overhovedet kan begynde at *klare* at se mig. Når det er gjort – og vejen er ikke skabt, den skal jeg selv lave skønt jeg ved hvad den indebærer (transmutation) – er alt klar, men det kan kun fungere hvis 1-4 arbejder som et hele nu. Jamen jeg *er* da klar over, helhed 1-4 også skal øves... endnu et ”sidste” nøk. Jeg mener: en øjenbrynsblyantstump af guld = snart opbrugt yderste overflade-forædling, ikke? - Siden ca. 7. hnfj (hvor jeg vred højre ankel grundigt om!) har jeg haft let svimmelhed, mest morgen og aften når jeg rejste/lagde mig. Det har optrådt tit i mit liv, gerne efter fysisk overbelastet (svækket) jf. Underligt når hovedet holdes ligeud men øjnene i st.f. at fokusere og bevæges i ryk absolut *vil* glide ufokuserede hen over ting mod højre (altid) => jf. Ankelen var straks OK, dog øm – er endnu. Jeg *ser* tydeligt den manglende jf, men kan jo ikke gøre meget ved det. Kattemor rang om samme håbløshed som jeg meldte om 1.hnej.

Når alt gammelt er færdigt med og intet man ønskede og sled for er forbundet med noget derude kan en medfølgende tom- og håbløshed vel ikke undre. Jeg gider bare ikke lide, så jeg Åndede det væk da og anbefalede hende do. Vi har vor egen cc-forbindelse, Adamus anbefalede at benytte vore lige. Det er ikke just alle man kan vende disse ting med, jeg har mine sønner og xx, hun kun mig. Tomheden afspejles tydeligt i natnyt; hastværket inden hnf/ej'rne startede (med at afslutte alle processer) giver en vis mening! 11. hnfj meldte at ”far = mor”, altså forenet/kan det samme, fint udtryk for de røde og blå jf-gaver klar under sengen til jul (29/1, MM). **Hnej 4, 28. december**, 1-2 søges nu forenet med 3-4. Endnu er jeg kun id med 1-2, al handling og fremtidige muligheder forholder sig i ro dér, men min væren søger (apr, hunger?) udad og bliver støt forankret derude, guderne må vide hvordan. Alt i den ny cyklus er ikke fremmedartet men ukendt, dog har jeg min stærke selvbevidsthed/tillid og snuser mig frem efter de materielle forankringer...

temmelig ubevidst, men Moderens måde at ”kunne samme” på. - Det er gået yderligere op for mig hvorfor jeg skulle til Kroatien '18. Turen var én forudsigelse om hvad der kommer. Overgangen til Aquarius foregik ikke kun op til 2000. Den har foregået siden ca. 1875, og den sidste delproces, 2. verdenskrig, er kun ved at afslutte i Ø selvom vi har set en hel del retablering af lands-individualitet. Hvad ligner også et regime som Sovjetunionen? Eller Kina... Columbia, Bolivia... ja, jo, al indlæring har været vold i en eller anden form her i Kalis fysiske sfære, men har vi da ikke snart fået lært at minimere den!? C19+mutanter er nok den geniale inddæmning. Hvem kan slås med 40 i feber og lungerne hostet vrangen ud på? Eller under katastrofer? Moses førte israelitterne ud af slaveriet under en (de 10 plager), Cleopatra og Ægypten faldt pga. en, har man også indset. Hun var ingen dum tøs, som historien (m!) har gjort det til. **Hnej 5, 29. december**, 1 med A1 i 4, ordner forbindelser 3 til 4, ellers uden kontakt hermed, ser kun på. Jeg er tryk indeni A1 = nok *er* den mulige forbindelse her, men den skal ikke handles ud endnu.

Jeg *ser* muligvis noget slemt komme: mine øjne virker fint, men samarbejder uvilligt. Jeg smed et par kort i går ang. partner, for jeg følte igen at det var en Saga Blott og i øvrigt ingen vild længsel, men svaret er stadig at der skal komme en. Kortene viste ikke overraskende at han havde sit at slås med (som xy, jeg var nysgerrig skønt jeg har afskrevet ham) og for os alle sker der tydeligt *noget* mere afgørende i april. Et møde, plets kud, resultat, langsigtet gunstigt, OK, det har kortene sagt i årevis. Men det er da meget skægt at lægge dem. Svimmelheden gik forresten væk i går morges... jeg vil gerne snart ud at gå igen. Det giver følelsen af stadig at kunne fungere derude. Der er ingen facitliste for et liv, men jeg ville ikke kalde mit lige nu naturligt for mig. Hvordan også, det jeg ønsker er jo stadig kun indeni. Jeg *har* bemærket at andelen af tv-udsendelser med <3 er øget - det seneste år har budt på flere. I går så jeg en meget smuk svensk film, ”Som i Himlen”, som dog stadig endte vemodigt udenfor døren ind til mig, hvordan kunne den andet? Endnu. Hunger.

Hnej 6, 30. december, Al er i gang med at organisere 3 til 4, men noget hæmmer. Godt nok er ny 3-4 grundlæggende æterisk forsynet nu og alle planer for et magisk liv færdigtegnede, mit liv frit af astrale og mentale skyer, men *min* indre-tekniske magiker kan kun påvirke en lille del i "Saruman's snestorm", kh's uvejr er overvældende lige nu og der skal stadig påvirkes fra 2, i sikkerhed. Mon ikke det var det uvejr jeg så komme hnej 5? Når alle hnf/ej'r er klar på listen vil jeg lave et forenklet overblik over hvad der vil præge '21. Lige nu ligner listen et kodeskrift jeg kun liige selv kan tyde. - Jeg tror, jeg pludselig forstår mere hvorfor alle talenter skal slippes helt i en slags 0-punkt før ny manifestation. Ikke alene skal al gammel energi ud af dem, jeg skal også finde tilpashed i kun at være, energien bag dem, ellers ligger al min id jo i dem. Jeg skal ikke skabe ny karma, tak! Nok er de udtryk for mig, men kun for en lille del til Jorden. Jeg er andet og mere. Jeg er til et helt, ubegrænset univers, og alt det udelukkes ved kun at være id med de jordiske talenter. Ikke før sidste måneds tid har jeg fundet mere ro med dette.

Søn 1's explosion juleaften spørger stadig i mig. Den blev startsignal til mange diskussioner med søn 2 om Åndskontakt, overflade og mindreværd. Vi har lige haft en snak mere. Et hovedproblem som både søn 1 og jeg har stået overfor er at vor intelligens-type har det hårdt i samfundet. Det ser både ned på os, beundrer og roser os, frygter os og oveni al den selvmodsigelse foretrækkes analytikere og teknikere, for de er "realistiske", til Jorden, forstås, så ud over de generelle traumehug vi har fået i så rigt mål har vi også haft dén byrde at bære i Kali. Hvis ikke det indbød til indbildskhed kunne jeg være fristet til at mene at de af os der påtager os hovedopgaven at være udelukkende kunstnerisk udover spirituel simpelthen må være i særklasse. Omskrevet til at den ny tid går tilbage mod Ånden i det store kredsløb, og dér vil vor intelligens-type ganske givet blive mere nødvendig og altså værdsat. Det er ikke særlig sjovt konstant at føle sig dum/naiv/udstødt. Én normal reaktion er at forsøge at tilegne sig viden i forsvar, vel også interesse, men...

uanset hvor megen viden man tilegner sig, også om interesser fælles med "realisterne", kan man ikke benytte den lige så "smart" fordi ens intelligens ikke er kringelkroget, men direkte (når traumerne er ladet bag). Store, *sande* (sjældne!) kunstnere har <3-forbindelse direkte Ånd/Jord, ikke kroget, som det *kun* jordiske sind. Ingen vism/k jeg har hørt om eller kendt har været specielt benøvet over konkret intelligens. "Love lifts us up where we belong". Uanset hvor lavfrekvent et plan er kærligheden langt klogere end det konkrete intellekt. Den viser altid opad, men misforstås så tit, hales ned – og dør. Den høje kunstner har integreret intellektet, transcenderet det, fornemmer intuitivt mere end tænker. Det kaldes "dumt", for ulærd i Jordens kranger-skole er en der går lige veje nem at bondefange (så vi bør holde os fra politik *p.t.!*) og så er der dog så meget brug for dem til at forbinde det konkrete sind med Ånden. Jeg aner, søn 1's opgave er den sværeste, men hvor jeg elsker begge mine sønner. De er så rene og direkte... gid Jorden snart ville dem.

Jeg har tit grinet mig halvt fordærvet sammen med xx når min "dumhed" blev afsløret. Han har altid forstået at min intelligens ikke var hans underlegen, bare lodret, forbandt hans tekniske vandrette med himlen før han selv gjorde. Det skal ske indeni os alle, hver og en. Jeg har en vis teknisk flair, nok i alt fald. Det er ikke dér jeg skal gøre mig, heller ikke konkret analytisk, men hvad, min intuition er så trænet at jeg f.x. kan få beskeder om verden som nyhedsmedierne aldrig kunne få lige så nemt. Mindre detaljeret fordi jeg ikke er så interesseret i det, men det kan søn 2 så. Søen 1 *kan* ende med at gøre som jeg – eller også sker der det jeg af og til har formodet – hver af dem finder frem til deres modsætning – hinanden. - Det er svært at sove p.t., er støt blevet værre over det sidste ½-år og nu – *hvis* man kan sove før midnat vågner man kl.2-5 og kan ikke sove videre, "man" = ikke kun mig. Før i tiden fandt energierne ro om aftenen. Nu er det omvendt. Det er umuligt at få en fornuftig søvnrytme. Til gengæld havde jeg en skøn oplevelse kl. 4-5. I går skrev jeg et digt om at elske. Det kommer nok efter kapitlet...

og da jeg vågnede, lå jeg med en følelse af at være Ånden så nær og virkelig elske den, mig. Det affødte tanker om hvorvidt jeg med alle mine talenter og gøremål simpelthen havde hindret at den

rette m kunne komme ind i mit liv. Så udadrettet, hvordan så tiltrække? Det var jo ikke det jeg udsendte! Men skønt jeg ja, skulle lære at tiltrække mere *var* det ikke kun mig der rakte ud, og hvordan kunne fremtidens m række ud når han ikke var der? Xy kom nærmest og var reelt ikke klar da jeg rakte ud. Der var vemod i nat, måske skulle jeg have grædt, jeg valgte nej – og gør det NU.

Hnej 7, 31. december, igen 1-2 med min 8 år gamle fremtids-handlekraft til overfladen som er lige så meget 1-2 (søn 1!). Halvbevidst proces, det æterisk-fysiske præges af lettere udrensning og forstyrres af "klokke-genlyde" over meget tynde slør imellem alt, fysisk, åndeligt. "Plejhjem", med forsikring om at dette *vil* slutte og tiden komme til det musiske. Al arbejder p.t. med at knusefortære, transmuttere udfordrende gamle is/skærveskår i 2 for at blive forynget, klar... nås det? Og igen en hentydning til påske '22 m.h.t. genfødsel af skuffen, så glæd dig, plej, leg, voks.

Tja, det er jo ikke andet end forventet for '21. I dag er det nytårsaften, og det vil jeg nu indstille mig på. - dejligt, sønnerne overens, lettere misforstand – det var faktisk som sagt til søn 2, 1 kunne sagtens selv, og også han havde tænkt over jule-sammenstødet så det knagede... anstrengende aften med søvn ca. 3 som altid. Proppet som pokker, tænk at jeg gider mere, nå. **Hnej 8, 1. januar '21**, og natnyt fik mig til at rette i 8. hnfj. Der er altid småting der kan tolkes anderledes i lyset af ny info. Det lader til at Al nu selv knuses til luft, altså afslutter processen her aug hvor der kræves "hellig isolation" for at transmuttere gammelt ved væren, en helbredelse, forløber for...?... hvorpå færdigt, heldækkende æterisk stof helt fra '07 (14 år) bringes ud til det ny liv, men på hemmeligt tærskel-lager fordi afventen stadig er nødvendig = at drage til "Thowra's hemmelige dal" (12. hnfj '19 for dec '20). Hele '21 handler vist om dalen – udglatning og foryngelse. Der er en stemning som i Kroatien '18, lang- og møjsommeligt retablering efter krigen, stadig hviskende bagom.

Jeg så et illusions-show med Jan Hellesøe fra nytårsaften. Han vidste at han flyttede folks samlepunkt (fokus) og brugte et helt show på at vise mulighederne. En smart måde at søge at bibringe bevidsthed på – tilstrækkelig uforpligtende for majoriteten. Man kan sagtens stille en bil på en scene på den måde. Jo flere i en forsamling (villige!), jo mere energi til at flytte de stædige foki fra deres ankerpladser. Yeshua bespiste en hel folkemængde med et par brød og fisk på den måde. Det samme sker i mirakelhealing. "Din tro har frelst dig" betyder at når folks fokus er flyttet – fordi de er klar – er det kun deres tro på at det nu er her de står der fastholder helbredelsen, derfor er tvivl så ødelæggende. Verden og alt i den *er* bevidsthed, formen er illusion, sygdomme altså også. Flyt fokus hen hvor du er rask og tidløs... hvordan kan det gøres med andet end bevidsthed? Hele mit liv har handlet om at flytte fokus fra de ødelæggende, traumatiske forankringer. Jeg ville så gerne ud med mit show – vise ærligt hvordan man selv kan.

Hnej'rne de sidste dage har meldt om knusning af gamle skærver/is og fortæring/transmutation af dem. Det er overflade-ændringer mhp. foryngelse, og jeg mindes hnfj 11 fra '19. Jeg foretrak at processe en gammel, furet gulbrun lædermappe fra morfar (mor+far) inkl. løse extra-tasker frem for at vælge en ny, glat, blank, gylden læder-mulepose alt inkl. Nu indser jeg at den ventede længere henne når mappen m.m. var processet. I aftes tænkte jeg lidt over alle de gamle systemer – chakraerne, rabbinernes Livets Træ, de 4 (5, Ånden selv!) elementer, sakramenterne (28. aug, MF)/indvielserne, det nyere stråler, også DJ havde et overleveret grafisk system han forklarede CCa og som jeg tegnede for at se – det lignede et menneske og var naturligvis synonymt. Ca. '11 så jeg at vi faktisk har 4 køn og skrev det i DsD, m's indre/ydre og f's. DJ fik mig igen til at se at vi har 2+2, hos Naguals 4 næsten integrerede, aka Fortune's Livets Træ. Delvis via mig fandt søn 2 frem til 4. Der er ikke 8, m's 4 og f's, dér sætter jeg grænsen. Det er energier, synonyme med ovf. systemer, og Fortune's Træ, baseret på den jødiske Qabalahs, viser det egentlig bedst:

I det er der 2 (3) søjler (Salomons tempels Jakin, højre (mercy) og Boaz, venstre (severity), 1 h, 1 s for hhv. m og f + 1 neutral midti (mildness). Fys/æt sfærer (Malkuth, Yesod) er forenede i vor krop, det psykiske er hhv. m og f, øverst (Kether, aka Maha Vishnu) samles de til 1, i midten på vej over, den alt-integrerede Tiphareth og transcendensens afgrund (Daath). Sfærene, konstant skiftende

køn/element, er samlede på søjlerne (Netzach, Chesed, Hod, Geburah, Binah, Chokmah), og der er en tydelig 4-delning – som svarer fint til den jeg fandt frem til sidste år, hvor jeg kalder fys/æt for 4, æt/astr 3, astr/mental 2 og meget spirituel 1. Alle systemer virker udmærket indbyrdes og afbildes i drømme som mere eller mindre imponerende m/k arketyper, Freud/Jung-betegnelser. Hvorfor jeg tog det op igen? Vel fordi jeg er ved helt at transcenderer dem alle. Modsat da jeg startede møjsommeligt med dem falder de mig så lette at overskue nu, hvor alle 4 samles til ét. Det er dæleme gået stærkt det sidste års tid. Lidt mere viden fås på visdomsnettet.dk, *ret* seriøs, men der er som sædvanlig ingen garanti derude, jeg tror mere på intuitionen...

for dér traf jeg igen på yuga-regnskabet. I Kry kap. 13, 30. mar beskrev jeg det i meget koncentrerede vendinger. Jeg følte jeg havde godt fat i det da, men jeg har endnu mere nu, så jeg rettede *lidt* i Kry. Intuitionen i det var at jeg pludselig *så* sammenhængen i at når *Jordens* døgn har lidt over 24 timer efter uret – skudår hvert 4. år – er det logisk at vort kosmiske ur også varierer mellem 24 og 26.000 år, en yugacyklus – og det er naturligvis stadig umuligt at få Brahmas Maha Yuga til at stemme med Jordisk tid i de geologiske epoker. **Hnej 9, 2. januar**, alt samlet til start i det ukendte liv, perfekt udgangsposition i næreste periferi af Silk/Rat. Jeg har modvilje imod at manifestere mit herude efter rekreationen trods min længsel, og fint, det foregår stadig kun 1-2, for 3-4 har kun gamle, ubeboelige hus-strukturer, alt er tømt ud, intet ligger dog nu hviskende i baggrunden og skal væk. De kolde skaller står rundt omkring. Skal de renoveres til beboelse er det ikke mig der skal gøre det. *Det* lærte jeg '15-'17 til bunds. - Gik tur i dag. Det lindrer lårhalsene lidt, men jeg ville gerne gå lidt mere til den. Det får jeg bare nej på stadig.

Hnej 10, 3. januar, forankringen til det ny lysliv ligger klar, men jeg er åbenbart ikke klar til at forpligte mig endnu. Det stemmer fint med hnfj 10 og hnej 9. Jeg er stadig på luksusferie efter at have ryddet ud, men der retableres og gås fra plejehjem i 1-2 til ferie i 3-4 hvor jeg nu har tilstrækkelig overflade til at færdes ude, så der *er* en fremadskriden. Det handler imidlertid ikke om at optræde endnu, det er der ikke overflade til (hnfj 10: heller ikke ude, selvom min transmutteren hjælper til) og jeg er noget utålmodig, men det er ikke spildtid, jeg trimmer min jf til brug, ”får de sidste æteriske Kali-rester under tåneglene ud” - igen overens med hnfj 10 – og forbereder roligt at komme ud. Fjordhøj har det givet heller ikke for nemt i '21. Kort anbefaler dem partnerskab af en art i en streng periode. Det kan jo betyde meget. Jeg vil snakke med Lis en af dagene. Spillede i dag. Ny klange kom til mig... **hnej 11, 4. januar**, arbejder på at etablere mit, strukturen er klar og fokus vendt fra krone til rod modsat hele den første del af mit liv. Som jeg har fortalt før er energien altid løbet nedefra og op med kolde fødder som resultat.

Nu er det vendt, jeg arbejder med nedad og på vejen fjernes (nu) unødigt ufokuserethed. Ånd og krop samarbejder både i 2 og 3 om at få færdigindrettet og få æterlegemet gjort tilstrækkeligt til 4, for jeg er endnu for sart til en mand herude at skabe noget større med – forbereder i 2 til et større æterisk indtag. Min musiker har endnu ture ind i 1-2, hele lydregisteret er ikke manifesteret endnu, kun en sext imod en oktav, og der skal skelnes meget mellem skidt og kanel i det der skal integreres fra 4 til 3. - Sent i dag efter en gå/gym/sangtur har der været et stort influx, ganske som lovet i hnej for jan. Jeg mærker det som pludselig inspiration, udvidelse, og jeg elsker det og kan knap vente med at skrive om det. Det startede egentlig i går med en udsendelse med HkH Margrethe om kongerækken. Jeg har altid agtet men aldrig rigtig *studeret* hende og blev helt ydmyg. Bredspektret, kunstnerisk, fornuftig, ren og åndelig, helt rigtig, et futuristisk lands-overhovede: kvinde, og tjener for sit (demokratiske!) land – som fandt det rette partnermatch til at løfte indbyrdes, også selvom der var udviklingsarbejde med kønstemaer...

jeg kunne godt have været lidt misundelig hvis jeg havde været dum. Det har haft sin pris og jeg ville ikke bytte trods meget lignende evner. Det var jo ikke mig... men kommer måske nu i høj form... hvilket førte til det med nu at være vendt. Der har været drømme om at være vendt på hovedet mindst siden aug og jeg har forstået, men ikke *forstået*. Det er da klart jeg aldrig rigtig har

skullet realisere noget i verden når al energien løb *fra* jf mod kronen, kun kunne holde/få varmen aktiv, ved at *gøre* jf. Aldrig bare havde hul igennem hvor andre blot strøg ind på ”plads”. Og så de stive lårhalse... jeg så pludselig sociale søn 1 for mig, usmidig overalt. I 3-4 taler vi stive led. I 1-2 ved vi at fysikken er den mest konkrete illusion, men stadig billeder. Et bord *står*, men i en seance kan man opleve at det svæver og ikke kan presses ned, for det *står* i luften. Seance-mediet viser os at det kun er et billede, vægt osv. har 0 signifikans her halvt i 2.att., som når DJ brugte drømme-kroppen i 1.att (eller Yoda løftede flyet op af sumpen i Star Wars). Ikke sært at 1.att. frygter alt ukonventionelt og praler af sin styrke – dette mindste visne blad for Åndens vind.

Fokus *er* konkret power. Ufokuserethed kræves når det skal ændres, tydeligt i drømme. Søn 1 har svært ved at bevæge sit (især siden '00 støt stivere) kropsbillede, stift fordi han holdes halvt i drømme/trance hvor det ikke er kraft der tæller, men fantasi, evne til at kanalisere Åndens energier uhæmmet af 1.att. dogmatiske opfattelse. Ikke sådan at han/vi aldrig skal bruge en vis power i 1.att. mere, men så længe energien har skullet ud af rod og op i krone for at laves om har vi måttet anstrenge os uanet mere fysisk end andre for at fungere – han blev endnu før grå end jeg, i tyverne, både født senere og m, mere yderlig i 4. Uden fokus = ingen power eller skaben/opretholden *noget*. Gudskelov det vender. C19 kræver fokus ved *start = selv*. Og så stødte jeg på noget i Fortune's forord til hendes Qabalah (som jeg vil genkikke lidt i). Steiner mente at vi i Vesten havde behov for en mere intellektuel vej og skabte antroposofien efter teosofisk inspiration. Fortune genskabte den vestlige alkymi/mystik baseret på den jødiske esoterik hvis alle udløbere udraderedes af sin egen efterkommer kat-kirken i middelalderen.

Hvorfor kat-kirken, Lissen, så nedladende? Alle religioner er nødvendige indgangsporte, alles selvjustits har haltet hvor de som det eneste burde have kunnet stoles 100% på. Jeg kan ikke med nogen, uanset hvad de har skullet overleve, uanset hvad godt der findes i dem, for det gør der... men altså... desuden fylder ordet ikke så meget og er bedre end pap-kirken! Alt udspringer af noget, kat-kirken af jødedommen, buddhismen af hinduismen, forandring er et must, udradering af sandt grundlag ikke. Ånden er samme. Kat-kirken lod kun én vej leve, hengivelsens, opofrelsens, Østen var visere – folk er forskellige, så her tolerere(de)s forskellige sideløbende veje. Men intet sker uden grund, og de materialistiske V racer hvis karma var at få herredømme over stoffet behøvede måske netop kun hengivelsen til rette modvægt, i alt fald indtil reformationen, snerpende i pragmatisk retning med prot-kirken (nå!). Søn 1 holdes klart i hengivelsen som også xy gjorde – om ikke frivilligt kunne de tvinges til at *leve* det, eneste udvej overfor et materialistisk system – OK for sin tid, men mod slutningen af den står det til opløsning.

Hnej 12, 5. januar, integration af æterisk 3 trætter m, kræver søvn, omsorg 1-2, kronen har nået jf... men kun liiige til grænsen til 3. Den kun max 2 år gamle mekanik kan endnu ikke håndtere 3. Ikke desto mindre – jeg søger af vane limboet mellem 2 og 3 (stranden) da jeg forlader 2, men nu presser instinkter og talenter på udad, energien er vår-fin, ”trøst dig”, startpositionen gunstig. Starten er lidt tung, men jeg drager ”fra stationen” ud på min personlige rute – m hentes, stadig lidt groggy men *med*, og P i slumrekø på bjerget eller bagstræberi er slut. Vejen går lige frem, passagen er lige netop åben, og destinationen er *ikke* stranden, tværtom. Det passer fint med hnfj 12 og er som ventet. Håbet ville nok have haft lidt mere fart på, men til hvad nytte – i kh? Kunama kom hjem '20-'21 til den hemmelige dal, fri. Nu begynder hun på Baringa, det tager 1 år, og først 1 år efter kan han drage ud. Jeg er ingen hest, måske går der 9 mdr. og 6 mdr., så er det vår '22, men det vil jo vise sig. Efterhånden lever jeg alligevel mest indadtil, 1½ år mere på den måde vil ikke være nogen bet. Nå, nu vil jeg lave en medgørlig oversigt over hnf/vej for '21.

20.12.0652

STRÅLEVEJEN

Der har været møj i mig der ikke spor var mig
og hele møjet handlede om kærlighed fra dig
dig der hører/læser dette viseverseri
den dig som Ånden blev dual for at bli' spejlet i

Den dag jeg gennemskued' dette store svindleri
og blev til mono så jeg alt det hvoraf jeg blev fri
Her kommer det, og det er STORT men listen ikke lang
jeg skrev det kun til minde om en tid der var engang:

Hva' så om ikke jeg blev NOGEN bare jeg blev mig
Det må vel være primært at man selv kan elske sig
og selvom verden glemmer mig, hurra, så husker jeg
Mit spor i sandet svandt men i min Ånd lyser dets vej

og er det ikke skægt, fordi no'n bare elsked' sig
så lyser den for alle, uset dog en synlig vej
som letter *deres* søgen efter enhed, vores mål
Jo flere, jo mere lys, som fra en åndelig sneglesål

Den går fra helvede – et meget misforstået ord
men altså – fra de mørke dyb i, på og om vor Jord
og lige op til himlen bagom alle stjerners hær
i Maha Vishnus mørkeøjes milde stråleskær

7. SAMLER

Jeg har lige nævnt selvopofrelse. At ofre sig for helheden har som før forklaret at gøre med at påtage sig dårlig karma, udslette den med egen uskyld og derved forbedre vilkårene for resten af gruppesjælen hvor man levede. For bedste virkning må offeret være så rent som muligt. Evt. meget ung, endnu bedre en bevidst, åndelig person som f.x. Yeshua eller visse martyrer hvor det ikke var egoistisk selvpineri. Ikke spæde, nok har de masser af ren, uskyldig energi, men de kan ikke give sig bevidst, frivilligt, så det er bare s magi. Det blev det vist snart med den støt øgede Åndsafstand, pres af konvention, manipulation osv. Man kan hævde at fuld selv-ofring var usmart, kun løftede folket en periode – de s forblev jo til at formørke i f.x. den ægyptiske kultur hvor man vidste alt om at del-ofre sig på andre måder, endda lignende den levende død – hellere blive som modvægt. Jeg tror at rigtig mange udover martyrer har ofret sig på den vis i Kali, for det har været en tid til det – i div. krige med deres følger. Nu? Vi kan beslutte før vi inkarnerer at ofres for helheden: dø i nutidens trafikuheld, andre uheld, myrdes, dø af sygdom, evt. C19. Selvfølgelig som *sandt* afholdt og ren, ellers har det jo ingen effekt.

Det har forladt religions-kredsene og er gået mere og mere ud i det kollektive sammen med den øvrige Ånd på alle niveauer, ved død og i den anden ende af skalaen levendedød som flere gør i dag og renser karma ud bevidst for dem selv og andre mens det står på. Det vides ikke bredt og agtes ikke, men det gør det ikke mindre værdifuldt. Nørj, det kan blive svært at få realiseret den vending nedad mod jf for mig. Jeg har vænnet mig så meget til den indre verden. Men det er jo som det skal være for de V racer hvis karma det er at bringe Ånden ned på Jorden. Jeg har så tydeligt set dette i mig selv men ikke tænkt over at det havde med min mennesketype at gøre før. Fortune ramte hovedet på sømmet med sit forord i går. Rodracerne har hver deres formål, og dette har været mit, født i den såkaldt ariske som jeg er – med mange jødiske forfædre – for naturligvis opblandes en race med forgængerne med tiden. Jeg ved ikke med Hitler, men han lignede da allermindst en opblandet. Nu vi er ved Fortune – lidt om riter igen. Ja, jeg har beskæftiget mig en del med emnet fra 12. nov og frem, men...

hvad er der med dem? Gode eller dårlige riter – der er en følelse af en lav, urgammel, kollektiv energi der tager én med på sit transportbånd, nært beslægtet med den der kører i en flok der mobber en enkelt, adr – alt stritter på mig. Gamle kirkeritualer ”lugte-fornemmes” ikke skidt, er som røgelse og hjertevarme, men tunge og ikke mine. Meget lig med at jeg heller aldrig har *behøvet* HkH Margrethe (Lady Di, Luther King...). Det eneste (levende) overfladesymbol jeg seriøst har agtet er SB (+ Adamus/St. Germain). Jeg kan selv, tak, og jeg er sikker på at det er den/min ny, fri fremtid der altid har talt i mig og krævet at jeg så vidt muligt skabte mine egne, rene ritualer (billeder, viser...), så uafhængige som muligt af al gammel mystik – alt skal ud i det åbne fra nu af. Ritualer skal til på alle veje, foki som fører mod ønskede mål, men de skal komme fra sole mio på mestervejen. Jeg kan tydeligt mærke forskel, mine ”dufter” som en frisk brise. De er retfærdigvis ikke helt sole mio, *nogle* andre har gået denne vej og jeg trækker på deres inspirationsspor, lette og OK. Startsnoren var langt agterude, før starten af dette liv.

HURRA! Vågnede op til det mest fortryllende sne-glansbillede derude **6. januar**, helt uventet. Det er Hellig3konger iflg. traditionen, og det har jeg blandede følelser med. Hele Betlehems-mysteriet er sandsynligvis også et smukt glansbillede. Adamus er meget til at pynte på gode historier, og jo, det hele er jo en illusion, så'n set en slags løgn, så hvis barnetroen understøttes, hvorfor så have skrupler? Men jeg har følt mig så fuppet af kirken og husker stadig lidt for tydeligt. Følelsen af at have været holdt for nar af godtroenhed svider... det har til dels skyldtes at startsporene var passé. Samtidig ved jeg at der har været sære mirakler omkring SB, helt fra hans mors graviditet, fødslen og opvæksten, så hele den smukke historie har sagtens kunnet være. Nå, natnyt bekræfter hele årets disposition: omsorgsfuld væren vil skaffe adgang til 3, fylde mig op med basaleste æter, forene 3

helt med 1-2, gøre den klar til 4 med viserne, evt. som en slags rollemodel, og det må stadig ske ”i hemmelighed” på tærskelen. Jeg gætter på det betyder fysisk udglatning – hvad er 3 meget andet end kroppen til 4 – ”en sund sjæl i et sundt legeme” er forudsætning for al handlen.

Det sner stadig, men tøer, så det er ikke samme eventyr som i morges – og C19-forholdsreglerne er lige strammet, for der er konstateret aggressivt smitsomme mutationer, hvor uventet (i GB og RO)... jeg behøver næsten ikke lave den hnf/ej-oversigt. Jeg kan holde mig til dagens natnyt. '21 kommer til at handle om fysisk helbredelse overalt, helt ud i døden. Hold på hat og briller! - Jeg har hilst det nye år velkommen ved at skifte sengetøj, gå i bad og vaske hår og sidder nu og tørrer parykken mens jeg tænker over AS. Umiddelbart kan jeg ikke se hvem der skulle interessere sig for en dagbog uanset indhold, men samtidig kan jeg godt se at det da er den eneste og bedste måde hvorpå man kan få et virkelig dybt indtryk af en langvarig, ultimativ proces, så hvordan evt. senere koncentrere den? Hvilket jeg har haft oppe at vende. Måske fik jeg svaret for lidt siden. Xx sidder altid forholdsvis kort over eftermiddagstheeren med mig... flygter han? Jeg spurgte ham. Svar: ”Det du siger er interessant og validt, men jeg må have det i små portioner.” Og ja, han tænker over det, for ofte kommer han tilbage til noget af det efter et par dage – over theen.

Jeg lavede alligevel et kort resumé over hnf/ej'rne. Overordnet vil lyslegemet lige så stille trække ud i kroppen, helbrede den og fylde den op, månederne feb kan have en del håbløshed, mar-apr en større længsel efter at komme ud og apr-aug tyder på at blive meget udfordrede, den hunger som kan signalere decideret hungersnød, måske det indledende varsel om at det hele lukker ned med uvejr derude maj og laden den sidste ”gamle brune indpakning” løbe ud jul-aug inkl. plombering af dén proces. Derefter synes der at blive lidt mere stille i sep-okt hvor det ny som flytter afgørende ind og afbalancerer m/k nov men ikke væren klar, ikke før årets slutning, selvom der kunne optræde signaler om påsken '22 i juli og forsommeren '22 i dec. Fra dec synes parolen at være: forsigtigt udad i 4. Jeg tilføjede dette til listen over hnf/ej '20-drømmetydningerne og vil printe den ud og have liggende let tilgængelig. Til hvad nytte?, kan man med rimelighed spørge. Tja, fordi det styrker mig i at være tålmodigt vedholdende og det i øvrigt vil være sjovt at se hvordan spådommene realiserer sig.

Tydeligvis vil min tilstedeværelse søge jord og ud nu, den f energi som jeg er; k. Men nu lader jeg også til at skulle gøre omsider. Gøre mig kan jeg kun se som genudøve det hele. Den har vi hørt før, ikk? Lille egos frustrationer som bare skal leves med og ikke tages for højtideligt... og det præger natnyt 7. januar, hvor både de første og sidste hnf/ej'r understreges: nu skal 2 tilknyttes 3 også i handling. Jeg vil så gerne ud men har stadig xy-spør der skræmmer, de sidste krampetrækninger, og den ny m er der ikke derude til alt mit – som er godt. Alle idéer om hendøende fremtid må pakkes væk og sorgen over de ufuldendte, urealisérbare kreative projekter renses ud (gråd), al gammel frustration må væk. Fint nok, jeg giver den en skalle med gråd og nægter at høre på defaitistiske tanker. Og så spillede jeg en time og besluttede at se på showet igen og på andre show-ideer samt gennemgå alle mine viser igen og evt. få dem optaget. Man glemmer hurtigt et akkompagnement. Men jeg er klar over at det hele kun bliver i 3, og fokus vil stadig være et fy-ord i lang tid, understreget 8. januar:

alt fra den gamle barndomsoplæring var kun m.h.p. forberedelse til den ny tid, og alt gammelt konkret i overfladen ryddes nu helt væk så det ny flow kan komme til (hm, 6. jan: ”fysisk udglatning”), og det kan jeg ikke deltage eller forberede mig i, kun være ufokuseret i. Kali rinder ud, det fysiske arbejde forbundet hermed er ikke mit, mit er at fremme ufokuseretheden bagom. Silk er ikke nået helt ud, det er ikke tid til det endnu. Jeg har højere kræfter, har nok været med til at planlægge men skal ikke lave det fysiske powerarbejde med at så de ny frø. Er det virkelig stadig gældende også for hjemmearbejde med musik og maleri som jo kræver fokus? Det er ikke til at holde ud at tænke på. Det vil ganske givet give ”hungersnød” i april hvis det er rigtigt forstået. - I f.m. forbilleder (HkH Margrethe og SB) mindes jeg en tidligere omtalt drøm med SB hvor jeg i

formodning om at måtte forblive ene søgte at gøre som nonnerne, blive ”gift med ” SB. Han gav mig en mild reprimande og viste mig utvetydigt at han havde redskaber til jordisk sexualitet = at jeg havde samt xy som lige havde besøgt mig uden at have gjort indtryk.

Den drøm har jeg haft oppe mange gange, sidst i f.m. Cremo's udtalelse i sin bog om sin vedantiske linje. Der var iflg. ham to, den ene mente at vi som dråber forsvinder i Åndens hav ved død, den anden at vi bevarer vor individualitet. Min var sidstnævnte. Det minder meget om den gamle og den ny linje, at gå tilbage resp. frem mod Ånden. Ydermere var jeg indisk i mit sidste liv, selvom det har taget mig lang tid at indse at det var korrekt. Jeg fik det at vide først i '98 i Indien af 3 uafhængigt af hinanden og har henad vejen fået bekræftelse. I det seneste år har jeg *set* livet. Jeg er altså gået fra Ø til V, og hvad der var rigtigt for racetype Ø er ikke for V. Jeg skal bringe Ånden ned, ikke trække mig tilbage op i den. Det forklarer at jeg har haft så meget latent indisk præg i sindelag, tøj- og hårstil lige fra starten af med samt de kolde fødder. Som meget åndelig/ufokuseret havde jeg flowet nedefra og op (praktisk i Sydindiens varme!), derfor fik jeg straks nedtrækkende traumer til opløsning senere hen hvor ufokuseretheden så var praktisk. Søn 1's sidste liv var engelsk, fokuseret. Søn 2's kinesisk, fokuseret-ufokuseret. Begge blev i høj grad splittede ad.

Skal Ånden bringes ned må man have fokus. Jeg var god til at være ufokuseret som barn, og øjnene gjorde oprør mod det fokus der krævedes alle vegne, men i dag hvor det er lært er det svært at aflægge det. Jeg ønsker at bringe ned, og jeg har gode ting at bidrage med, og så skal jeg vente, jammer, jammer. Nu holder jeg kæft. - Hvad er ”dårlig sam-vit-tighed”? En klar følelse af at man har gjort noget der skiller, ikke samler, enten med jord eller Ånd – men når jeg drømmer det nuomdage er det fordi Ånden *ser* på mig, giver mig øget bevidsthed, og det har altid med manglende jf at gøre. Det er et **job** at få fokus den vej for mig med min baggrund, men jeg har forpligtet mig, så ufokuserethed er ubehagelig. Ydermere handler det om at *samle* Ånd med jf, ikke enten-eller mere, det *er* gjort. Jeg mener – *først* i denne inkarnation gjaldt det jf. Det gjort gjaldt det retablering af *Åndsforbindelsen*. Nu gælder det forening af dem – jeg behøvede slet ingen skaller med gråd 7/1 for det hele indses stort set i drømme nu = automatik, overtaget af Ånden, et omsorgs-mudderbad til m er forløbet helt fra 12. hnej 5/1.

Iflg. natnyt **9. januar** er det fuldført. Traumeforløsningen i 1-2 forener, stof tilføjes 3 vha. ”skidt samvittighed”. Kali er næsten fuldført for mig, der er kun lidt besvær med finish af æterlegemet, alt er veludført men når endnu ikke helt langt nok ned (problemer i lårhalsene!), så nu gås videre med en mere ”lækker” integrationsproces, længst forberedt i Ånden til forening krone-rod til det ny liv. Heri indgår både mulige ændringer introduceret direkte fra Ånden og fra tidligere livs historier. Det hele samles med lydenergi (sang) på allerbedste vis. Mens det sker må fokuseret gøren sidde på ventebænk enten i Silk eller Rat for det *kræver*, men da jeg nu har lært at elske mig selv kan Kali afvikles. Først efter, når alt er lagret i jf, kan samarbejde mellem væren og gøren komme på tale. - Gad vide om ikke det omtalte mudder også havde forbindelse til hvad der er sket i USA. Trump forsøgte 6/1, vist i ”kampens hede”, for *han* kan ikke planlægge, et kup. Det bedste at sige om det er at den demokratiske traditions energi i verdens førende nation heldigvis var stærk nok til at afvise et angreb til trods for at meget var givet bøllerne i hænde.

Det bliver et interessant år. Altså, man skal da være både blind og døv for ikke at se at det længe har gået mod højere planer – skilsmisser, flere liv i eet, rejsen verden rundt – indtil C19 – længere liv... alt højere lever længere end lavere. Jeg tror på spådommen om at jeg kommer ud med mit. Ellers er projektet jo ikke fuldført. - Og 8.-9. jan var guskelov fuldendelsen af en delproces i væren der nu forlades. **10. januar** meldes 2 klar til fase 3 hvor en godt nok til dels ubevidst gøren vil tage over. Hidtil har jeg *siddet* som harmonisk vidne i 2 med Åndens lys i ryggen, nu erklæres klar til 3-gøren hvor et overhængende møgkedeligt liv uden kunstnerisk udøven hævdes at forsvinde dermed. Mit ”universitets-uddannede” matematisk-tekniske skriveri (prof. dr. Hansen/”han+søn”) har manifesteret Buddhi-tanker til helbredt overflade og integration, nu ”facer” Ånden den ny gøren på

vej mod manifestation, Al skal i gang – den slidte højre side vil nu få en opstramning, lyset vil komme til den. Jubel fra alle sider i drømmen.

Det passer jo fint med de drømme jeg har haft siden... i al fald 6.hnfj hvor jeg drømte energien nu bragtes ud *i/langs* 3s inderste overflade, sidst ”udglatningen” 6.ds., og som svar på spørgsmålet før søvn 9.ds.: er der da 0 jeg kan *gøre* for at fremme? Jeg sad og tænkte på den tid vi forlader hvor alt kun med besvær løftede sig over mudderet fordi flertallet sled med at hale hinanden ned i det i misundelse og magtspil. Indrømmet, den *løftede* sig, men hvad nu hvis alle løftede? Harmoni er kun kedelig som kunstig *total* stilstand – imod al naturlov = ud/afvikling. *Min* ydre stilstand lader da for en tid til at *skulle* rumme lidt mere *gøren*. Jeg vil ud at gå og synge... Hvem af os længes ikke efter det ny liv? Jeg har lææænge, resten af verden siden marts (C19), men intuitivt..? Hvad ser modne/ældre mænd i helt purunge, ferske kvinder (extremt: børn)? ”Ubrugt”, symbol på deres egen ungdoms fri uskyld og skønhed som så hurtigt mørknede i Kali og ikke mindst en ny, ren fremtid som fornemmedes på vej i dybet. Da matriarkat-resterne for alvor gik ned i Kali var unge mænd vel vejvisere. Jeg er ungdommelig og erfaren. Hvem er til den kombination?

Svar **11. januar**, meget forbundet med hnf/ej for jan: vil min ret medtagne verdenserfaring mht. at handle analytisk rent i 4 påny uundgåeligt medføre tab og ødelæggelse af al åndelig forbindelse? Nej, åbenbart. Lidt er allerede sket, processen kører med at samle ny, ren jf, 2 med 3, og min ”fabrikleder” er henrykt for udsigten til øget åndelig tilgang. Jeg kanalisere i drømmen ret kraftigt advarsler om at 4 (kh) i '21 ikke vil blive rar - næppe blot udtryk for det udfordrende flow der suser igennem *min isolerede* kanal til 3, formgivningen, der vil heller ikke være køren ud med ny varer i kh. - Det er altså skægt at læse i Fortune's Qabalah og opdage at jeg intuitivt ultimativt fandt, nu *ved* princippet bag den fysiske 4-delning som fremgår så meget mere tydeligt af Qabalahan (V) end chakrasystemet (Ø). Arbejdsmodeller om de 4, hhv. 5 elementer (Tao), se hnej 8, var pensum på naturopat-studiet, men til de nedtrækkende traumer var arbejde med chakrasystemet naturligvis det jeg tiltrak (*indisk*, halede op, ikke ned, helt et mystikersystem) til det basale arbejde... hvorfor kere sig om andet end at gå den rette arbejdsvej når alt automatisk gives til tiden?

Qabalahan kan først evt. bruges rigtigt når traumerne er væk, fordi den er så meget mere til ned – materialisering. Fortune forstod faren, skrev tit om de der ikke kunne komme hurtigt nok til magt og kom galt afsted, og div. holdtes hemmeligt for de uindviede. DJ/troldmændene taklede det lignende og tog ikke disciple som opsøgte dem. Yeshua: ”Salige er de sagtmodige, for de skal arve Jorden.” Magi, s/h, findes i *rigt* mål i Ø, blot ikke indbygget i chakrametoden (den *jeg* har lært!) som i Qabalahan, det mere ”ligger fokuseret” ude i folkemassen – nok klogest. Alt var, er beredt, men åh, så mange dør jo før de lever deres drømme... **12. januar**, alle kræfter samarbejder om at forme det ny, forbilledlige liv. Ånd/fysik er venner nu og lærer var altid mit ønske, men i går måtte jeg afbryde guitarspillet – en modstand satte ind, afspejlet i natnyt: godt nok er æterisk 3 formgivet i drivhus, men krydderurt-stiklinger (heling)... og **1** <3salathovede er afskåret, kun spist ned, ikke klar. Centralopgaven er at oprykke invaderet, grovere æter med rode + pleje helt ny, bittesmå ”senneps-spirer”, en Yeshua-metafor. Detaljer, ikke tungt, men al *gøren* går til det. Suk.

13. januar, det kraftige åndelige influx opleves som trang til at forstå gammelt. I går aftes rodede jeg intensivt med problemet at se løgn igen (se 26.dec). Analytisk viden kan ikke undværes her, men instinkt er vigtigt. Hvornår/hvorfor fandt jeg mine instinkters pegepind useriøs? Igen *så* jeg mig som hypersensitivt barn – ydrk – alt udefra for meget: skilsmisse, morsvigt, mormorkritik... og disse mine nærmeste var seriøse? Så var følelser, instinkter ikke, mine var i alt fald ”dumme”, og jeg kunne desuden ikke bære mere. Jeg afviste at mærke længe før skolen og var så bare ”dum” i abeburet. For rene ånder er de negative Kali-energi helvedes ild. Natnyt sagde at alle barndommens, tidens ”klavertæsk efter andres design” aldrig var til mine hænders spændvidde, min handlekraft er en succesrig Sean Connery som kun kan spille sig selv i uanset hvilket set-up, og lyset er ved at gennemgløde og rense den for alle ny idéer om ”krig”. Min afståen fra *gøren* vil give

yderligere kontakt. Javel. Connery er lige død... nå, men jeg har forlængst genkonstateret at mine instinkter virker fint sammen med min intuition. Heling.

Fantasifulde, kreative (Åndfulde!) personer skal beherske et gigapotentiale ift. analyse, og uden grundig træning OG f.m. analytisk jf ender det let ude i hampen, men de har de vigtigste ideer. I tiden vi forlader har de i sagens natur været mange uden ordentlig jf. Jeg ved alt om det, delvis drømmer, engang gift med en drømmer. Han havde det svært med at være ”dum”, som han var bleven holdt for – ikke af mig, det gik bare ud over mig. Delte vi ikke et nøgternt synspunkt kunne han blive helt hysterisk over at jeg krævede min naturlige ret til egen mening – kun én kunne have ret og var det ikke ham var han dum, så han startede en magtkamp, før endda frem med formuldede idéer om kristne hustruers pligt til at bøje sig for deres mænd... og jeg begreb ikke et analytisk muk, højst et ½-amputeret følelsesmæssigt. Det var en hel del som søn 1 og 2 juleaften. De skal nu nok nå en samforståelse modsat xxx og mig. **14. januar**, natnyt fra i alt 9 timers todelt søvn, 1) med hvert åndedræt øges energien støt til den ny, voxne handlekraft i 3, tidløs. Kali er færdigspillet, mit fortsætter. Kunamas bjergsti kræver god, endelig jf, tilpasset min stjernesål, alt hvad der mangler at dækkes, den skaffes, og M forener musik med fokuseret udøven i 2. Tak!

2) Antennerne fokuseres omsorgsfuldt i kronen til det ny, voksne lærerliv, Ånd/krop forenet, Rishi. Det sidste slidte, blegetblå kredsløb pakkes væk her på min/Jordboblens intellektuelle top, væren flytter det knap nedadvendte, skjulte fokus ”under det lille bord” til det ny start-sted sm.m. den ny Åndsforbundne cyklus. I kh og mig venter mange på denne P, men jeg har en separat, central plads. Bilen har et retvendt ”indbygget bord”, det lille overlades til fortiden. Så lidt mangler før udgangen af ”fruherrers Kali-butik”, sv.t. én mundfuld – og ren kage, mand, jeg kan desuden ikke snyde og har rigeligt råd. Fra højttaleren lyder god solomusik, en mand synger til klaver efter samme princip som jeg, bare Kalisk. Verden forstår ikke mit, siger jeg roligt til M ved kassen før ud. Blot konstatering, det er OK, men da jeg går ud efter omhyggeligt at have påklædt mig til vinteren derude er vejret sommerligt, lige mig, og jeg tager det af igen. På VIP-P'en står en lys Rolls med ”engelsk” ambassadeflag på forskærm og tag, en Rishi-bil, og jeg lægger overtøjet ind på forsædet vsa. førerpladsen som jeg indtager.

Jeg ved hvordan drømme former sig hvis det er rene fantasifostre. Det ser ikke *sådan* ud. - Nymåne. Svag pms i går og til morgen, sov igen, og det forsvandt. Eftertanke: den lå i ”det indre kredsløb” i meridianerne, forside og forneden. Der er forresten også et kredsløb der går op fra Jorden gennem ve ben og ned igen ad hø... åhja, der er gang i den æteriske energi som også da jeg var 12. Da startede pms, og udenfor menses kom det også ved anstrengende svømning, *øv, det* gik væk med tiden, vil vel også nu. Vokseværk! Det bliver vel nok en dag når alle de fantomer er ovre! **15. januar**, natnyt viser arbejdet med at få etableret struktur 3 til fremtiden og musikeren – uden min fysiske indblanding – og forberedt transmutation af Kali-3-stof. Fysisk heling. Ude i 4 ræser alt imod og forbi mig, bliver fortid, processen er uudholdelig, jeg må trække mig, forblive i 3 – hvor signalet til udøven er overraskende stærkt på vej, jeg vil kun kunne hengive mig... rart svar på alle spørgsmål til min tvungne ligegyldighed p.t. Hele C19-processen er interessant også i det lys at fund viser, der har været tider før hvor vi måtte gå under jorden – for lææænge siden.

Jeg er helt med i Fortune's ”alkymiske” Qabalah denne gang, dejligt at konstatere. Hun nævner en bemærkning fra en højt udviklet bekendt om hvordan Ånden bedst kan beskrives, hvis man ønsker en beskrivelse: ”pres”. Jeg beskrev en morgen (MG/MM?) hvor jeg ikke rigtig ”var der”, og så pressede en vilje mig ind bagfra, så ja, Ånden er pres, vilje. Der er ikke noget ”du kan” her. Du skal! Og Kether er utvivlsomt MV (hnej 8) og Adamus' ”Rige”. **16. januar** - natnytbeskeden i går kaldet ”kan kun hengive mig” var lidt underdrevet – jeg blev tilført noget energi i jf af min ”væren, ikke gøren”, og det *fejede* min jordiske bevidsthed væk som den seksuelle energi typisk gør hvis spændingen er stærk. Lyslegemet indtager nøk for nøk jf, og det skal tydeligvis gå langsomt, med så voldsomme reaktioner. Jeg forstår jeg slet ikke kan tåle at handle, endsige have en partner, alt for

sensitiv, kun søvn og hvile duer, det åbner for 1 så den store Moder Binah kan samle lagene yderligere, overtage funktioner hidtil underlagt lavere bevidsthed.

I nat overtoges den lavere forbrænding i solar plexus, transformationen. Det er meget uvant for min "lavere fysiske moder", min kropselemental Korpa som hidtil har fungeret så ufokuseret (Ø, Indien). En konsekvens af den yderligere jf af Ånden vil være at endnu mere *bare* vides, ikke mere hører under det "barnlige" intellekt. Som eksempelvis den alkymiske Qabalah, hele den omhyggelige intellektuelle konstruktion hvor alt er samlet som forløberhjælp til den egentlige samling. Så sent som i går følte jeg at selv denne udbyggede (ift. chakrasystemet) metode var som et barns forsøg på at bygge en stige op til himlen, jeg var vokset fra den. Ikke at min intellektuelle viden havde alt, jeg behøvede den bare ikke – *mere*, et vigtigt ord. Alligevel vil jeg læse den til ende mhp. finpudsning, den trigger gode øh-AHA henad vejen. I dag f.x. yderligere om 1-4 – efter at jeg næsten har fuldendt dem (også iflg. Qabalah). Det er så typisk – igen bakspejlet. Mine bøgers titler afspejler Adamus' 4 energityper, men også Qabalahens 4 verdener, og dér på siden så jeg s på h nøjagtig hvad jeg havde været igennem i ganske få ord. Og fik en nøgle til titlen "kejser/-inde" som jeg har undret mig over at drømme.

I normal dagsbevidsthed har jeg snarere "konge/dronning", kender vel de andre som et jordisk nøk højere, også i Tarot, men de kom ud af det blå i den drøm for over et år siden. Som også Fortune (og DJ) melder, når man følger Qabalahen eller tilsvarende som jeg har gennem min oprindelige terapeut kommer man på racesjælen, på Jordens sjæl og så i direkte kontakt med Ånden... men her kontaktede SB mig, faktisk – og henviste mig til xy som jeg bl.a. kan takke for forståelsen for at skulle sidde så meget passiv udadtil og for forståelsen af den jordbundne m <3-løshed. Hvad man ikke er, *er* man ikke, hvor meget man så end tror og arbejder på det. Jeg tager aldrig fejl mere, jeg har fået et kunstigt forsvar udskiftet med de ægte instinkter igen. Uvurderligt nu det går nedad igen. **17. januar** – i går gennemgik jeg skitseringen af div. fastlagte meditationer i Qabalah/Tarot og overvejede turen, selvom jeg klart følte det var unødigt. Det kunne i det mindste få tiden til at gå og vel ikke være helt uden gevinst... jeg spurgte specifikt til det før søvn. Det i første omgang lidt mystificerende svar sprang let og elegant til årsagen. Intet nyt.

Alt er her, og jeg skal "udkomme", men ikke lige nu og *det* huer mig ikke: 0 inspiration, 0 gøren. I 1 ligger "næste udgave" klar til sidste (Kali-minder) er væk, men kedsommelig venten er metoden mens gammelt skidt "vaskes af vinduerne", acceptér. Det er "White Room" som jeg drømte om 1. okt '20 stadig, de "black curtains" *er* dog ved at renses af 2s *yderside*, inderste 3. Alle i denne situation har skullet gennem den ventetid som DJ fortæller gennem CCa, troldmændene før de fandt afløseren at oplære i hemmelighed så de selv kunne komme over eller som mig nu, der vel skal kunne fortsætte som lærer ½- eller 1/1-offentligt en tid. Eneste metode til at viske tavlen helt ren for ego formodentlig, og total tillid til Åndens højere tidsbegreb, en lektie i sig selv. DJ kunne dog udøve sin jordiske kunnen og kreativitet... ups, han var helet op, det er jeg ikke – ganske. Faren ved at skrive hvert eneste natnyt ned er at nyeste rapt skygger de gamle af, og er beskederne end de samme er der dog variation nok til at skubbe foregående ned af hylden. Skal jeg sortere mere i natnyt eller lade køre? I realiteten ikke et valg før et evt. resume kan vise sig aktuelt.

21.01.0653

MOD NY JORD

**Efter den store ofring
kaldte de frie spor
på tråd af en nøje dagbog
skabt af Åndfulde ord**

**de tippede skabningens vandur
som starter forfra påny
fylder det hungrende vacuum
med lyslegemets strålende gry**

**Dråbe for dråbe søger
nedad og overta'r
spænder den slunkne livsform
med sin guddommelige glar**

8. SIN OPLØSTE SUPPE

Jeg føler mig lidt som en CCa som blot er kørt selvstændigt, uden et DJ-mellemed, men det er jo ikke sandt, jeg var i lære i alt ca. 12 år med meget direkte Åndskontakt fra start, fra '98 også via SB som jo stadig kikker ind ca. ½-årligt. Dengang tænkte jeg: "Hvad skal jeg med ham? Jeg har jo direkte kontakt?" Men en human fremtoning *er* nemmere at have med at gøre, især hvis Ånden skal bringes ud i stoffet og ikke omvendt – mere. Lige *den* vinkel af bekendtskabet med den *inkarnerede* SB/MV har jeg ikke før betænkt. Det er disse små nøk som man vil gå glip af hvis beretningen ikke er dag for dag. - Til min overraskelse er et kapitel slut. Jeg gennemlæste det og skrev nogle stikord om indholdet, og så skrev jeg kapiteldigtet over dem – ny modus, og det blev da slet ikke så tosset. **18. januar.** Jeg vil gerne leve, udleve, og egoets humør præger billedet i spejlet som udenfor... uha. Natnyt svarer naturligvis. 2 vil gerne ud, men kan slet ikke tåle det. Imidlertid arbejder Al på højtryk som en anden Hermes i 3-4 og leverer tilbage – men kan næppe finde sig i bare en let berøring med 2. Regnskabet viser bare at denne måde er langt den billigste til sammenføring af Ånden med jf.

Jeg havde den alkymistiske Qabalah i tankerne igen mht. energitilførselen som magiske riter giver, men har reelt længst ladt barnekammeret bag mig, mystikeren er overbygningen, min vej og den sikreste. Der er nok tale om de sidste egoets fristelser her som sagt 17., men det får ikke fod til jords. I 2 synger Maha/jeg en ren c-durs irsk vise om Mary, her er direkte Ånd-jord, skaberlyd, sorgfri, fornyende... i Kali kunne Moderen kun holde den smukke form kort i 3-4, og da jeg vågner kan jeg ikke huske visen, den er blevet til "Molly Malone", meget passende her i Kalis sidste suk. Xx er ude i 4 i dag, så jeg vil danse i køkkenet - - - men der var ikke møj at gøre med, det var tydeligt under opvarmningen, dansen gik bedre. Kattemor sagde i går at nymånen (fødsel, nyt) 13. havde været hård, og ja, det var da jeg fik let pms, og xx har lige læst Stjernerne for januar – alle mulige aspekter hævler ind over os, men jeg gider jo ikke rigtig undersøge det nøjere mere, jeg oplyses henad vejen som f.x. nu og det er nok, resten gennemleves. Filosofisk humør, ikke selvmorderisk, knirken hist og her, men jeg lever jo mest bagom – billigst!

For længe siden skrev jeg at vi er under oplæring til guder. Ægte guder er mennesker som først har lært at bruge samtlige personificerede, kunstige energimængder (Odin/Merkur, Freia/Venus...), måske oprindelig for magten (visse troldmænd og okkulte loger), så integreret dem, sluttelig forenet sig med den Ene. Når alt så er integreret er magtbegæret væk, det var der kun så længe man var uren, lavere frekvent. I de øvre klasser, som mystiker, har man egentlig intet mere, urenhed gav ønsket om at inkarnere. Hvorfor har *jeg* så ønsket? Jamen det er ikke magtbegær, det er et selvfølgelig ønske om at kunne være den spiritu jeg er hernede uden benspænd. *Denne* helt rette skabelse sker når enheden er opnået, som en naturlig konsekvens, og fordi nogen her ønsker det. Det er det vi venter på, kattemor, sønner, xx, xy, jeg. Det bringer "uren" i søgelyset. Der er kun mening i at undgå smitte (C19!) hvis man selv er uren, hvilket de syge om én spejler (og der er ingen i *min* omgangskreds), men ikke hvis man er 100% ren, for så kan man kun skabe renhed og de syge da udenom kan ikke se deres urenhed spejlet i én. Det *er* jo ikke i éns spejl!

Isolerethed giver mening mens Ånden kommer ned og samler. De sidste urene spøgelses-toner skal dø helt ud. Natnyt viste at de var døet ud i 2, men ikke i 3. Molly "died of a fever, and noone could save her, and that was the end of sweet Molly Malone, but her ghost wheels her barrow through streets broad and narrow, crying "cockles, and mussels, alive, alive-oh"". **19. januar:** alt har det helt rette tilsnit og 1-3 samles mhp. 4 mens de gamle traumer blegner væk, men processen kræver al min energi så den kan slet ikke tåle samlet brug som da jeg dansede i går, det er faktisk lidt som hvis jeg var fristet til at bruge okkulte kræfter, tvinge min vilje igennem. Ja, det kan jeg konstatere: anstrengt nakke, nærmest tømmermænd og let hævede ankler. Øv at det skal være så ultimativt. Der var jubel 10. da Al skulle i gang for alvor med at bringe ud i 3, først solo, uden direkte kontakt

med Maha, det tåltes ikke, i nat var de for første gang i samarbejde, med lidt direkte kontakt, men den er altså stadig så ny og spinkel at den ikke tåler belastning.

Det giver *pote* at genlæse den alkymiske Qabalah, selv det lidt jeg har nået, ”Træet” forklarer fremragende reaktionerne ovf. På vej mod jf ign samles det sidste fra ydersøjlerne i midtersøjlen nederst, først i Yesod, så i Malkuth (ved at ske). Energien vil øges som det sker så der kan gås ud til det ny liv. I dag læste jeg én sætning som gik lige ind. ”Jøden, asiat af blod og monoteistisk af religion, har en fod i begge verdener”, d.v.s. den gamle, duale manifestation og det ny koncept, intet andet ”udvalgt” (dvs. udvalgt til genetisk materiale for en ny rodrace, *også* kaldet Semit) folk end Semitten havde det, så Qabalahan var ideel basis for en vej til en ny tids jf, og Fortune gjorde den passabel efter Arieren (Semit 1) havde konkretiseret intellektet, lige så signifikant som at Moses, ypperst af en tidligere race der overgav filosofien på basis af det sunde gamle til jøderne, ”kun fik lov at se ind, ikke kom ind i det forjættede land”(også min rolle?). Mine sønner vil vel se det. Midtersøjlen er niveauerne af bevidsthed, op, ned... faktisk det hinduistiske chakrasystem som jeg blev genåbnet efter, og det var bedre til *mig*, her er extremerne jo netop samlet til op- eller nu nedad for mystikeren som de meget var i forvejen hos mig – en anden måde at se det på end 11.ds.

Musicalen ”Aquarius's” titelmelodis text: ”When the Moon is in the 7th house and Jupiter aligns with Mars, then peace will guide our planet and love will still the storm” er qabalistisk, for den hensigtsmæssige kriger/Geburah/Mars og den kloge organisator/Chesed/Jupiter på træet må forenes i Tiphareth i midten, og Månen i 7. hus (Libra) er ligevægt mellem okkult intellekt/Hod/Merkur og naturligt instinkt/Netzach/Venus, samlet i Yesod/Månen, og det må ske før der bliver fred. - I dag var der en dokumentarisk film om den franske forfatter, Colette. Det var i høj grad en beretning om kvindefrigørelsen, og igen blev jeg slået af det for mig sære i at der er så mange for hvem sex er helt uundværlig, endda fra samme køn, hvad nyere film er fyldt med. Fint, ud med tabuer, men ingen kvinde kan tiltrække mig nok til det, og jeg er helst fri for synet. Jeg finder kvinders kroppe smukke og mænds på deres vis, og mænd har skuffet mig nok til at befordre søgen sammen med en der forstod mit køn. Det gør jeg bare glimrende selv, den lektie er lært. Så enten mangler jeg styrke (næppe) eller også er jeg til en både stærk og harmonisk partner – evt. ingen.

Åhja, skruen fik et extra vrid fra 1875 frem mod Aquarius, 2 krige, industrialisme, kvindefrigørelse – mandsfrigørelse!, og i mit liv generalprøven, messerne, skitser til en ny verdens-manifestation og så fjernelse af de sidste Kali-klodser ved SBs håndlanger xy før sidste etape nu hvor det er alvor og døden rider over Jorden med spøgelse i sit følge. **20. januar...** ifm. investering i et nyt liv kan gammelt æterstof generelt ikke tages med, kun evt. pletvist. I det ny er der nyt, men mellemtiden bruger al æter til fysisk heling med *hvile-*, ikke voldebehov. Der er dybe furer, spor fra Kali i det fysiske som må udjævnes, og mens processen foregår fungerer den okkulte viden som en værdifuld nødbro til Ånden som så tit set. Ad den kan fremtidens klare farver reddes over slammet mens gamle, <3-løse Kali-m minder nægtes overgang. På grænsen æt/fys har jeg ”kronisk spændte sener” (lårhalse, højre overarm), vist som en *lille tot senegræs*, der typisk holder på nøgen, fattig jord indtil andre jorddækkere kommer og skygger den ud – snart, loves. Barndommens rest-æteropbygning udrenses nu, jeg opfordres til at stole fast på Åndens beskyttelse. Uha – og ah.

Mens jeg spiste fik jeg – igen bevirket af Qabalistisk tankegang – et af de dér oplyste øjeblikke hvor jeg så at mit mikrokosmos nøjagtigt afbildede makro, opbygning, elementer, kosmiske årstider, det hele, så jeg regnede lidt på tidsforløb og så hvordan de så'n set passede fortrinligt i det små som i det store... jeg førte ikke regnskabet helt til ende, længe inden indså jeg at min regnetænken – konkrete intelligens i det hele taget – er alt, alt for langsom. Godt nok er det nødvendigt at udvikle intellektet, men alene fører det ikke til himlen. Intuitionen overtog – det var da selvfølgeligheder, hvorfor regne efter? Videnskaben er også Ånd, så det passer naturligvis. Det slog mig at jeg også måtte kunne regne ud hvor lang tid hver af de forskellige stadier jord, vand, luft og ild (vand/luft skændes lidt om placeringen systemerne imellem og alle argumenter har ret) havde varet siden

Torrige, men egentlig fik jeg jo først trukket mig helt fri af xy jan '20, og i/mellem hver sfære hoppes rundt i samtlige 4 efter individuelt behov når man kører selvstændigt som jeg. De intuitive bogtitler viser det vel tydeligt nok – det tog samlet 2½ år – fra '13 i alt 7 år.

En passende tid at bruge på at rydde al gammel Kali ud af Yesod for at berede vejen for Ånden ned i stoffet. Vi prøves konstant. Jeg blev prøvet på messerne, endnu med Kali-ballast, men jeg bestod trods den, var klar til dimission. Xy skaffede mig af med traume-ballasten, og så fløj jeg simpelthen fra ham. I går tænkte jeg på hvor nødvendigt det var for mig at se ham starte forfra med z. Jeg troede at han endelig var kommet til <3 (ellers går man jo ikke tilbage til en fuser), og så havde han kun fundet en ny til alt det væren hjertestærk som kvinder generelt har været for mænd i årtusinder. Han kunne ikke udnytte den plads jeg gav ham til at gro til et værdigt fællesskab, kun tvinge mig til at udfylde den for sig, satyren, supplere som i Kali. Men jeg fløj op til kronen fra oktober '19 af, foretog en u-vending og er nu klar til den jf jeg aldrig har haft før. Det synes jeg er store ting. Nu hopper jeg så videre rundt og knytter forbindelser ned: 16. indtoges en rest basal solar plexus, 17. var vinduer/øjne ved at renses (synet = solar plexus og kunne godt være klarere p.t.), 18. så æt/fys grænseudvexling, liiige netop samarbejde, fra 19. samarbejde...

ift. alle AS-startens nattevisioner af Binah og Chokmah (Ø/Å) virker det lidt pauvert. Efter sådanne er det fristende at tro at alt sker lige omelet, men de er som nævnt 117 gange snart kun den spirituelle startceremoni, selve arbejdet bliver støt mindre imponerende og mere jordisk på vej ned i stoffet, og det er det vigtigste arbejde. Kolosser på lurfødder duer ikke. - Kattemor rang om præsidentindsættelsen i USA den 20. som jeg ikke så, typisk mig, men så skimmede jeg den altså alligevel, for ja, symbolikken er meget tyk denne gang, og det var bevægende at se og høre bevægelsen i talernes stemmer, især på baggrund af chokket som Trump gav demokratiet 6. ds. med sit, ja, kupforsøg. Der har virkelig været en finmasket si i gang for at udelukke alle med udemokratiske tendenser – der viste sig flere end ventet i apparatet ab 6. ds. Trump deltog ikke, nærmest uforskammet, men var ikke savnet, og alle vice- og tidligere præsidenter fra de foregående 24 år deltog. Dejligt med så mange af blandet etnicitet, ikke kun med Camilla Harris som vicepræsident gøres der op med både hvid og mand. På tide. Og talerne...

for første gang har jeg følelsen af at der kan blive bedre kontakt mellem 1-2 og 3-4 nu i kh. Biden's tiltrædelsestale var om humanisme/realisme, ikke politiske mærkesager, nu heler vi lige, og så. The Mall ved Capitol Hill var levende af flag for alle de der ikke kunne være til stede pga. C19, levende som døde. C19 har krævet lige så mange ofre som 2. verdenskrig krævede amerikanske soldater – 400.000 til nu. Undervejs nævntes at Joe Biden var den ældste præsident nogensinde, 78 år, Jill 69. Det satte lige mine spekulationer om alder til vægs. Kan man bestride et sådant job som 78-årig, kan jeg nok bestride hvad jeg evt. skal de kommende år. - **21. januar** igen understregning af sart konstruktion hvis jeg sku' være i tvivl – usamlet, utilstrækkeligt stof og energi, hyg, hel. 3 er kun liiige nået, sparsom energi cirkulerer der, lysfylde lukkes trinvist ud til miraklet, 4 bygges snart på. Helingsprocessen af min jordiske handlekraft/væren er fuldt planlagt ved mit symbol- og skrivearbejde og jeg samler/tildeler den nu jobbet med at finde ud så kunstnerens mirakel kan realiseres. Hvor er jeg søvnig. ½ søvnig vågen, ½ vågen i søvne... irriterende.

Følelsen indsneg sig sent i dag at alt det her er overspændt vās. Jeg ved, mange synes jeg er "a dreamer" (Lennon) – hvordan skulle jeg kunne undgå det (hvad er de!)? Fokus-punktet vandrede ud i min bobles overflade... affødte tanker. En bemærkede i går i en krimi at "vi var fulde af drømme og idealer og vågnede op"... hvor trist... jeg gør/kan aldrig om jeg så må udleve mit liv i nonnecellen her. Som teen så jeg en film om en ung kvinde fra landet hvis kæreste tog til byen. Hun venter længe, hører intet, tager til sidst til byen og finder ham med en anden. Finder en ny og oplever do. Fortællingen afrundes i en snak med en mand som ymter: "Poor Cass." Hun svarer: "No. Poor Colin, poor Tom, not poor Cass." Alle har drømmen om en manifesteret tro kærlighed med, den indlæres ikke. Kan Ånd være usand? Hvorfor vælge en destruktiv, lavfrekvent drøm hvor

vi stjæler med arme og ben fra hinanden og hævnsyge tramper på alt sandt...? Fordi vi får prøvelser der afspejler vore svagheder skal vi ikke opgive de sande drømme. Vi skal fastholde dem igennem prøvelserne, som Job i sidste ende måtte gøre.

Kan vi ikke det, er vi for tunge til mer end små mirakler. Som xy. Ånden forbandt lige kort dybden med overfladen i nat og forskellen blev yderligere mindsket – dette igangværende arbejde forstyrrer søvnen, giver uro i kroppen og kløe i huden og kraftigere sekretion fra skridtet (som da jeg var lille barn) og øjnene, særlig morgen, samt øget ekskretion, har gjort det i den sidste tid, overfladeudrensning – **22. januar** – altsammen fordi gryet er nær men ikke helt er der endnu til aktiv modus, at forene Al med Lissen pga. Kali-spor. En lille, men betragtelig del i jf tror, ”abonnerer stadig på Anders And” og/eller det *er* sådan lidt på Jorden endnu, dens førende lands ny præsident er jo kun lige tiltrådt et enormt retableringsarbejde efter ”dommedags-Trumpeten”, og jeg vågner med ”The Beatles” ”If I Fell” kørende. Ja, jeg *må* være sikker på ikke igen at få <3 kørt over, jeg kan ikke tåle det, og det ville være trist med endnu en forgæves indsats. Når så det er sagt skal angsten ikke holde mig tilbage, 20.'s natnyt endte med ”stol på Åndens bekyttelse”. **23. januar** synes at opfordre til at gøre som Biden straks gjorde, rehabiliter:

det er vanskeligt at give Ø/Å jf, men det gamle er manet i jord, det ny mangler at tages op og med, hovedet løber lidt fra bunden nu... jeg er sejlet Ånden imøde for den ny tid, men er nu ved at sejle fra jf. Jeg skal til at gå i gang igen. OK, så. I tilbageblik er jeg nok blevet opfordret siden 20., men det kan jo være svært at fatte når man har skullet *være*, ufokuseret, så længe. Det skulle vel også først lige nå ud... nå, glædeligt nyt, jeg går i gang igen. Når det er det det handler om er forbliven i de indre verdener naturligvis vās. Dette synes den endelige bekræftelse på de julegaver jeg blev lovet klar under sengen 29/1, 5. hnej, altså til maj '20 og ja, jeg synes jeg har været klar længe. Hårvask, gå/gym/sangtur og måske spille. I gang så sagte, formodentlig i dele med ophold imellem som alle projekter, så jeg er forberedt på yderligere pauser før det ultimative, uhindrede flow. - Gåturen viste at lille Trilles lårhalse ikke bliver fit strax. Det var rart at nå hjem, men jeg fik også sunget, og det gik fint. Det skal nok rulle snart igen. Så, med skelen til hnf/ej for '21 som *ikke* lover fuldt fart forudser jeg div. pauser, ellers ville jeg jo være i gang fra marts af.

Jeg indså noget med Qabalah i dag. Jeg har altid følt noget mørke... præsen gik op, det var henad dengang med Lars Muhls Maria-esoterik og da jeg kortvarigt fulgte **Rosenkreutzernes** brevkursus: irritation over den fastlagte vej ekskl. individuelt, dvs. eget ikke bearbejdedes samtidig, tænkes vel bearbejdet eller bare eget bord. Naivt og forældet. Fortune omtaler fare for influx fra ”forstyrrende energier”, selv hos en trænet... men de er også Ånd, bare lavfrekvent der skal hales op. I CCA's bøger prioriteres de som potentiel energi, for spirituel + psykoterapi **samlet** er sagEN, men det indsås først seriøst i min tid, måske fordi Aquarius var så nær. Det er sidste step, jf. Uden det på plads ramler *alle* korthuse let. Pludselig følte Dion's intellektualitet arrogant, ja, lavfrekvent, selv hun manglede noget. Jeg *så* at jeg 100% gik den rette vej til målet med psykoterapi, Østens centrerede chakrasystem til reference og mine Vestlige, individuelle drømme og meditationer, ufristet til at tilrage mig noget før tid, for det lod sig ikke gøre. Den måde tiltrækker lige præcis hvad der tilkommer én og befrier én af det der aldrig mere skal være der. Sic!

Jeg kunne fristes til at sige at det er vejEN hvis man behøver en metodik, har vist også sagt det før, men tiden og dens mennesker ændrer sig så hurtigt og alt er individuelt. Søn 1 har udbrændthed og ufejlbarligt instinkt, søn 2 egen metodik. Ånden indeni ved præcis hvad man har behov for når man er klar, vil vise vej. Slut med at læse i Qabalahan. Den har haft sin tid. Hvilket elegant går over i **24. januar**, brok over forsøget i går på let fysisk genoptræning som forældet Kali-tænkning. Handling skal være kunst, så det var ingen gave til jf. Der har kørt en proces siden 8. ds. hvor det gamle fysiske mønster, trukket ud i overfladen gennem nogen tid mhp. aflæggelse, har givet lidt mere polster (tyk, mønsterstrikket råkvid sweater), hvilket ikke har begejstret og været ønsket væk, til dels derfor jeg ville træne. Men Ånden har overtaget den automatiske styring af kroppen 21. via

Korpa, min krops-elemental, for kun 3 dage siden... skiftet er for nær til at klare at jeg gør som i går. Maha – eller Binah-Korpa – er ved at skifte hele det gamle fysiske kompleks baseret på power til kerne-energiforsyning og har ikke brug for Lissens indblanding.

Det ny liv kan først lykkes når alt gammelt fysisk er gået i sin mor igen. Bogstaveligt. For før er der ikke plads til lyslegemet, helt af Ånd. Men det virker jo som et stempel i en cykelpumpe og skal nok få den umodne Ånd luftet ud. – Det lykkedes at få spillet... det viste sig energikrævende, men var rart. – Trods søvnighed til klog tid kunne jeg ikke falde i søvn. I stedet kørte der en hel masse angst for at have tabt alt ved at være gået så ultimativt spirituel. Det var næsten umuligt at gendrive, men lykkedes dog. Derpå så jeg en krimi – og så kunne jeg sove. Det var vist en tur ud i overfladen igen for at linke op – til hvad? Der er jo intet! Men det i sig selv er faktisk en god ting når der tænkes efter: selv det dårlige nægtes trivsel mere og det vil give muligheder for alt nyt på sigt. Jeg drømte en masse men valgte at ignorere det, så det var pist væk da den endelige morgen kom; men den generelle besked var at det var godt at jeg spillede, modsat motionen forleden. Helt rart! Så i stedet for drømmetydning funderede jeg lidt over søn 1 igen, som jeg havde en snak med i går om div., ham og søn 2. Det gav mig en extra ledetråd til 20. som jeg gentjekkede.

Tjekket ændrede ikke tydingen, understregede bare at det ikke nytter noget at søge at tvinge Ånd/jf integrationen igennem i utide. Mit livs tema. Der blev hentydet til at jeg har de irriterende overspændt-følte lårhalse og har søgt at strække senerne lidt med nogle milde, passive øvelser. Jeg er som sagt født med spændingen, og hvor den aldrig før har gjort ondt bare ved at blive bevæget, kun ved at udfordres ekstremt, gør den det nu hele tiden. Det slår mig lige at det da selvfølgelig er fordi grunden, basis er blevet bevidst og ønsker forløsning. Jeg har brugt megen tid på at forløse alle de øvrige overliggende spændinger (hele min underlivs-problematik er belyst tidligere), på voldelig vis kan man faktisk godt sige. Hvordan det var gået hvis jeg ikke havde været så beslutsom er svært at sige. Jeg brød modstanden med alle midler, kom langt, men blev aldrig helt forløst fysisk/sexuelt. Jeg blev født forberedt til noget bedre og reagerede imod det møg der var ved ubevidst altid at være opspændt. Det skulle ikke integreres.

Retfærdigvis fik jeg heller aldrig integreret noget fysisk (m) der ikke var så tæt på OK som *muligt*; men det er ikke det samme som helt OK, og nu er tiden der altså til at tillade den positive forandring som en anden grøntsag. Al fysisk træning er en kæp i hjulet. Lyslegemet kræver ro for at nå helt ned og ud, det er en meget sårbar situation, faktisk livstruende. Det giver yderligere forståelse for den dødsangst jeg til sidst følte for bare at *være* på Torrig – smerterne i lårhalse og overarm kom knap et år efter. Men jeg kan følge dette her længere ud: søn 1 er født automatisk kropsligt fokuseret, meget upåvirkeligt af hans lille jags ønsker om evt. at fokusere den anderledes, for det hindrer Ånden. Han er meget spirituel af natur, ufokuseret, hypersensitiv, og for at holde ham fysisk sammen er det nødvendigt, ellers går han da helt i opløsning og dør – i kh kaldt kronisk stress. Den har ældet ham før tid, opbrugt fysiske power-reserver i det gamle = meningen. En ubarmhjertigt effektiv metode til at aflære al *poweri*. Exponentielt tvungen til at være grøntsag over godt 20 år har gjort ham meget viis.

Han er næsten klar til ”desserten”, den ny integration Ånd/stof gennem lyslegemet, viser en drøm han fortalte mig i går. Ånden har skræddersyet hele hans tilværelse til processen, og snart vil overspændingerne løsnest fordi hans tid kommer til ham. Søn 2 er født med automatisk mentalt overspændt fokus, indad især, altså lige så spirituel, én-punktet. Det præger hans udsyn, han er let angst for flerlagethed, flerhed, et instinktivt værge imod en gal tid for ham og kan ikke gøre noget ved det, Ånden holder ham sådan, givet for at afhjælpe en rest magtsyge – som han ved om. Han kunne ikke tage cand. mat. trods sit mentale fokus, var forbi den slags opgaver, men han kan heller ikke forstene, det hindrer hans ufokuserede, hypermobile lårhalse. Tiden kommer også ham imøde, Ånd vil fæstne ham fysisk og løse ham mentalt automatisk. Nå, allerede tid til nyt kapitel?

21.01.0654

MARIA MAGDALENE vs. MOLLY MALONE

**De gamle veje Maria gik
som gjorde hende til Magdalene
er blevne forældet metodik
for sind som muskel og sene**

**Maria ser sig i Jordens spejl
Dér triller en pestbefængt kone
sin fiskebør ned ad stræder stejle
Kelteren Molly Malone**

**Hun triller pestens spøgelse ud
så Maria genkender sit åsyn
uden furer og skumpelskud
og Trumpetisters mis-ogyn**

**Så kan rejsende færdes trygt
på veje, i stræder og gyde
Jorden skal ikke mer være forrykt
Marias fri toner vil lyde**

9. ÅNDSOLENS LYDFINGER

Jeg faldt i nogle spekulationer om rodracerne og endte med at slå dem op på visdomsnettet.dk, (guldgrube, tak for den). Her var der bedre system i det end første gang jeg læste om dem. Det gav en hel del bonus-info. Jeg har nemlig aldrig følt mig "ren-racet" men som et jøde-/kelter-/teuton-mix – fuldt korrekt iflg. esoterikken. Semit var rodrace-genstoffet der udvalgte fra ur-semitterne, tidligere 5. Atlantiske underrace, men derpå benævnt arieren (arya/ri, "hellig/ædel – udvalgt!"), *dennes* 1. underrace blev arieren (indo-europæer, bl.a. hinduer), 2, 3, 4 og 5 var araber, perser, kelter (=> græko-romere) og teutoner, flertallet i Vesteuropa er en blanding af 4 og 5. Hitler & Co's "undskyldning" for at udrydde jøderne (bl.a.) var at de var "under-mennesker, fra fortiden", men én skjult, s dagsorden må have været at afskære rødderne for at hindre udviklingen, for den må altid have rødder og betyder at slave-mentalitet forlades så individet bliver sværere at dominere. Alle folkeslag præges dog indefra af ny rodracers impuls via ku, og en anden, dybere/højere dagsorden var vist at mindske røddernes *tyranni* via s Hitleri. Jeg faldt også over de 4 indiske indvielsesstadier, nok her via H.P. Blavatsky's og Bailey's arbejde med den ny impuls fra hinsiden:

1) Sotapatti (at ankomme, stadig returnere til), 2) Sakradagami (inkarnerer kun én gang til), 3) Anagami (reinkarnerer ikke) og 4) Arhat (ri = værdig, gjort sig fortjent til", han = slår, dræber, "indre fjenders dræber", id med ægyptisk Hierofant, kaldæisk Magus og indisk Rishi). Her stod om den gamle (lille sti) og den ny (store) vej, at den gamle sluttede med 3) men 4) giver et frit valg, evt. at forsvare Nirvana for at vende tilbage og inspirere andre til at vågne, den Bodhisattwiske vej. Af en eller anden grund sev Yeshuas/DJ's/1875-impulsens besked om den ny vej først helt ind for mig med beskrivelsen af 4) der. Det er jo præcis hvad jeg har *erfare*! Fedt at *falde* over... Mine sønner har ikke haft meget brug for de gamle systemer, søn 1 stort set kun for psykoterapi. Jeg var der jo til at vejlede dem. Hvad skulle de med systemerne når de praktiseredes i deres opdragelse? Og rødder er fint, men tyranni derfra ikke! **26. januar** svarede på bøn om vejledning "hvis jeg skal være lærer" – 2-4 bringes omsorgsfuldt sammen i 3-studiet af rodracerne mhp. lærergerningen, 4. Underrace 1-2 fuldført, 3-5 næsten afrundet, og med det slutter al flinkeslid. Jeg havde lidt brøde over ikke at spille i går og i stedet studere racerne...

hvilket bragte endnu mere lys over Kroatien-turen, for den var netop en art afrunding af underrace 1-5. Racerne bringer div. kulturperioder til manifestation, og alle de gamle giver nu stafetten videre til en ny, en blanding af alle kendte, Ø, V, N, S, forening på yderste plan. Og hvad ser vi i Biden's regering? Iflg. esoteriske kilder vil den ny rodrace starte i Vestamerika og Australien, ret plausibelt. C19 er også interessant her, for f.x. den 1. ariske underrace, indo-europæeren/ariere's storhedstid indvarsledes også af sygdom, nemlig den sorte pest som fulgte mongolernes horder og desuden skubbede arierne ind i Europa fra Centralasien. Også da skulle rødderne og ku svækkes for de ny impulser, og atter vælter pest ind fra det gamle Mongoli. Her startede C19 jo. Jeg funderer lige lidt over hvorvidt Sitchin korrelerer med den esoteriske rodracelære om hvor/når hver startede. Det er jo om at få Ånd og stof til at enes. - I betragtning af at Sitchin muligvis var uvant med den *teosofiske* lære, holdt sig til bred viden og intuition, har han nu ramt ret godt – min konklusion holder umiddelbart stadig. Al respekt for Sitchin. Jeg vil skimme noterne.

Imidlertid var jeg vågnet lovligt årle og lagde mig for at sove lidt mere. "Lidt" var rette ord, derpå mærkede jeg "implosionen" nævnt sidst i september, siden har jeg glemt at det faktisk er det der sker, '21 vil ikke blive *eks-*, som forudsagt, men *implosiv*. Jeg er faktisk imploderet hele mit liv, kendetegnet ved at varmen forlader mig, søger opad, væk fra jorden. Det er noget jeg ikke kan styre på nogen måde. Jeg kan ligge som til morgen, varm, med sokker på i et lunt værelse med fjerdyne + tæppe over fodenden og bare blive koldere og koldere som et andet lig hvis ikke jeg stopper fødderne ind i knæhaserne. Det prøvede jeg ikke på nu, var klar over at *intet* ville nytte *denne* gang. Tilsidst begyndte det at gøre ondt i lårhalse osv. Det var ikke til at holde ud, jeg måtte

gå i aktiv for at få varmen trods trætheden. Hvad var det nu jeg skrev forleden? Jo, ½vågen i søvne, ½søvne vågen... nå, så kan det osse være ligemeget. Jeg kom på i går at skulle huske at skrive at vi ikke bør være så arrogante at tage hele æren for vores proces. Nok har jeg skrevet at visse dyr lånte deres større kræfter til processen...

sandheden er at vi ville ikke være kommet langt uden, til mad, til støtte. Undlader vi vældet af vildt jagtbytte er der ikke så få der har hjulpet, flere end jeg lige først tænkte, til pynt, trøst, arbejde. Det ville blive en lang og omfattende liste, fra bakterier til elefanter og endog delfiner. - Jeg drømmer meget tåget i tiden. **27. januar** er der så lidt at jeg bare slipper det. Måske skal jeg simpelthen være mere jordisk, og det er jeg jo med rodracerne + Sitchin igen – med større distance end nogensinde for øget overblik. Jeg mærker et behov for samtidig forbindelse Ånd/jord i processen jeg ikke før har haft. Gamle tanker kredser om oprindeligt levende interesse i naturvidenskaber, men også den tidlige indsigt at skulle jeg danne mig min helt egen mening fra direkte erfaring for at undgå ”dumheder” ville risikoen for at detaljen ville få mig til at miste overblikket være for stor, og alle må til en vis grad stå på skuldrene af forgængerne. Hvem der er de mest seriøse fremfor *ambitiøse* kan man kun fornemme sig til – ved at læse dem. Jeg har læst meget, men ikke alt.

Det er umuligt ikke at dumme sig på Jorden. Den der ikke dummer sig har aldrig levet, sådan. Men jeg er sandhedstilbeder og foretrækker – i afdækning af fortiden – at holde mig meget oppe i overblikket, før det forgrener sig ud og ned i lavere frekvente, potentielle muligheder som *kan* være ren fantasi og i sidste ende er begrænsning. Ånden ligger inde med al valid info og en dag har jeg tilgang til det hele via den. Jeg kunne aldrig løbe fra den jeg er, på vej op og ud, ikke ned i en mindre, jordisk opgave mere. **28. januar** og jeg gav den en ordentlig læse-skalle i går, for jeg vil gerne igennem materialet snarest for et samlet overblik, men natnyt siger at den gamle, for mig blokerede tid er slut og det er vigtigt at træne *mit eget* igen. Manglende lyst er gammelt mismod, gamle spor. Nå, jeg kan jo bare sætte kadencen ned og sørge for at få spillet. - done. - Sitchin var i sandhed en fri sjæl af format. Ét (givet) rigtigt oversat ord bevirker jordskælvsdønninger af ren logik fra for 3.000 år siden og frem til nutidens historie. Han *må* have næsten helt ret. **29. januar.** Jeg føler mig, synes jeg ligner udskidt ævlegrød...

TTT og er i gang, med megen udfordring fra kh i 1-2, transformation forpligter. Der er kun fred i fysisk 2, heldigvis, for her sker udskillelsen af alt det fremmedstof, selvtvivl der skal ud, så al ”elsk mig selv” er modus. De yderste æteriske lag er trukket væk for at fremme fecit, Korpas gebet, især under søvn – ”du har nok at lave med at knytte ny forbindelser ind- og udad i våg.” Absolut. Ingen brok over spil og sang, evt. lidt for non-stop, men ellers godt facit. - Givet hint om at skulle lure lidt igen, og atter var der kolde tæer og en masse små-drømme, afsluttende med en ret interessant bemærkning, ren Neil Armstrong '69: ”...small step for me, a giant one for mankind”... jeg aner at noget afgørende har fået jf. Der er noget andet i det også. Med xy kikkede jeg lidt på konspirationer. Der er og har været masser af svup og findel overfor publikken til alle tider. Senest falske endda krigszone-tv-nyheder med statister f.x.. Det er let at snyde over stor afstand med ressourcer til det, og der har svirret mange rygter om at dækningen af månelandingen også var.

Det er højst sandsynligt at man har dækket sig ind overfor fiasko ved sideløbende at have haft et hemmeligt film-projekt kørende, der var koldkrig og behov for succes og hvordan skulle den gemene borger gennemskue det? Min tillid kan ligge på et meget lille sted. Jeg kan stadig intet bevise, men jeg *ved* nu at månelandingen var sand. Det er et konglomerat af det teknologiske stadi vi bevisligt er nået til og den bestemmelse til det vi har haft fra oldtid af. Vi har indhentet ”guderne”, selv *næsten* tilsvarende realiseret hvad de kunne og gav os ledetråde til, fået Ånden ned i stoffet, og ab nu vil det gå stærkt, meget stærkere end for dem med vort Jordiske livstempo. Nok er vi kun 5. rodrace nr. 5-6, men vi har altså passeret 4. (midte), og i den øvre ende af spektret *går* det stærkere mod målet – fuld bevidsthed. Gad vide hvor mange fodspor der er at følge på den vej i kosmisk tid? Brahma er 51... Ang. måner – xx sagde at masser af radio-amatører + russerne fulgte

med i månelandingen, de ville ikke have tiet hvis det var snyd. Nåhja. Måneklippernes fremmede natur... hm, der *er* skjulte, extreme miljøer på Jorden; men de kan dog også tjekkes.

Søn 1 sms'ede mig til morgen mens jeg lurede. "Gamestop", tæt på "menigmand" i USA har lavet et anslag imod en af Wall Streets hetz-/kapitalfonde, brugt deres egne shortsale-kneb imod dem. C19 har givet dem tid til det, de har lænset dem for 70,87 bio (dk mia) \$. Spekulanter har ofte skrupelløst leget med den lille mands liv. Han tog hævn, er ikke mere det kvæg som magtdyrene tager ham for. Iflg. søn 1 er det på alle nyheder lige nu. Xx sagde at noget lignende skete i '08, den såkaldte "boligboble". Folk opgav at klare prioriteterne og flyttede i telte. Men *de* var på hælene. Dette her er fuldt bevidst gengæld. Meget henad "Lincoln Project": utilfredse republikanere brød ud og satte sig for at gøre op med slynglerne i partiet, Trump ikke mindst (som "Den røde Vampyr" aug '18 i 1 – nu i 4!). Så ja, bedre fysisk energi får jf i de seneste år, dage – i nat. Xx forklarede mig finans. Før hobede man guld op i en centralbank, udtryk for et lands værdi i et stof med en ret sikker kurs; men guld ses i dag mere som et råstof der kan investeres i. Penge, fysisk energi har nu basis i produktivitet fremfor i at hobe nok op på andres bekostning til ikke at behøve at lave noget, den typiske strategi i den slidsomme Kali-tid, så egentlig fint.

DK har et bnp på ca. 2000 mia kr. årligt fra landbrug, fødevarer- og sundhedsindustri m.m. Vi har udviklet vort samfund til et trygt sted for borgerne. Det store Ruslands har muligvis samme str., for det har slet ikke udviklet sit samfund tilsvarende, er altså mindre kreditværdigt. Det hele handler om tillid. Det spekulanter gør er at så angst, *tvivl*. De låner nogle sunde aktier til kurs f.x. 100kr. for 5% i rente i nogle år, sælger pludselig en bunke, "oversvømmer markedet", andre investorer bliver bange ("ved de noget vi ikke ved?"), sælger, kursen rasler ned, firmaets/landets værdi med, for at redde det, hæve kursen kan dets seriøse investorer, "investerings-forsikringsselskaber" eller nationalbanken opkøbe, tvinges dertil. På et vist lavpunkt opkøber spekulanterne igen – fed fortjeneste minus de 5% for lånet. DK er et "firma" der gladelig lånes til, pengene arbejder under sikre forhold (hvilket endnu kan misbruges). Guld er erstattet af andre garantier, i princippet sikre nok hvis shortsale blev forbudt... og det skal tiltag som "Gamestop", som er vælgerne (!), nok få kongressen til at vedtage henad vejen. Oprør nedefra som virker, og helt uden vold! Herligt!

Vi får 0 renter i dag for penge i bankerne hvilket ikke er rimeligt, endda minus-renter over et vist indestående. De vil have pengene i arbejde, er forvoksede, vil ikke slanke toppen, de med alle deres gebyrer trods at alle borgere skal have en konto der, er i søgelyset med lyssky forretninger m.m. De glemte deres ben, lokalbefolkningen, og begyndte at rage alle mulige andre pengeforretninger, pension, forsikring, til sig... til sidst at spekulere. Det skulle de aldrig have gjort, men en af de 7 dødssynder er jo grådighed – de og deres forgyldte håndtryk til afgående bestyrelsesformænd... jeg har vist nævnt at jeg sagde til bestyreren af den lokale Nordea (før de nedlagde den!) som var i gang med at begrænse antallet af kasser til personlig betjening at det var dumt, for den personlige kontakt til småkunderne var fremtiden. Ja, de skulle skære ned og flere og flere fik netbank, men jeg fik ret. De solvente banker i dag er de der har koncentreret sig om egentligt bankarbejde og lokalkendskab, Ringsted Landbobank, Arbejdernes Landsbank.

Nattens happening kunne være delmængde i det omfattende bank-halløj i feb jeg spåede sidste år. **30. januar**, og nær flip af angst, tvivl, vil jeg overhovedet komme ud med mit i overfladen før slut, sædvanlige tema – der er jo intet derude der synes at behøve mit i denne krigs/C19-tid, det er "urealistisk"... i betragtning af at der lige er blevet halet en ordentlig energimængde ud af det gamle af "Gamestop", næsten ¼ DK-bnp, er det vel ikke så underligt, der går dønninger både fra registreringen af energiskiftet over på andre hænder og fra angsten hos de "stakkels berøvede" i kh... som også da "Rødkælk" brændte af aug '18. Natnyt: gammelt stof falder væk og den fysiske energi som har været så lav i et helt år kommer nu ud i 3-4... alt går nok. Kroppen 2-3 er skabt, behøver ikke mere extra polster, og jeg kan tage jf af mit til 4 op igen, har ikke spildt tid. Jeg flytter nærmere c i den ny 4, vil fortsat gøre det i aflæggelsen af det gamle stof – under rekreationen.

Psykisk fokus er omsorg, lyset er endnu mest i ve side, aflæg al tvivl her på "Gamle Kongevej" på vej ind til skoling og det vil fordeles Silk-harmonisk i kunstnerisk udfoldelse.

31. januar... jeg fulgte vist ikke helt anvisningen, var for aktiv, men for H, jeg længes efter 4, en valid længsel som viser jeg har budt ind med mere udadvendt end det aktuelle. Jeg er et lokomotiv, ikke en passagervogn, og et sansende væsen, ikke lavet til at sidde og glo på en skærm, som kattermor og jeg var enige om i går, om så udviklingen de sidste 30 år har skabt mulighed for sikkerhed inde bag sådan en, formålet med *det* afdækkes da lige nu under C19... jeg har et stykke vej endnu til ensom planet i rummet, endnu sansende, men alene. Sukkk! - Så jeg har taget en rolig dag og læst i Sitchin. Jeg faldt over hans sammenlignende liste over det oprindelige hebraiske alfabet med latin over græsk – iflg. den 18-20 bogstaver. Fortune bruger 22, men hvilken tid taler hver om? Qabalahan må have en betragtelig ælde, men Sitchin's sprogviden do som expert i Sumerisk. Det er svært at stå på skuldrene af de kloge. Hvordan kan man andet end være en amatør, der "useriøst famler sig frem" på denne jord – med ALT? Jeg har svært ved at tage den fysiske tilværelse særlig seriøst – til smerten minder om at jeg ikke er fri af den endnu.

I Kry, MM og sidst MF 13. aug nævner jeg de hebraiske bogstaver for Guds hellige navn YHVH, yod, he, vau, he, iflg. andre forfattere med en vis viden. Men *yod* er hos Fortune Y, hos Sitchin I hvor vau (F, V) mere ligner nutidens Y, og he ligner nutidens E, men Fortune skriver det H, som Sitchin kalder heth og siger udtaltes som det tyske ch i "hoch". Så jeg ender med IEVE stavet med nutidens bogstaver. Direkte udtalt lyder det nærmest "Eve" (eng), hvilket ærligt talt ville være logisk, da "Eve(/a, dansk)" betyder liv og alt liv oprindeligt er f. Da "I" også udtales jåd, som det hebraiske navn yod antyder – som også i sig selv vistnok betyder penis – har man ganske rigtigt her på Jorden sat m foran f som skrevet står, IEVE. Lidt tankefjummer. For bogstaverne symboliserede oprindeligt i sig selv hele ord, så det kan godt alligevel have været udtalt Yah (m) Hawah (f), Jahve, Jehova, Jeowe, Jahooo... osv. helt til "jeg", et enestående ord i sproget. **1. februar**, natnyt melder vejen jævnet fra 1 af, men ikke færdigforhudet, selvom den drejer blødt udad, th. Her færdes jeg med al min nedre selvskabte polstring, meget løsnet, dog.

Alt det klare ser til, venter her inderst i det ukendte. Den stærke fokusering indad siden slut xy har udskilt gammelt stof som kun skal falde væk og kræver denne nøgne situation, alt jeg kan bruge fokuseret vilje til. Forbindelsen Ånd-overflade har været forberedt længe, kommunikationen er lige blevet yderligere forenklet og smårettes stadig i spændt afventen og 0-tolerance overfor flere overgreb inde-/udefra. Næste nøk ud lægges op til, men vejen er stadig kun foreløbig. Limbo-kurophold. Hnf/ej for feb lovede et ORdentligt sus ind, så jeg venter lidt af hvert, "Gamestop" var næppe andet end blot begyndelsen. SB kom til søn 2 natten til i går... jeg er næsten lidt misundelig, men det er jo altid et signal om udfordringer, selvom vi så gør alt rigtigt – det har også lige været 1. feb, traditionel s højtid, men jeg har ikke mærket specielt optræk til div. denne gang heller. De har sikkert nok at gøre med at holde sammen på de smuldrende imperier... Merkur er lige gået retro – det danske håndboldlandsholds energier tålte det bedre end Sveriges, vandt verdensmesterskabet – Saturn er i clinch med Uranus iflg. xx, Mars og Venus iflg. kattermor...

å hva' så... jeg er jo på limbo-kur. **2. februar**, kattermor rang og alle drømme blæste væk, hvad blev tilbage var indtrykket af 0 modstand/konflikter i dem og at jeg færdedes i Indien. Det er nok. Indiens trekant er for mig den åndeligste, oprindeligt jordplet, id med SB, har optrådt på landkortet, is eller ej, måske så langt tilbage Jorden har tilbudt jord. "Indien/Indeíén" er på vej ud nu, der arbejdes på det. Søn 2 drømte om SB, jeg om landet... kattermor og jeg var enige om at alle lige nu hver især vælger vejgaffel. De der vejleder på nettet er kun selv i færd med at vælge og kan stadig nå de der mangler mens hun og jeg venter på at leve det sidste vi har under integration: den sande instinktive, direkte jf vi ikke havde, kun den intuitive, <3. Vore traumatiserede partnere skulle genstarte den i os, både de s og h frø, og så skulle de selv væk så vi kunne rense frøene og kun bringe de ædle til spiring – og *de* vore frø til <3-jf. 1. febs Ånd-overflade forbindelse var

skreven kommunikation som reduceredes, dvs. blev direkte viden – og processen gives videre her til evt. interesserede. Alt skal være umiddelbar viden, alle legemer ét før ud.

Vil mit show være forældet når tiden oprinder? Nej. I slut-Kali var messerne meget den ny tids jfs spydspids. Dér, hjemme, evt. i centre hist og her, ikke central kh, men kun dér, højst lige i spidsen vil alt stortrives. Jeg venter åbenlyst på spidsen, og der er sørget godt for mig = det kommer, ellers var jeg nok død på et lille hummer af sult, som Nicola Tesla – som jeg er forud for, sidste nøk i udviklingen her er jo bevidsthed = *lidt* længere ude. - Jeg så en dokumentar: ”Lee Miller's mange liv”, og fra start af fik jeg denne vished om seksuelt overgreb. En k model sagde i starten at det er trist alle tænker ”lusk” at en far tager kunstnerisk begavede nøgenbilleder af datteren når familien bare er naturlig overfor nøgenhed, og ja, jo, men den her følelse... historien rulles op, hun bruger sin skønhed og sex til at opnå alt muligt, model, fotografisk kunstner, rige ægteskaber, krigsfotograf og -korrespondent (bad i Hitlers badekar!), gør lige hvad der passer hende i en patriarkalsk tid, rebelsk, kan ikke slå sig til ro noget sted, alle er dybt imponerede...

bliver ældre, får en søn, mister sin skønhed, alkoholiseret, totalt ustyrlig, og så kom bomben allersidst: hun blev voldtaget som 7-årig med hele den tids fortielse af det og ovenikøbet smertelig, ydmygende behandling for påført kønssygdom i samme ombæring i lang tid efter. Og jeg tænker at selv nu kan folk/producer ikke se at alt var en stakkels flugt fra fortielser ud i ”gode sager” for applaus, at noget sådant uhyggeligt ofte ligger i de som bliver ”noget”, fordi hyperaktiviteten skyldes traumat. Kalisk effektivitet, adr. Eneste ret triste forklaring er at de selv har traumer, er id med hyperiet, og så er alt jo såre godt, ikke? Årsag til Hitlere, Evitaer, Trumps... men overgrebet kuede hende dog ikke og traumat gjorde at hun nåede alt på Kalirekordtid. Tak at *mit* blev bearbejdet. **3. februar** understreger hvad jeg har skrevet længe og behovet for fred/søvn dertil, frasortering, energiomsættelse 3-4 til højere, ”guld i krystal”, udfordring nok. Måske varsel igen om åndeligt influx som ikke må hindres, hvor uventet... **4. februar** do, meldes snart gjort – fedt billede: kombineret kerne-<3-æter skyller skidt ud af lys vaffelvævet gulvklud...

alle længdeforløbende, kraftige fibre holdes knap sammen af slidte tværgående, der er gode, åbne veje imellem = krystalenergien har lavet vejene ud i stoffet som kun lige hænger sammen. Enig. - Der var en dokumentar om det engelske kongehus siden Edwards abdikation for Wallis Simpson. Noget fandt ro i mig. Trods overfladisk ret sanddru var dokumentaren også **høflig**, og jeg ved div. om ”blodlinjerne”, deres historie, så efter *så* jeg på huset Windsor og sammenlignede med DKs. Der *er* en skygge over Windsor, deres ætneret er plumråddent, men begge er endt forbilledlige, den unge generation er gået mod <3/individuel styrelse, blodlinjen *har* iflg. sagens logik en aftale oppe på sjælsniveau, det er korrekt at ”Gud” ifa. højere ånder indsatte den, og det forledte nok først til magtsyge, men de *blev* klogere, som den overordnede plan hele tiden har regnet med. De af dem der ikke slap topmagten for bundens fællesstyre røg ud mod Kalis slutning, Zaren, andre. Republik/demokrati skulle overtage som i udløberen USA. At blodlinjen muligvis fortsatte i præsidenterne er fsv. ligegyldigt, folket ser sig vælge, **det** har betydning.

5. februar. Ånden og instinkterne ved at jeg *er* samlet, manifesteringen sker og sindet bakser med at få styr på alle tråde (Merkur går jo osse retro). 3 inderst synes nu tilfredsstillende dækket, varm, tryk (den æteriske dublet), men det yderste er utilstrækkeligt (”helbredsauraen”). Ukendt 4 tilknyttes 2-3 bag sindet som derpå vil komme på plads, så det ydre humør er skidt, sindet vil helst tro sig bag rattet i kareten, så jeg vælger at schize ind bagved. Når Merkur går ret igen vil forbindelserne bare være bedre. **6. februar**, den basale hellige jf er komplet, al gammel 3-struktur fjernet, og *mit rishi-team inkl. SB/id rydder og fejrer gulvet, nu blankforseglet*. Han vejleder ikke, han deltager i mit... hver gang jeg har sommerferie fra nu af vil den tilbringes her – hm, jeg kan få travlt – især fra '22 synes det som. 3 arbejder sig udad, bakket op af SB, sædvanlig power-tænken dertil er dog yt, jeg skal bruge andre, dog også kendte tænke måder. Understreget af Lis fra Fjordhøj som jeg snakkede med til morgen. Hun vil sikkert have brugbare idéer til når...

Irriterende som kapitlerne flyver. Jeg vil nødig starte en ny bog før 4. Tja. I MF gnaskede jeg først Sitchin igennem. Med i øvrigt stor respekt mener Hancock at ønsket om at overbevise kan være løbet lidt af med ham, forståeligt, om ikke OK, konfronteret med så massiv modstand som pionerer er (von Dänikens fald – uden sammenligning i øvrigt). Hancock ved alt om det og har kompenseret ved at gå modsat, tror jeg. Han vover ikke samle videnskab og Ånd så kompromisløst som Sitchin, sige f.x. ”Besøg fra rummet”, eller også vil han hellere holde alle options open. Måske ”svinger” Sitchin og jeg bedre? Men vi alle har nok længst opgivet at ses som seriøse i kh, Sitchin's skuldre er seriøse nok til mig. Blavatsky/Bailey, Muttwa/Velikovsky/GT/oldeævl, arkæo-, gentekno-, astrologi og astronom- og aeronautisk viden og Ånd, alt synes at gå op i fin enhed. Lysten til at gennemgå det samlet igen lige hvor den æteriske dublet blev forsejlet før mere arbejden udad i 4 synes udslag af at legemeerne støt forenes. Sitchin er en ren fornøjelse, Hancock har – hidtil – ikke været *helt* ligeså kompromisløst holistisk, selvom han absolut går meget alternativt.

Oplever vi nogensinde Nibiru tilbagekomst? Den kan støde på meget derude på sin gigatour de sol, er den det? Videnskaben blev først obs på dens mulighed via særheder i de øvrige planets opførsel og NASA registrerede den decideret i '83. Vi skulle dog ikke se den lige i morgen, men inden længe dog, '60, '90, '120 som de første muligheder, 1976 var påstanden ca. 1.400 år... jeg kan mærke, *ved* den er der. Resten af aftenen brugte jeg på at undersøge om jeg kunne finde ud af universets, hhv. **Brahmas** alder i forståelige termer. Iflg. veda skulle B være 51 år, ½-vejs, men hvad er et liv, et år for B? Ja, en dag? Vedisk og dermed teosofisk skulle én sådan Bs dag være 311.040.000.000.000 år, altså på dansk 311 bio år, fulgt af en nat, pralaya, samme tidsrum. Et ”liv”, 1 MVs åndedrag. **Traditionelt:** 1 Kalpa = 1 **B-dag** = 4,3 mia år = 1 klodeperiode (à flere 7-perioder indeni hinanden, f.x. 5. underrace af 5. rodrace ud af 7) x 1000. Jordens 24+ time-døgn genspejles kosmisk i 24+ (25.920) mio år iflg. geologien – omvæltninger ca. hver 24-26 mio år udover de 6 store, og den er lidt over ½ igennem sit ”døgn”.

Videnskaben mener at Jorden er ca. 4,6 mia år (liv blev *sået* 3,9 mia), stemmer fair. Jeg ser 5 ens kredsløb: åndedræt, døgn, år, liv og kosmisk år (i det store, også det små). Alle kan rimeligt kaldes ”døgn”, mens ”x 1000” virker poetisk – men altså passer geologisk. Fortune forklarer i sin kosmologi at vort valgte decimalsystem skyldes at vi er 10. led/sfære ”nede” i Qabalahens træ, 1 gudeår = 100 af vore, højere guders 1000 osv... forklarer fint at løft til højere frekvens øger livstid. Universets/Bs alder, baseret på baggrundsstråling fra Big Bang, dagens teori, menes 13,82 mia år. 311 bio : 2 (51 år) mangler lissom nogle nuller i det ellers rimelige regnskab... et meget stort **ca.**, så her må vi tro vedaerne eller videnskaben. Godt nok gentages det store i det små, men måske kan vi bedst fornemme Bs rytme i istiderne med ca. 30.000 års mellemrum. Shit, der står på visdomsnettet.dk at Kali startede 3000 år f.Kr... så mangler der 1000 år... å hva' så? Overgangen er tydeligvis i gang *nu*... måske er det bare det tusind-år der tales om.

Og nej, *vort* kosmiske 24+ kosmiske år går *ikke* umiddelbart op i. **7. februar**, og jeg er meget obs på at SB viste sig i går, ny fase og besvær. Men jeg forsynes jo med bevidsthed til det løbende. Natnyt: vær tro imod at der skal tilades, gå ikke tilbage til gamle fusere om nok så kendte, alt skal komme indefra nu, ude er alt fjendtligt og ekstremt – nærmest et ekko af i går hvor jeg hjalp søn 1 med at gå i byen som jeg også selv skulle, men fandt var meget belastende, jeg måtte gå sindigt, og knirkeriet i lårhalse, lænd osv. aftog ikke på hele turen, adr – desuden et hint igen: 6 lækre, spraglede påskeæg i en halvmørklagt kurv i mine hænder. Påske og start april falder sammen i år + forudsigelsen om hunger... **8. februar**. Skriveriet er lige rensende over 1-2, fint nok, men værk i stellet er uundgåeligt når *fysikken* tilpasses. Jeg er i yderste fase som kattemor har jamret over længe, hidtil mere overflade-id end jeg. Vi omstiller bare. Øv. Men det gør alle jo hver på deres måde i denne tid. Positivt: modsat mange er jeg klar til at *lave* den ny yderste jf, og det *sker*!

21.02.0655

BRAHMAS STIGE

**Da Brahma var nået forbi halvtreds
var han træt af luvslidte vitser,
spillen med muskler, tant og ja, fjas
og mindedes planer og skitser**

**Var det på tide at Ånde dem liv
Ku' det NU lade sig gøre
at give dem vejgreb på Jord uden kiv,
se mesterstrukturen køre?**

**Igennem hvert væsen går en kanal,
en elevatorisk stige
med fiberstillads om som en sandal
til fod på det fysiske rige**

**Eet hop, men i nøk, et trin, endnu et,
for Brahma så små, for os store,
hvert trin en løgn der må sandes, bli' set
og så komme fysisk til orde**

**Og skønt foden nåede Jorden i mig
er der masser af remme at binde
så Brahmas fugl ikke flyver sin vej
fra sandalen på Jordens tinde**

10. KLINGER

Alt det med at få Brahma til at passe med videnskaben gav også på anden vis pote: sidst jeg rodede med det, i MF, var det endnu teori, denne gang blev det logik. Navnlige at der er gjort fund af mennesker af nutidstype længe før for 300K+100K år siden hvor vores udvikling blev genetisk forceret som Sitchin skriver om. *Det* er sikkert sket før – Lemuria. Menneske-formen er den ”skal” der er bedst til højere opgaver iflg. esoterikken, den har optrådt i andre cykler i universet, hhv. andre dimensioner, så 50 mio år gamle jordiske fund er troværdige, bare sjældne pga. de akkumulerede lag over – Cremo's kloge postulat. I aftes slog den helt extreme forskel på udviklingsstadiet i Sumer ift. norden mig da jeg baksede med sten/bronze/jernaldertider. Lige den har vel fået mangan forsker til at søge forklaringer, uforstyrret går udvikling bevisligt meget langsommere. Fik denne kosmiske cyklus særlig sporing ift. tidligere? Mhp. løftet til hellig planet ikke usandsynligt. Men ”guderne” var *ikke* guder (enkelte tæt på), kun gode forældre. Guder magtspiller ikke og knalder ikke th og tv, de har forladt børnehavespillene!

9. februar, 2 klar til 3, 0 drev, i limbo arbejdes med detail-overfladen til fremtiden, og fysik for ordentlig, ren jf må omstilles fysisk. Nu *det* er startet vil det ”ikke vare så længe”, men det foregår *også* helt fra 1-4 og kræver væren-gøren. - Jeg læser Sitchin færdig for fornøjelsen, om Amerika. Gensynet viser klart at Midtamerikas myter var mixet af overlevende Atlantis-, Kain-, anunnaki- og Noahslægtsstof. *Kain* spores mindst lige så meget som *Adam*, Edomitter, Sem, Semitter, Ham, Hamitter: Afghan (af Kain?), Kina, Inka... Noah & Co. var ikke alene efter bølgen, naturfolk overlever det ekstremeste... Atlantis var givet både Mesoamerika og øer set fra ”Afrikas Øje”, byen Atlantis der som de slettedes i efteristids-flodbølger/vulkanudbrud og så af hu – næsten. **10. februar**, foreningen af veda+vid har bragt yderligere automatisk indre-rensede jf, triumf – helbredsauraen yderst øges. Igen må ny, bedre forbindelser ud i det fysiske øves, og stadig med tilvalg af min show-id lukker jeg overfladen foran (den når sagtens om) og fokuserer antennerne til fremtiden. Merkur retro. Suk. Gentagelser. *Får* det ende før jeg?

11. februar lykkedes digtet til sidste kapitel. Den ny metode gør det lettere og giver bogen bedre synergi. Natnyt besvarede et suk i går aftes over at mangle den partner jeg til Lissens undren endnu aldrig har tiltrukket – ikke sex eller al dets desværre i tiden tilkomne spil, tak, men støtten fra en lige. Problemet er at vi taler bevidsthed, jo højere, jo mere ansvar, jo mere uoverskueligt, jo mere behov for tillid til AlMaha. Utidig tiltrækning duer ikke. Svaret: startpositionen er fin, men det er for tidligt. For at min jf kan være ren min hele vejen ud skal jeg gå alene. Så kan parforholdet komme. Sidst gik jeg også alene, med meget lidt gammel modus, men tiden er nyere. Længselen er måske større pga. ar, uvanthed eller større bevidsthed end da. Ikke at vide var tit en fordel i et modigt fremstød. Og dog kommer jo nu den tid jeg har længtes efter, jeg har større livserfaring og der vil være støtte som sidst, nok endnu mere. Kun ét duer – at gøre selv.

12. februar og trods god søvn meget træt og tung. Jeg kunne finde på at lægge mig igen... Natnyt melder ”kun bagateller” at udrede top-sål for at hindre gamle indflydelser, det foregår løbende i 2. I går tænkte jeg igen at det mest chokerende i afskeden xy var overfladiskheden. Hans seriøse umage *for* at leve sin dybde narrede mig. *Så* jeg ham bare dyb fordi jeg selv var og SB udpegede ham så jeg troede ham *den* rette, fordi længselen efter ligen gjorde mig villig til at ignorere tegnene, håbe at de snart passerede? Nja, men... hans tærskel-overfladeviden ifm. at skulle passere en høj en såde perfekte frø. Tak. Og mine dybe var – men han byttede til en uddateret version og jeg *så* ultimativt intuitivt hvor skadelig, *uduelig* hans 0-<3-overflade var til det ny. **Det** var chokket. Alt andet kunne leves med, men ikke denne 0-basis, hele den gamle tids fodlænke, konstant i fokus. - Jeg roder med at få Sitchin's bog om Amerika tidslinjet. Det kunne han godt have gjort, men nej. Jeg føler for det... hvorfor? Så en intelligent og, opdagede jeg, ”kynisk <3-film” sent. Øv. Rigtig 2017-gammel-overfladisk. *Det er* sidste gang.

13. februar, iflg. natnyt har jeg nu overblik over 3 store kredsløb (78 mio år) før et nyt jeg har valgt at deltage i starter. Svaret på ”hvorfors den tidslinje” i sidste afsnit synes at ligge i at viden om den sande fysiske overflade bagud sammenholdt med den vediske+esoteriske *dog* er så nyttig for min fysiske proces at musikken midlertidigt er tilsidesat, ”men ikke længe”. Der mangler lidt endnu, men ”vær ikke nervøs for musikshowet, det er guld”, min natur og derfor let at genoptage. Ja, det har vist sig, on-off er bare lidt tortursk; men bl.a. Merkur retrograd sørger jo for at vi går tilbage og får løse ender med, og efter vil kommunikationen løbe frit igen, endnu mere oplyst. - Ifm. tidslinjen har jeg været på youtube med Hancock om de sidste verdensarkæologiske fund og div. Han er en sjov en. Både meget vidvinklet åndelig og dog begrænset. Offentligt. Han har jo også fået *sine* tæsk for at tillade sig meninger udenfor mainstream – som fænger! Hvis de ikke gjorde var det jo ligegyldigt... nok både min ulykke og lykke. Jeg er så langt ude foran det ”seriøse felt” at matricen finder mig totalt ufarlig, unødigt at ofre opmærksomhed.

Lettere opdateret kan jeg nu fortsætte med tidslinjen... mon det ændrer noget særligt? **14. februar** – det **gør** det. Jeg er nede i ur-lag, fra da ”guderne” havde forladt Jorden efter Syndfloden og de gyldne tider ophørte i Atlantis/Amerika. Lige før floden ofredes *jeg* (se DsD), men i natnyt var det en senere prins ”Can” (Kain, Inka, Canaan...) der lå lit de parade i et rum, intuition siger for ca. 3.000 år siden. Peru har de kyklopiske Cuzco, Sacsayhuaman, Macchu Picchu, tydeligvis bygget af ”guder”, langt højere teknologisk end efter. Jeg gik ud af rummet – som kejserinden måtte forlade kejser og titel 25. jan '20 (slut MG) før hun kunne komme retur – og så ind igen, og nu var det en ung prins ”Can” (også *kan*) som lå der, giftefærdig. Vi gik forlængst ind i en tid hvor alt dyr skulle renses ud så vi kunne blive klar til at bære teknologi og ansvar selv, ikke bare lære den, og det måtte vi klare alene. Tiden efter at Göbekli Tepe (”tidskapsel”?), blev begravet, som Hypogæum, Malta. Mine yder-æterlag, dublet og helbredsaura, renoveres før forening med fysikken, nøglen udleveres, men ikke den fysiske energi eller ”kalenderen”. Ikke tid endnu.

Meget forstås. Da jeg i sin tid søgte at få stavet navnet på det land jeg havde været Atlantisdronning i fik jeg et sært navn: ”Qlesien”. Muligvis fantasi, men fantasien bunder i bevidstheden. Det snerper ærlig talt henad Quetzalcoatl o.a. Q-Mesoamerikanske/Andiske ord. Dengang så jeg ikke Amerika som Atlantis-mulighed. I drømmen 13. fik jeg angivet 3 store kredsløb, sv.t. 78 mio år... hm, jeg ved jeg har oversiddet her som ”løfter” 3 x 26.000. år De æterlag jeg var nede i var kun fra det sidste, de var som tyndslidte tæpper og i et lagerrum med store fortovsfliser på gulvet, et af de tidligere i rækken, var der intet. Det tolker jeg, alt taget i betragtning, som at først nu begyndte der at komme æterstof af den rette slags ud af samarbejdet Ånd-jf, essentielt dertil, mhp. at en større batch kunne ascendere og ikke mindst løfte Jorden i processen. - Hancock er overbevist om at bevidsthedsudviklingen blev hjulpet på vej af stoffer, psilocybin, mescaline, ayahuasca, hvad de nu hedder alle sammen. Sikker, men det er ikke d.s. som at de er nødvendige i dag, undtagen måske for voldsomt traumatiserede, med bisiddende terapeut.

Det siger sig selv at man fandt dem ved at æde dem. Dyr gør det, og med fornøjelse – se dyr dingle omkring efter at have indtaget gæret frugt på youtube... men *det* er forholdsvis uskyldigt. Min terapeut anbefalede mig en periode med et par genstande før meditation i starten fordi jeg var meget låst, jeg *havde* også dybe traumer. Jean Auel lader i sine bøger Homo Erectus bruge stærkere stoffer for at komme ind i 2.att., drømmenes verden. Risikørerne kan diskuteres meget. Smagen bød mig imod, spiritus tiltrækker mig generelt ikke, måske netop fordi jeg ikke behøver den slags – altså var jeg ikke i farezone, og minimal anvendelse mod seje traumer under terapeutisk vejledning kan hjælpe, især hvis vi ikke gør som DJ, provokerer fysikken voldsomt yderligere. Tiden for vold er omme, alt udefra kommende for at tvinge *er* vold, alt kommer når man er klar. Esoteriske kilder melder om store diskussioner hinsides ifm. genmanipulation af os for kvantespring... det *blev* gjort. Måske var kraftig hjælp unødigt for mig fordi jeg længst var klar, min energi gik opløsende opad fra jf fra start, det er ikke alle andres situation, men tålmod *er* den højeste dyd af alle.

Jeg bliver aldrig fortaler for stoffer til udvikling, og døjer du med kolde extremiteter *af samme grund som jeg* er det altså unødigt! Hellere drømmetyde, meditere, visualisere, symbollære, langt mere spændende. Samtidig ser jeg via mine sønner at *det* ikke engang behøver at være nødvendigt om få generationer, kun allowing (All Love!). Jeg vil vende tilbage til de 78 mio år den 13. Jeg har tvivlet en hel del på dem, men intuitive forespørgsler bliver ved at sige at det er korrekt, så jeg har efter-rationaliseret. 65,5 mio år siden er det tidspunkt hvor Kridttiden og dinosaurerne exit'ede, men pattedyr var introduceret inden, deriblandt vor lillebitte skov-forfader. Tror jeg på den?! Ja, for hver cyklus starter forfra med det der allerede er gennemgået, og det biologisk-fysiske skal følge bevidstheden hos ejermanen. Besked: jeg er nået tilbage til den egentlige begyndelse på at udskille det dyriske i bevidsthedsprocessen, for bevidsthedsudvidelse virker også bagud. Med mindre da at jeg var et af de nutidsmennesker der dateredes 50 mio år gamle...

Jeg syder og bobler over de sidste nætters info. Jeg *ved* nu at Mesoamerika/Peru var Atlantis, det er også logisk. Jamen, hvorfor hævder esoteriske kilder så at nutidsmennesket skabtes på Atlantis? Bortset fra at de kan tage fejl tror jeg, byen Atlantis og de 10 lande blev emulgerede som så megen info gør med tiden. Byen lå på "Guldkysten", stadig kaldt sådan, i Afrika, praktisk sted for et kontaktcentrum til "øerne derude" (og resten af verden), vi var søfarere, det havde "guder" lært os efter alt at dømme, f.x. på balsaflåder (Thor Heyerdahl) som kainerne bl.a. red bølgen af på iflg. Sitchin. (der findes 2000 syndflodsberetninger!) men "guderne" var aeronauter (billeder til syn fra luft England, Peru...). Inden Enki overhovedet slog sig ned for 445.000 år siden undersøgte han hele kloden for at finde det bedst egnede sted. Han kendte Amerika (navngivet efter florentineren Amerigo Vespucci der drog på opdagelse der for Portugal 1501!), og efter Syndfloden byggedes der viden-centre overalt, det enorme tyrkiske Göbekli-Tepe nok kun ét, til genstart af civilisation Jorden. Urfortællingerne kom til Mesoamerika igen, hvis ikke de allerede var der.

Da jeg for mange år siden læste den kanaliserede "Atlantis og Lemurien" blev jeg som sagt irriteret over kortene. Efter ét blik på et verdenskort i 1.-2. klasse i skolen stod det klart at Afrika og Sydamerika passede ind i hinanden som puslespilbrikker, men lærerne lod ikke til at have bemærket det. Kort efter hørte jeg at nogle videnskabsmænd forfægtede en teori om kontinentalvandring (1920) og blev meget sur. Ikke alene havde de stjålet min idé, de ville også *bevise* hvad enhver idiot kunne *se*... Det er muligt, en eller flere øer på den midt-atlantiske højderyg også Island ligger på gik under i vulkansk aktivitet, men 10 lande og 64 mio indbyggere iflg. den ægyptiske præst ca. år 600? Én kilde kaldte Atlantis' rest (Poseidonis) en ø på 555 x 370 km, kun lidt større end velbeboede DK med ca. 5 mio (Honshu, Japan huser 35 mio på ½ Jyllandsareal!). Kontaktcentret i Afrika ku' ha' den størrelse, hed også Atlantis... men en mudderbanke ud for Gibraltar, ufarbar længe efter katastrofen (af hvem?!) – fra så lille en ø?... videnskaben holder ikke af Atlantis, én rodebunke af u/seriøse syndflodsberetninger, men menneskets hukommelse rummer den jo altså.

Er det ikke på tide at se indad og lære at tappe den? Historie => arkæologi/studiet af gamle skikke, skrifter/billeder – gener... er det ikke næste =>? Det forekommer mig så indlysende. Hele min bogserie er om det, 7, knap full circle: Atlantis var også hvad DsD meget cirklede om. Siden jeg allerede i 90'erne var i stand til at hente info fra den tid op fra 2.att. til 1.att., hvad er så forskellen fra dengang og til nu? Jo, dengang gik/kastede jeg mig ind i det oversensoriske og fandt at vingerne bar, faktisk altid havde gjort det havde jeg vidst derom, var blevet bevidstgjort deri – men det var ikke for sarte sjæle at hente info ned fra den blå luft overfor en kødrand af mennesker, metafor for min egen indoktrinerede vantrø, dog fascineret. Dengang var mine drømme knap så dybe. Der er gået 30 år, og nu er det blå en selvfølge, kødranden væk, drømmene dybe. Jeg mediterer ikke mere, jeg *er* meditation, tidligere liv er NU, grænserne mellem inkarnationerne væk, 1. og 2.att. ét - **NÆSTEN**. Som skrevet nylig – hvad er *ikke* drøm? Nu skal fysikken medintegreres i mig = den vantrø kødrand skal hungrer, integrere fremfor blot være fascineret.

15. februar, Lissen syder i omstilling til en tera-jf, ventende i baggrunden på at syderiet aftager. Hun integreres tydeligt med AlMaha nu, men hvornår gjorde hun ikke det? Jeg har jo konstant følt at nu, nu... det er mere ultimativt = i Sitchin's ret anstrengende bog om Mesoamerika ser jeg noget jeg ikke så første gang, eller har glemt alt om: *han* indikerer, Meso/Sydamerika er Atlantis, bare ikke ligeud. At jeg selv indser det og *så* ser indikationen = ultimo. **16. februar**, og igen fremhæves mit skrivi, det er også alt jeg har drev på, måske for et videre formål... skrifter er til fremtiden, som de skrifter Sitchin baserede sit på, som så var essentielt for genforeningen af *min* fortid og nutid, og med *så* stor Ånd bag en værdig vejviser. Selve den tid i forvejen Ånden har tænkt i fremtid – Amerika var da længe før Syndfloden udset til at være den ny tids springbræt – er det evige nu. Jeg føler mig som en væve-maskinarm der konstant fører tråden t/r mellem 1 og 4 i det nu, og samtidig er jeg så trukket fra 4 – tak, katemors eksempel frister ikke til emulation! Jeg har i stedet p.t. en slemt sød tand: Ånden (sukker) opløser 4-stof for at indsætte det på en frisk.

Igen fremhæves også: mit liv er *ikke* blevet mig frastjålet, der samles en ny, lys jf til 4, mere er lige tilføjet 3 under min fysisk omsorgsfulde ufokuserethed. Som søn 2 sagde i går – det trælseste trin. Tak for natnyt. **17. februar**, omsider stiger temperaturen, sneen smelter efter den uventede sneperiode vi omsider fik. Den skide mobil vækkede mig kl. 6 med venlig besked om at strømmen svigtede i mit område – hva' raver det mig i bælgmørke og sødeste søvn – alle drømme *blæst* væk og umuligt at sove igen. Øv. Tankerne går... så sært at sidde i et overblik uden vejgreb og bevidne alle de *med* trods deres gerne lavere kapacitet, i en vis undren og sorg over ikke at få. Jeg husker drømmen start '20 om min "realistiske" ven som valgte en sikker sex-partner fremfor en <3-partner og pintes deraf. Jeg *må* vælge alt eller intet, intet blev det så, tilsyneladende præcis som hans metafor viste det ville blive uanset. *Tilsyneladende*. Jeg fejler ingenting her på intethedens luxushospital og har stadig en mulig fremtid. Han forfalder. Som selv de udholdeligste tidsfordrives-krimier... **18. februar** og nær afslutning af processen.

Jeg er ved at integrere de nyeste opdagelser siden Sitchin '07 i tidslinjen. De ændrer den ikke afgørende, men styrker. Opsummering: hvad Atlantis var var ikke blot Meso-Sydamerika-kontakten med Afrika, men en højtfungerende, global søfarts-civilisation, bragt i stand ved intervention ude- eller indefra, en overvejelse man selv må tage. Begge dele er mit bud. Efter floden lagdes grundlaget igen i en periode (ca. 2.000 år *fra etableringen*) for at vi kunne bringe dette til udbetaling når tiden var inde, og derpå lukkedes kilden, centrene dækkedes til og vi overlodes efterhånden til at få raset dyrene i os ud. Der er i alt gået ca. 12.000 år, ½ kosmisk år, og der våres større og større fokus på bæredygtighed og humanisme midt i den grove dyriske grådighed vi endnu er vidner til. At der er steder hvor folk stadig lever i forholdsvis stenalder er ikke noget faresignal som dengang. Omfanget, gabet er ikke nær så stort (mærker jeg). Derfor er vi klar til et løft - "Atlantis' genkomst". Når jeg har bakset det sidste på plads skal jeg i gang igen med at øve show og spille iflg. natnyt. Så kan jeg atter "slippe energi igennem til det".

19. februar – nøj, et skidt humør at vågne med. Vision af at vi der blot gjorde det der føltes rigtigt for os, og etisk, blev jaget ud med tæsk og skældsord i en slags spøgelsesverden mens alle røvene forblev fast klistrede ud over hele bunken af legetøj. Udpræget ørkesløshed i at have gennembrudt loftet for det tilladt mulige og afvente at antallets overvægt vil hale resten op – eller tippe kloden i det magnetiske polskifte. Ja, i gang, men... jeg gad ikke skrive natnyt ned, arbejdede bare videre med tidslinjen. Den er ved at være der, det er kun detaljer jeg endnu pusler med, sidste fund, den slags... resigneret ang. show og billedkunst, men det advares jo også om i hnf/ej for feb. Jeg orker næppe mere on/off – *dyb sorg* er vist ordet. Den er hele tiden i baggrunden, jeg undskylder mig hvis jeg er lidt sen eller *kunne* komme til at... div., søn 1 registrerer det straks, tak for det – så unødigt, men så indgroet efter alle de tæsk for bare at være mig. **20. februars** natnyt ber mig om ikke at opgive, jeg er ved at nedstige ad de krævende høje trin fra det store tempel til 4, jf. – en allusion til mit arbejde de senere dage vel.

Den gamle jf er kun lige løbet ud mellem fingrene, men alt er klar til kreativ handlen med den ny i *snarlig* fødselsdagsfest. Gennem Antahkarana forbindes al den smukke lyd i 2 med tilsvarende tiltrukket fra 4, det ny liv er i syne. What's new? TTT. **21. februar**, natnyt lader til at fortsætte tanker om at Brahmas liv *måske* mest ses i vore istiders 30K års rytme? Ifm. istid i øvrigt intet nyt – jeg holdes i 1-3, og tak at jeg er færdig med 4 i denne brydningstid, kattermor er under farce-agtig angreb fra dyreværnet, gammel 4 kæmper for at bevare magten over hende. Lissen er ikke klar, men AlMaha er nået længst ud muligt, klar og ved at få fjernet den sidste rest ”dyr”, sorgspor fra Lissens basis (ultimo sidste afsnit) før 4 integreres – sid stille, lad ske! - Gik dog en tur og tænkte så det knagede – hvorfor alle disse angreb på kattermor? Jeg har hidtil set hende meget på mit trin, men det *er* hun altså ikke – hvor hun godt nok ikke har mere at lære af Jorden slipper hun stadig binding til matricen, er ikke så slut med kh som jeg. Hun virker som et spejl for rester i mig der fader ud, som xy gjorde, ikke sjovt, men nyttigt. Endnu en klaring af synet, fint, hurraaaa...

Ups, missede nær – NASA + danske forskere har landet en robot, roveren Perseverance, på Mars 18. ds. Landingen genudsendtes i dag. Euforien hos alle i studiet over at se 7 års arbejde nå klimax efter 204 dage (110mio km), især tilsidst, radiosignaler er 11½ minut om at nå os = 7 minutters gyser før første billede efter den svære landing. Projektet var især interessant efter at have læst Sitchin's ”End of Days” med fotos fra '90 af konstruktioner på Mars og ikke mindst dem den første robot det omsider lykkedes at lande succesfuldt i '05 sendte hjem af mure og det berømte ansigt – der syntes at bekræfte hans oversættelse af de sumeriske skrifter *inden*. Perseverance skal også tage *prøver* til at sende hjem senere... jeg så mig begynde at gabe ved *endnu* en hyldest til ”den nyeste teknologi”. Krigs- før, nu rumteknologi ender i hjemmene, jo, jo, men mens jeg så på boys with toys (til 400mia \$ var det vist? Dansk bidrag 15mio kr.!) tænkte jeg *igen* at de ku' ha' været anvendt bedre *hernede*. Under halvdelen af missionerne siden '65 er lykkedes, Mars Observer '92 alene kostede 800mio \$, Menschenskind...

men hvorfor skulle vi være klogere end nefilims/anunnakierne, vort ophav – over flere omgange? – Jeg er lidt trodsig i disse dage, alt er ligefedt, jeg må intet, har intet liv, kattermor gøres kriminel af dyreværnet *i eget hjem*, helt ude i hampen. Efter at have hørt hende til morgen, truet med urimeligheder, kan jeg kun genslutte at jeg er guddommeligt sikret her i totalt passiv, kom jeg ud med mit nu ville det give ulykker. JA, vi passerer en meget barsk tærskel, 3.-4. dimension til 5.-6. **22. februar** kom den ikke uventede reaktion på min lille gåtur: acceptér passiviteten, alle gamle sorgspor skal være opsuget (ren dessert!) før jeg kan bære mit fine <3-smykke til skue – som fremtidens jf ikke kan vide helt om men længes efter. Efter extra rystende nyt fra kattermor bad jeg Ånden hjælpe, ellers var den urimelig, og så satte jeg mig til morgenmad og overvejede for en gangs skyld seriøst at smutte. Heldigvis kontaktede jeg hende lidt senere med det forslag at kontakte distriktsdyrlægen... hun havde haft fat i en dyrlæge vi havde talt om i morges, én hun kendte fra tidligere, med større autoritet end hendes sædvanlige.

Efter at have hørt 3min. var han oppe i det røde felt, som vi vis på en rævekage. Kattermor er kendt for sine fine, sunde dyr og udadledige omsorg... kedelig konkurrent for visse? Dyreværnsdamen overskred groft alle beføjelser, fremover skulle hun kun ind efter forud aftale og med kattermors dyrlæge til stede... stort set hvad jeg havde sagt, men med den fornødne vis- og hvasshed. Hvad er det der gør at sådan nogle som os ikke straks siger fra? Vi er skarpe nok, men <3 forstår simpelthen ikke så røvet en opførsel og tromles fladt længe før kysen vågner. Jeg var i træning til det som yngre *i kh*, havde nu nok set det og sagt fra her før kattermor, men... hvem ved hvad dyreværnet kan og må i et blitz-angreb? Vi er så vante til 0 systemopbakning. Nå, Ånden er altså *dog* ikke helt retsløs i DK. Jeg besluttede at blive... bønnen hørtes. Et nøk mere ude af magtliderligheden i dage med mavevrøvl og mismod, **23. februars** emne. Selvom Lissen kun ser tomhed rejser AlMaha målrettet i limbo med <3-potentialerne, i 2 kombineres 1-2+3-4 til et ”modent morgenmåltid”, der skal liiige lidt mere sukker til (Ånd) mod sorgsporene (umodne superbrombær).

Blot at være til i ro er lektien, samtidig er en 3-4-storm på vej, det mørkner, er ikke tid til at luften min finere jf. Ånden bærer mig igennem uden slid på den bortset fra et lille slæb som p.t. trækkes op af det gamle skidt, sættes ind – og bevidstgør noget til udskillelse. OK, kom an! **24. februar**, den jordiske moder lægger låg på det finstofflige helingsarbejde nu, det er ikke særlig inspirerende, skal bare lades ske før jeg skal noget andet – jeg skal muligvis ikke overbeskyttes så meget om snart, det kan blive mere fysisk 4 nu, men stadig lige så stille. - Kontant udbetaling, jeg er lige blevet ringet op af en gammel klient som gerne ser at jeg kommer ud på adressen, så jeg skal både køre bil og på klarsynsarbejde om få dage. Et øjeblik tvivlede jeg på om jeg kunne håndtere det efter al den passivitet. Jeg bliver nok træt. Men jeg sluses nu alligevel ud, i dag skal jeg på indkøb med søn 1, puuust, i morgen til tandlæge, 1 dags pause og så til Karise i bil. Jeg får da *lidt* tid til at omstille mig. Men hvad med stormen? Det er nok kun viseshowet der holdes tilbage, det finere stof. Kommer jeg ud bliver det fra 2 til 2 gennem 3 som antydet, rådgiver.

Xx bad mig se på sit firma gennem 40 år... stormen vælter alt ned om ørerne. Ånden trækkes ud af de projekter han er involveret i = tyngde- og sammenhængskraften forsvinder, alt falder fra hinanden. Ledelses-strategien for Norden er stupid i det humane felt (hensigtsmæssigt set fra Ånden!) og de yngre ledere i DK har hverken Ånd eller jf, kun den Ånds-svage overflade, 0 <3, vil bare sælle papkasser og hente billige rumænere hertil for at installere indholdet. Dybt godnat til en kvali- og kvantitativt tillidvækkende infrastruktur, lidt som kun jf i mobilen og det øvrige digitale spektrum med vira og det hele oppe i skyen. Og hvor kommer energien fra til det hele – stadig, altid? Fra jf og dermed fra Ånden... xx vælger en extra nød-back-up til overgangen: opdaterer det gamle styresystem han lavede med nogle andre år tilbage til 5 år yderligere. Det grå guld kan gå hen at blive guld. Eller gøres til syndebug. Xx er en af os, jo. **25. februar**, og noget jeg vist havde glemt går op for mig igen. Jeg har undret mig lidt over en del indre gentagelser oveni den trælse ydre Ohed. I ny kredsløb gentages det gamle jo altid først...

foster- og babytilstand, nu barnesko hvor det foregående genopfriskes – dvs. alt det der blegner: tomhed, spøgelse. Før søvn bad jeg om hjælp til at afskaffe min smule ekstravægt, ligegyldigt hvordan. Natnyt svarede med ”de ny børn ledes ad vejen i det spirituelle lys”. Noget i maven er snart det eneste til at føle jf, jeg overspiser nemt lidt => øm, oppustet mave – spøgelse vil op, ikke bremses. Nødder, frø og groft rugbrød med smør er bedst og nær det eneste jeg rigtig nyder. Andet, og jeg må bøvs, aldrig nemt for mig, men nød lærer jo. Det er nu ikke meget jeg spiser snart, let kl. 13, mere kl. 18... extra for sjov, sødt eller ej, duer ikke. Vejen kræver alskens disciplin. - Ny tandlæge og hurra, på omgangshøjde og med en historie som søn 1 *bag sig*, nyt håb! Jeg blev så euforisk at jeg begik en brøler på vej forbi ham på vej hjem, bankede på og åbnede hans (ulåste) hoveddør og råbte juhuhu (udefra) før han nåede til ”kom ind”, så han exploderede... det var som et projektil i mit pivåbne solar plexus, jeg fik det så skidt at jeg omgående gik. Øv da osse, men fejlen var min. Det er irriterende at være så overjordisk.

Jeg har altid skullet minde mig selv om de jordiske grænser skønt jeg selv ønsker dem håndhævet. En lukket værelsesdør har jeg dyb respekt for, men i min oplæring betyder en ulåst hoveddør ”kom trygt ind”. Hyblerne her *er* bare nærmest værelser med hoveddøre... nå, han rang senere fordi han selv fandt sin reaktion ude af proportioner... Det korte af de lange tænder (jf – 0 huller): et konkret tilfælde af hul igennem i 2-3. Grænseoverskridende imødekommende, som skred videre ind over sønnekes. Forberedelse til ny jf, denne gang uden traumer, men føltes næsten sådan af vane med forsvar! Overvældende! Opmuntrende! Hvornår er *min* voksentilværelse arriveret? Var det det, sammenhængen Brahma => Jorden handlede om? Var det det jeg fik at vide 24.: lige så stille 4 igen? Messer har jeg nu ikke lyst til... C19-restriktionerne søges lempet 1. marts, og de 6 brogede påskeæg 7. feb er ikke glemt – eller det implosive år '21. Hofter og knæ protesterer efter i dag, jeg regner ikke med *NOGET*. **26. februar**: nok skæres båndene til urhukommelsen over, men der behøves frihed til efter-rens, bliv i 2-3! Tak, faktisk.

21.03.0656

NØGLEKLAR

**Efter Brahams hovedrengøring
ventet' han tolv tusind år
for han sku' sunde sig helt til tåen
med al sin vilje og ganske formåen
før han var klar til en vår**

**Atlantis skulle ha' ny indkøring
før det var nøgleklar
og selvom nøgler nu udleveres
kan liv og leg endnu ikke serveres
for krigstågers spørgsmål og svar**

**Dog timedes der en kort afsløring
en lysstråle smiled' forbi
der vidned' om ryk i Jordens steppe
ud af traumernes mulmetæppe
så Ny(j)ord omsider bli'r fri**

11. LYDLYSET

Der er nu på verdensplan 112½mio *bekræftede* C19-smittede og 2½mio døde, vaccinerede nu 43½mio... det er slet ikke ovre, heller ikke her. Tallet er lige øget igen men DK er velforberedt nu, og vi går på finansielle krykker. Pest eller Kolera? Vinteren er ikke slut, stormen lurer og *jeg* skal i alt fald blive i 2-3 endnu, dog opmuntret over de sidste dage. For kattermor og endda søn 1 frygt for gamle spor, for mig en lysende åbning – for os alle overvældende, og helt som i hnf/ej feb; mar lover samme spor, men mere uro. Hnf/ej er rart at støtte sig til uanset osv. - Jeg fik lyst til igen at prøve at få mening i tid og Brahmacykler, Kalpaer, lad os tage de dér 4,3 mia år, 1 Kalpa, sv.t. 1 B-dag. Den har 4 Yugaer ned og 4 op = 8 sv.t. sommer-vinter-sommercykel i en blød bølgelinje, 4,3 : 8 = 537,5 mio. Halvvejs igennem fra liv blev sået på Jorden for 3,8 mia år siden ville svare til 7 hovedepoker à 537,5 mio år = nu/lige inde i omvæltningerne før 8. hvis lidt tid før start regnes med. De er bare ikke lige lange, Prækambrium (før-udvexling, liv) varede helt til for 542 mio år siden så det større liv kom først ved middagstid... det må gå mod 0 igen i de 7 resterende epoker.

De 6 teoretiske katastrofer imellem er jo så heller ikke jævnt fordelt og kun seriøst afspejlede inde i de sidste 542 mio. Er der ikke kun 7 epoker i alt? Veda siger 2 x 7 rodracer, 14 Manuer pr. Kalpa... lidt at hygge med mens jeg bare er id. Tankerne går til DJ og hans elever som også "bare var", helt udenfor samfundet. Jeg føler mig desværre stadig lidt som en af kattermors heste, "en fold-bums". Hvad kan kh bruge mit til? **27. februar** og Karise kalder. Jeg har forberedt mig omhyggeligt, det er længe siden jeg har skullet ud. I lyset af kattermors farce har jeg måske nok været lidt nervøs, men natnyt siger at alt jeg gør/ikke-gør kun gavner kh, Ånden inviterer mig ud af det gamle/ny limbo på en lækker biltur uden skjult dagsorden, bare lidt sluttjek som vil vise alt OK. - Det gjorde det. Nørj, jeg er færdig efter al den jf; men det gik da som smurt selvom jeg var lidt hyper. Åbne mennesker, meget jf uden en dråbe ondt i. Tak for oplevelsen – *de* kunne bruge mig, som tandlægen. Jeg sov kl. 22 men chok-vågnede kl. 2 fra et meget dybt lag som efter en explosion, skyndte mig at skrive natnyt og måtte så retablere Åndskontakt i 1 time for at kunne sove videre.

I den proces kom Brahmacyklerne og det kosmiske år i forbindelse med hinanden, for naturligvis *er* der forbindelse, alt i universet lever jo i Bs "ur". Desuden, når Bibelen (som vedaerne bygget på de sumeriske skrifter) gang på gang viser sig at have ret, historisk og mht. steder og folkeslag, bare man tager højde for div. påløbne tidsfnug gennem generationerne, hvorfor så sige at de universelle tidsangivelser kun er filosofiske? Så jeg baxede med de 4,3 mia og 537,5 mio år 2 afsnit oppe. Hvordan få de kosmiske cykler på 24-26.000 år til at passe ind? Jeg har bemærket at der hele tiden skal ganges med 2 i vort duale univers for at få "modvægten" med, *på* niveauet såvel som fra et til et andet. Altså 48-52.000 år, men gange 1000 = 52 mio, ikke 520. Hvorfor manglede der hele tiden et nul? Jeg fandt at vort kosmiske år lå en faktor 10 længere nede end det som vedaerne ganger med 1000. Jeg mener stadig den sære *udregning* af Kalpaen er fup. Misforståelse/manipulation, whatever. Cykler varierer, ja, men ikke *sådan* fastlagt, passer Yugaer mon ikke nogenlunde indbyrdes proportionalt med Jordens/kosmos' sæsoner?

Men niveauerne er **4**: fra vort åndedrætskredsløb til døgnets, til vort år, vort liv og sidst vort kosmiske år. Åndedrættet ligger ikke udenfor os som de sidste 4. Det passer med vort solsystem som 2. niveau, mælkevejens som 3., universet som 4. og Brahma som 5. - og med de 4 individer. Så har vi 520 mio, og forbindelse med Brahma. De eksakte tal i vedaerne er og bliver ca.-tal i praxis, altså +/- . Hvis vi så lige tager istiderne hver 30.000. år med, så er der en overgangstid mellem hvert kosmisk år på 4-6.000 år, ikke usandsynligt. $30.000 \times 10^4 = 300.000 \times 1000 \times 2 = 600$ mio $\times 7 = 4,2$ mia... jeg ved ikke, hvad synes du? Det føles rigtigt. Hvad så med Bs alder på 51 år, sv.t. 158 bio år vs. Big Bang på 13,84 mia år? (Mælkevejen 13,2)... der mangler 4 nuller. Jeg tror veda mest og sover glad videre. **28. februar**, slut-tjek succesfuldt fuldført, alle grænsetemaer ud-som indad i 3 klart, adskillelse gennemført fra det tilhørende traumatiske bevidsthedsstof og større

kontakt med Ånden etableret. ”Skriv derom, og afvent så næste event i 2, der skal kun vedligeholdes og berettes her lige efter rykket.”

Ang. spekulationer om at have forsømt kendskab til den ny teknologi mhp. optagelser til f.x. youtube forstod jeg i dag at jeg flere gange har fået at vide at den ”matematik” ikke er et must, den rette hjælper vil komme når tid er – når f.x. lå og haser ikke mere stønner over at holde mig oprejst i matricen. Kattemor er helt sikker på sin ret omsider, det var rart. Hvers tempo er og bliver eget, traumer fra invasive forældre er ingen spøg. Og så gik jeg i gang med at skrive ovenstående og gennemlæse forrige kapitel for at få lavet digtet til det, også opfordret til. **1. marts**, og det vil jeg gøre efter natnyt: jeg fik en stak ”cd'r med for tykt lag s på den ene side” med hjem fra kh 27., urene småkredsløb til rens kan smitte, give humørsyge* – slap af, hyg. Der foregår ryk i jf, og ang. vægt: fornøft, 0 slik... øv, altså... alle facetter forlader den gamle struktur. I 3 *ser* det ny Atlantis' fader, Kain, ur-morderen (afslutter ur-sidespor) roligt på den vilde Åndsproces = gør do: se på, gør 0. Alle facetter er i gang, ny jf vælter op, sind transformeres, men der er ingen fare. *Ja, jeg er meget træt. Jeg fik lige lavet digtet og så var det læg sig.

Alligevel kom der signaler til mig som fik mig til at tjekke om jeg ikke kan gå i gang med lidt træning, adræthed, spil, male igen? Jeg var lige ved at tro det indtil **2. marts** – igen: forældet modus, energispild... ren mistillid til Ånden. De urene småkredsløb *smittede*, det giver altid extra besvær med at tyde natnyt... Åndens aktivitet ud gennem ♥ – fandt et i extrategnene – er som via en kvælende **vams** i al den stillesiddende transmutation, men jf er kun lige inddraget. Lissen/den vil ud, i gang, men er ikke klar og skal ikke klargøres som før af lille Lissen, 3 alias AlMaha vil kalde mig ud, alt er jo klar, skal bare tilknyttes. Selve besøget i Karise var at 3 kaldte mig ud, min andel i at forrense matricen som kattemors mareridt var hendes. Hihi, jeg skal gøre præcis hvad jeg sagde til dem i Karise, hvor overraskende – vente, se! Men der er sket en afgørende ændring i signalerne efter rykket. En tydeligt mere konkret fase er indledt. Så nu *kan* det blive mere spændende, som jeg hele tiden har anet men var ved at miste troen på som det nærmede sig.

Jeg slog ”kontinentalvandring” op på nettet i dag. Interessant at se hvordan de *kan* have vandret fra for 1 mia år siden, spredt sig, samlet, atter spredt sig som i efterdønninger af en voldsom oprindelig påvirkning vi kan gisne om eller tilskrive den sumeriske kosmologiske forklaring – et sammenstød med Nibiru – som også skabte asteroidebæltet. Først for 160 mio år siden i sen jura startede det spredte globefjæs vi nu kender. Indien har godt nok været på langtur! **3. marts**, en reparation af urtid er lige sket til yderligere forening 1-2. Mere 3 vil derfor også opløses, renses og reableres på knoklerne, men det kræver passivitet, så gågymgangturen jeg gik i går var ikke omsorg, øv – mere er i vente (jada). Men jeg ville nu noget i byen i dag... så jeg gjorde det alligevel og blev totalt flad. Mens jeg slæbte mig hjem forstod jeg lige lidt dybere at det ikke alene er min egen stofmangel + det de forbipasserende spreder der går ind og vil transmutes, men den større sky af uforholdsmæssigt meget mørke i hele kh, den der får mig til at føle fjendtlighed i selve det udendørs miljø. Nå, så ka' jeg lære det, ka' jeg, og så går den tid.

4. marts, natnyt siger at jeg heler overfladen fint til 4 ved at skrive, lige hjemme efter krigen (generelt) er der stadig brug for ro i 2, drev på mine ting vil komme til tiden og med stoffet. Alt mit er samlet med kanalen, forenet udøvelse praktiseres konstant i 2 mens evnerne venter i baggrunden ”aftenen før” ny vinde i 4 vil mit. Tanker om at min overflade ikke er helt valid tilstopper kort kanalen lidt, alt skyldes overlevelsereaktioner i forvirringen mellem de indre og ydre signaler der søger forbindelse, men påklædningen til den vinter-4 vi har lige nu er der – og min vegetariske faste-bølge lige nu er fremragende til jf. Tag 1 ting ad gangen. Jeg *så* lige en gammel lort stikke hovedet op overfor xx. ”Kunne vi ikke lige tage forbi abc på vej til noget han alligevel skulle...” underforstået så ville jeg ikke ulejlige = jeg var ikke en omvej værd! Han lagde hånden på min arm og sagde at det var en glæde at gøre noget for mig. Vi slog det hen i spøg, men hold kæft, hvor er

sådanne tanker triste og hold op, hvor det passer med 3. hnf/ej. Jeg skal love for, fortiden ”klappes i” og der knyttes forbindelser til 3-4...

med følgeuro af de her lorte der endnu blokerer. Jeg læser Sitchin's sidste, ”Lost Book of Enki”, et forsøg på at skabe en sammenhæng af infoen om anunnakierne her og hisset, en god afrunding. Disse ”engles” ubalancer er så tydelige midt i deres uomtvistelige visdom – de helt rette for Ånden til Jordens experimentarium, for selv de havde denne velkendte undervurdering af kvindeligt som vi har døjet med. Mandlig arvefølge, ret til konkubiner = stadfæstelse af ret til trampen på hjertet. Gode grunde som mangel på mænd efter krige undskyldte ikke at retten ikke inddroges igen. Lige de ting har mit hjerte vredet sig under i Sitchin's beretning. Utroskab – af alle slags – forårsager dybest set al vold her, men er ikke forbudt ved lov, snarere omvendt. Hvordan også det, når vi ikke selv var klar? Hverken matr- eller patriarkater har været hjertetetro. Mit er først nu nået *helt* ud. Episoden i går satte meget på plads, det giver genlyd i **5. marts'** natnyt. For første gang *sidder* jeg i 3 med min vise autoritet som opfordres til udveksling med 4, nu uden fare, i god tid, i balance, med det ny snarligt på vej ud af mig... + lidt udrensning efter i går: småødemer.

Kun mandlig arveret og blodlinjer er tåbeligt, hofferne vidste det. Bruden skulle være ”af blå blod”, moderen var man sikker på! Men det var den *uofficielle* årsag, den tvetydighed en idealist som jeg hader, for slet ikke at tale om at gøre *officielt* forskel på mennesker, uanset hvorfor – forskellige kulturer/lag giver knas, ja, jf-fornuft som kan passere. Takoglov at det udjævnes. Utroskab har været forbudt af kirken i 2000 år, og hvad så (har kirken selv været for fin?)? Det har nærmest været latterliggjort på sidsten – fint nok i en oprydningstid hvor vi finder vort sande ♥, men... gid den etik snart når overfladen og står lige med forbudet mod kødelige mord. Jeg har vistnok nævnt en ”Hercule Poirot” hvor en kvinde slipper afsted med et mord og overfor Poirot forsvarer sig: ”Jeg tog hans liv. HAN knuste mit hjerte.” Poirot har intet svar. Byron havde ret, kvinden er – ideelt set – ét eneste ♥. Kan man ikke føle at ♥ *er* ens *hele* person, m/k, har man ikke bestået, det sidder dybere end selv evner, som samfundene (også os) ligeså har været sene til at støtte, skønt det er forbedret i alt fald i N+V – alt skal jo hænge sammen.

Sund idealisme og jf har ikke hidtil gået hånd i hånd derude, men jeg, vi er mange efterhånden der kun kan leve sådan. Siden vi er her må det tegne en tid i vej hvor det lader sig gøre. Søn 1 var her med en helvedesformular fra jobcenteret som nu vil udrede ham. Jeg håber de kravler af ham nu. Mange tanker. Han har næsten mistet alle samfunds-kompetancer, endda nærmest før han fik dem, men alt vil vel fornyes længere henne fra bunden. Nok do hos mig der ikke engang maler, spiller, synger mere. Der er sket et ryk igen, jeg fik sliklyst aften og tankerne løb da jeg skulle sove, men jeg fik dem ad veje der passede *mig* og sov inden jeg behøvede mere målrettethed. **6. marts**, jeg søger at holde den rette kontakt 1-4, Ånden foretager endnu et ryk væk fra den forvoxede, døende æt-fys jf i 4, så centrering i 1 er vigtig, fremtiden. Jeg har stadig lidt ødemer... xx og jeg fejrede fælles fødselsdag med take-away fra en god italiensk restaurant, uhm... støn, men rart afbræk. **7. marts**, gammel kontrol renses ud over nyrer og hud og forsvinder – jotak, jeg vågnede i angstens sved kl. 3 nat og måtte Ånde mig i kontakt til 1 for at kunne sove videre –

alt sammen for at det ny kan være helt rent til mirakellivet i 4, og hvis jeg skulle være i tvivl: Ånds-kontakten afbrydes under udrensningen, retableres så, men der skal fortsat bare *væres*. Og Sitchin var ingen klaphat. ”En.me.dur.an.ki”, sumerisk for Enok som ”vandrede med Gud”, ikke kun anunnakierne, var integreret i mit team. – Det blev en dag hvor jeg igen undres over hvor meget gamle skrifter har opsøgt mig fra starten af i mit liv og over hvorfor jeg altid har husket info fra dem fremfor andet jeg troede jeg hellere ville huske; men de koncentrerede beretninger gav dybere genklang ved kontakt end alt andet. ”Religion”, af re-legere, omhyggelig samling af tankerne, erkendelse og tilbedelse, en på en antagen lære grundet (historisk altid!) måde at dyrke Gud på – ordet rummer ikke Gud, men Ånden, Alsjælens virke anes afsløret i det højere historiske overblik fysik-psyke-Ånd som jeg jo har erfaret. Jo dybere indsigt, jo mere energi frigives til mirakler. Sitchin,

vedaerne, GT, ægyptisk, græsk-romersk og Asa-tro – så mange enkeltheder forenes i puslespillet at det er uoverkommeligt at skrive...

en større brik er at hele Mahabharata er om alle krigene fra div. ”guder” gik amok på hinanden nogle tusinde år efter Syndfloden. Rama(yana som Iliaden menes skrevet over) levede ca. 5000 f.Kr., Krishna i Bhagavad Ghita 3000 f.Kr. At ”aberne kom til hjælp” og hele det græske gudeshow er logisk efter Sitchin og at såvel Bailey's ”Tibetaner” Djwal Khul som SB anbefalede den giver mening nu. Jeg læste den, men trods mit drømmersind fandt jeg den som så mange myter nu for gådefulde. GT's større exakthed har, trods også lettere mytisk, altid tiltalt mig mest. På et tidspunkt slap jeg det hele og foretrak ren fiktion for dennes psykologi – Tolkien, Disney, drømme... for så at ende med Sitchin. Et kredsløb er sluttet, jf-religion-gåde-skepsis-indsigt-jf på frigjorte præmisser, individets, jeg var forbi mytefase fra start. Som så mange andre nu: se alle de fiktioner der myldrer op overalt ved siden af biografier. Men at gennemskue myter, finde historien bag, jf, ringen sluttet, det synes jeg er stort. **8. marts**, rekreation, udrensning dybt i 1, ”hold kæft og vær smuk!” Hvil i det mystiske element, ny handlekraft til ud har lavfrekvente rester, fokusér stadig indad.

Vildt aktive energier i Åndens lys afficerer nervesystemet (åhja, uro i ører, krop, mave – ødemer), holden sig ”bag skovbrynet” er klogt p.t., 0 energi, gamle jordiske behov er umulige at tilfredsstille – der arbejdes på sagen, flow. Alle mønstre, programmer til påvirkning af blødere biologisk væv er ryddet væk, nu gælder det det mineralske, knogler, hjerne-nervevæv, styret via nyrerne som lige har udskilt gammel urinsyre i går nat. Søn 2 ville sige ”det har at gøre med universets Åndelige havs flow, styret af solens inderste ild, knoglerne er som en komprimering af det”. Jeg: alt mineralsk i universet, heriblandt den flydende krystal (havet) er direkte udtryk for Ånden – som lige nu lægger røret om = rydder noget sindskontrol. - Jeg så en dokumentar + et interview med Sitchin og fandt at jeg har set ham rigtigt, ydmyg i rette Ånd, ultimativt seriøs og meget fri spirituel. Lige før 1. feb legede jeg med Guds navn, Yahweh, igen. I interviewet sagde Sitchin: ”I regelen oversættes det ”Jeg er den jeg er”, men (som jeg selv intuitivt nåede til over Guds GT-version til Moses) det korrekte er: ”Jeg kan være hvad/hvem som helst jeg vælger at være”.

Min største agtelse for Sitchin bunder ikke i hans arbejde, men troskab mod sin Ånd. Han var et eksempel på at gør man det (og ellers er ren) forbliver man rask og rørig. Han blev 90, holdt foredrag og rejste lige til få dage før sin død 9. okt '10. Med garanti mester næste gang. Og dermed er endnu noget kh ryddet færdig i mig, via mig kan jeg mærke – den siddende udveksling opfordret til 5. mar efter nok en udfyldelse af uindtaget selvfølgelig selvværdsrum. **9. marts**, sidste del af transmutationen af *denne* min andel af kh er sket og gav lyst til trøstspiseri, resp. var ”det rene slik”. Nok et restnøk som bragte større klarhed til min fremtids 4, forenede 1-4 yderligere i den stadig lige nødvendige passive modus. Den frigjorte energi har installeret noget ren jf i 1 til manifestation af ny 4 – stadig via skriveri. Som nyt knoglevæv, komprimeret Ånd hvor f har en ligeværdig rolle. - I længere tid har jeg frygtet jeg aldrig mere kommer ud med mit i matricen. Værre, at sønnerne aldrig gør. Jeg ved, vi arbejder på et højere plan som støvsugere, bereder en bedre matrice for andre, men vi savner også at medvirke direkte i den.

10. marts, min højere bevidstet er lige landet, de 'ny børn' i det ny voxenliv med lettere præg af det gamle har fri, leger og tiltrækker mer af samme og jeg drager omsorg og fjerner gammelt stof fra den øvre bevidsthed hvor et ædelt redskab og 2-3 par veltrimmede kunstløber-rulleskøjter ligger klar, *men holdes fra børnene*. Ørkesløshed. Jeg vil gerne... men en viis, gammel, velkendt M fra en anden del af mig søger kontakt, som også 4. mar. Han ængster mig lidt: M var af stort format, i andelsbevægelsen, først som Brugsen-uddeler, senere som revisor, men jeg kendte ham kun som pensionist => afdød. Enten får jeg igen et valg – ønsker jeg stadig at udkomme eller vil hellere snart gå? Eller skal jeg livet ud (?) reelt kun bevidne bortdøen som pensionist? Ups, hvilket der nu skal søges om... Gammel jf blegner i 4 og 0 ligger klar, for alt nyt kommer indefra-ud bl.a. via mig,

dødsprocessen må køre *så længe den varer*; man kunne have 100% tillid til M, der var 100% hul igennem, ting, energi – han sluttede (en juli) og er meget gammel i natnyt...

Hvad jeg bare *ikke* vil er se noget hvor der intet er. Jeg nærer ingen illusioner, nok sørger Ånden for sine børn – så længe de følger med – men alt er i evig forandring. Jeg kan kun have mod til at tillade... efter at have skrive-bearbejdet natnyt tror jeg stadig mest på den sidste udgave. Pyh! - Jeg fik lyst til at tjekke tidsoversigten for Mesopotamien igen, da Sitchin's "Lost Book of Enki" synes at være lidt tidsforskudt ift. tidligere angivelser. Men hvorfor lysten? Åbenbart ikke bar pjat, for **II. marts** påstår natnyt at det transmuterer basalt stof. Da natnyt foregår på "Godthåbsvej" (af navn, men jeg genkender intet) undervejs til og ret nær mosters bopæl (var selvstændig visesanger bl.a.) vælger jeg optimisme... som vanlig tillades jeg kun væren og er ikke oprørsk imod det mere, i denne enighed overbringes det ny, bærende æt/fys-liv til opgaven, en rygsæk der kun lige kan rumme en hyggebog p.t., der kommer stadig rester ind til transmutation – min basisopfattelse af Jordens tidsregning er stadig værdifuld og må absolut ikke fortsætte som hidtil. Rygsækken minder mig om hn fj for nov '20 om en ny, blank læder-mulepose ventende forude...

Det er ikke så meget selve det synlige tema som dets niveau og flowets uforstyrrede retning indad der har værdi i stoftransmutationen, slutprocessen. Nåja, fin tidsfordriv og eneste tilladte måde at genbruge mig på mens jeg afventer yderligere ryk mod målet. Det minder om den af mig tit citerede gamle beretning om hvordan SB fra Shirdi helbredte en mand: han gik op på et tag, over på et andet og ned igen, og manden var helbredt... gid ankel-ødemerne snart trak sig, men maven opfører sig bedre med min let øgede disciplin. - Min gamle messe-veninde ringede. Hun ville høre hvad *jeg* så ifm. hendes papfar som er ved at trække stikket. Se, det er jo sjovt når jeg lige har drømt noget lignende. Hun har planer om en gårdbutik hvor hun gerne vil udbyde mine malerier og kort af samme... jasanya, kommer de signaler nu? Bagefter slog jeg lige lidt koldt vand i blodet. Det er de første signaler, både hos hende og mig er der 1/2-1 års horisont når alle signaler er tydet, så der er vist tid nok. Til aften var der pludselig et par filipenser, i nat hovedpine, men den dunstede af til morgen **12. marts**. Natnyt var naturligvis præget af den opringning:

Jeg er en fantastisk k som er forblevet ung gennem død til reintro inden længe (jo tak, i drømmen ligner jeg en mumie, om ikke helt fra ægyptisk tid), og selvom ansigtet endnu synes som i dødssovn er et sprælsk nyt liv i anmarch bag – jeg kan lissom skifte mellem de to opfattelser selvom mumien endnu er tydeligst. Lad/høstvogn står lettilgængeligt klar i 1 (med lidt præg af invalidekøretøj!), men afslutningen af det gamle er nået tilbage til sin begyndelse, afrydning af biprogrammer til den omsorg forestår, gøren jf tilgængelig. Det ny voxenliv er ved at sive derind, kalde ud til 4, alt vil genoplives, først til forløsning efter sorgen, derpå vil energien simpelthen føre mig videre. Se, det lyder jo forjættende. Tilgiv lidt sarkasme. Der er lige lidt Mesopotamisk jeg vil være helt færdig med, men så ser jeg nærmere på mine kort-doks, hvilke jeg holder mest af, om printerkvaliteten stadig kan passere, vurderer om det vil være værd at få et trykkeri til med samt plakater af visse malerier længere henne. Der skal snakkes med både hende og Fjordhøj i den forbindelse. Alt afhængigt af hvad yderligere natnytter siger.

13. marts sidder jeg aften med indtryk fra sidste Mesopotami. Menneskets ud-af-dyrproces er så tydelig, om tider m.m. er indrammet helt korrekt er ret ligefedt i overblikket, kun manifestationer af den. Indsigten tæller, de relevante gamle myter og 'guder' er faldet på plads, det kræver ikke udvidet ledvogterexamen at regne ud at Gilgamesh er Herkules og Odin bl.a. Edin/Eden omskrevet, f.x. Det kan kun være værdifuld agter-jf. Natnyt udsattes vist for det til **14. marts** hvor jeg mærkes lidt bange for det store ukendte som nu træder ind i 1, men rolig, der vil endnu være rens og forberedelse i 2-3. Det midlertidige 0 var godt trods frustrationen, break mellem det gamle og det ny – gav naturligvis sliklust til jf men nær slut, lysten vil aftage som jeg kommer i gang. Lige nu behøves lidt basekur, der er syreoverskud men hjælp til det – ja, jeg mærkede ingen sult i går – og der skal forberedes – billedkunst, postkort skal i hug. YES! – Håber jeg da...

21.03.0657

GENKOMST

**En sjæl gav rod ord
vort lys nåede jord
bevirked' et explosivt nøk
Brahma tog jorden
trods videnskabs orden
til liv i ét helende ryk**

**Lyskeglen fyldes
helheden hyldes
retter sin krogethed ud
Fortid, forslået
historisk forstået
løser hver mummende klud**

**Smækker sin dør
for forstøvende slør
bekomsten indleder adkomst
Godthåbsvejs fliser
til billeder viser
Døren smak i/op, igenkomst**

12. KUPPEDE PUPPEN

Da søn 2 var barn legede han... *anderledes*. Én ting var temmelig anstrengende, han ville åbne og lukke dørene for os når vi skulle igennem; men han *er* jo sådan en der lukker nyt ind og gammelt ude. Og nu vi er ved døre der passerer kan vi passende tage dimensioner op. Ordet lyder så fint, men sandheden er at vi hele tiden passerer mellem dimensioner. Når vi går fra et rum til et andet, når vi besøger andre osv. helt op til rumrejser. Jeg synes f.x. det er hamrende ligegyldigt når Hancock siger han ikke kan forstå vi absolut vil have at det skal være rejsende fra rummet der kom herved, de kan lige så godt være kommet fra en anden dimension... jamen, det er jo lige det de gjorde...? - Jeg hyggeste lige i Fortune's "Dr. Taverner", ret gammel bekendt snart, og faldt over at "ritualer ikke er nonsens, har stor effekt". Hvorfor? Jo, man samler fys/psykisk bevidsthedsstof man ved trigger sit eget til et ønsket fysisk resultat så alt er overens yderst og sørger så for forbindelse til Ånden gennem den overordnede histories rute ved f.x. at genspille Osiris-Isis-myten (genfødsel), én *essens* af jordisk historie som mange har lagt energispor i. Uanset om man er helt bevidst om ruten selv skabes krystalveje til kerne-energien og voilà.

Det rydder med garanti ens egne krystalveje. Jeg kan glimrende forestille mig at den kraftige energi igennem rydder, forynger, men også har sine risici. Der er en vis vold deri, det kræver stærk disciplin hvis man ikke er klar. - Taverner i trance fik mig igen til at tænke at jeg aldrig har kunnet gå helt ind fra min fysiske bevidsthed (bortset fra i søvne), men jeg har alligevel kunnet opnå ret dybe resultater... og forstod igen at *jeg* hovedsagelig skulle trække Ånden *ud*... sideløbende dukkede Sitchin's påstand om at liv på en anden planet af anden rytme og beskaffenhed kunne give et ganske andet livsforløb selv i vor kendte fysiske dimension op. Jeg tænkte over det og må give ham ret. En stærkere tyngdekraft giver en stærkere krop og lange hvileperioder bedre restitution, alene det siger jo sig selv. Kommer man så til et sted med svagere tyngdekraft/kortere døgn vil man være vanvittig stærk ift. beboerne over lange perioder men også have lange fravær, præcis hvad tegner de beskrivelser vi har af 'guderne'. Og der er andre dimensioner... som de, DJ fortalte om, organiske som uorganiske. Nok om det. **15. marts**, 3 retableres, rammen systematiseres som led i større plan, energi og stof til nyt videre ud nægtes af "smittefare", bliv nær 0-pkt...

for rest-ur-drama fra Kali farer ud af både mig og kh p.t. i 0... ødemeerne er næsten væk men der er mange rense-reaktioner i kroppen ellers, mavevrøvl, hovedpine – drama! Suk. Nå, fik gennemgået kortene og mailet messeveninden, hvad skal jeg kalde hende – Messina? Nu skal jeg bare have ordnet teksten på kortene og prøvetrykke igen, jeg har meget glemt hvordan – og afvente svar fra hende. **16. marts**, stor harmoni mellem de fysiske, de astrale energier og Ånd, rensning, huller igennem øges gradvis ved at holde sig i 0-pkt. – Jeg har stadig efterhængere af det dér ur-overblik, så logisk som baggrund for den ægyptiske magtfaktor i oldtiden – og for at konflikten mellem mat- og patriarkater, m og k, fik det ansigt den havde helt til nutid. M gyser ved sex-, k voldritus, men begge er integration, hhv. ind- og udad i sidste ende. Marduk/Ra, m, og Inanna/Ishtar, k, er *ved* at forliges i V/NV, slaget bølger stadig Ø/SØ. Jeg forstår jeg altid fik kryb af navnlig ægyptisk religion. Ur-åndetroerne var mere viden og Moses, Buddha og Yeshua sande fornyere – tilbedelse af form frem for *Ånden bag* er altid en nødvej... men fører dog dyret til indsigt til slut.

Tankevækkende at ord som Magan for Ægypten, vistnok = det mørke eller s land, lever videre i "magt, magi, mage" og ikke mindst "Magdalene", hvis jeg husker ret at "dala" (tilsv. kendt) betyder noget med vand forklares Marias tilnavn af sig selv... iflg. NT havde Yeshua "drevet 7 onde ånder ud af hende". Det kan betyde meget, men laveste plan har i alt 7 hovedplaner med tærskelvogtere at takle, så... "Simon Magus" var ikke populær hos Yeshua. Jamen, han helbredte da også i Guds navn? Der er mange måder at bruge for meget ego og for lidt Ånd på med ikke nødvendigvis langsigtet succes. Mindre delmængder af Ånden er ikke den hele. - Jeg fik et uventet flip af det sidste tv. Alle dage har jeg været underlagt den stupide nedvurdering af alt f som stadig flourer,

endnu da. Jeg blev så vred – og træt. Jeg har sluppet vreden i mange år (nytteløs, ramte kun mig), det var bare nok et udslip. OG alle prøver at leve begge køn, OG rå fysisk styrke *har været* et plus for overlevelse i vor barske natur... men uden børnefødsler og ordentlig pleje heller ej overlevelse, uden indre værdier ingen samfund, al højere udvikling bygger på f og k.

Kriminaliteten falder, lige bortset fra kvindemord. Jeg fatter det simpelthen ikke, lige så lidt som jeg fatter at m&k ikke kan behandle hinanden ligeværdigt. Det har jeg altid selv gjort, men det har mestendels kostet. **17. marts** med et brag af et natnyt hvor Ånden let, glat overtager det (måske, har vel lært forsigtighed) sidste m aspekt i 2 som forberedelse til et ”nyt, max intenst liv”. Lyd begynder at komme igennem til skabelse af mig, en vise, jeg vil deltage mere i den, har glemt teksten lidt, ”den er om en myg”... DJ bekræfter overfor CCa på et tidspunkt at tærskelvogteren er en myg. Det har jeg aldrig helt kunnet forstå før, men selvfølgelig, myg tapper os for fysisk energi. Ingen må kunne få en nok så lille snabel ind i én. CCa's myg var kæmpestor da. Min er normal, i visen en lille ven = passeret. Jeg vågnede med ”Den hellige Stad” kørende i hovedet. Også den havde jeg delvis glemt og slog op, og ja, min hellige indre struktur er færdigkonstrueret, nu er så porten åben, ”glem alt det lidte, fryd dig”... mon ikke mit vredesudslip i går smed den sidste snabel ud? Der er ting jeg aldrig mere vil finde mig i, det er sikkert.

Kattemor oplyste at der lige er begået et bestialsk kvindemord i England som er i alle medier. En politimand har myrdet en køn ung kvinde, kidnappet, sikkert voldtaget og så dræbt. Det har givet masseopbud af kvinder overalt, ikke voldelige, men i udtryk for sorg over den despekt vi alle har lidt under. Den store Moder vil ikke længer finde sig i det, så naturligvis har jeg også haft temaet extra oppe. Planeterne står spektakulært også op til det naturlige nytår, jævndøgnet, alle går vist ret = flow, Venus fremtrædende. Kattemor har fået et hint om en mulig partner af en god bekendt og er i nogen vildrede efter hvad hun har været igennem. Det ville jeg også være... han fornemmes nu god. Flere hun kender har pludselig fået det ind på lystavlen. Jeg har selv haft anelser om noget sådant, men hvordan skulle det kunne nå min isolerede nonnecelle? Nå, hvad ved man? **18. marts**, ødemeerne væk, i øvrigt Ohed med fejen-efter-visioner. Der var intet natnyt, i alt fald intet *nyt*... Broer er brændte, hvad kunne jeg andet, der var/er ingen opgaver derude til mig – eller mine, hvordan skulle jeg have fået børn med opgaver – alle er vi færdige med det gamle...

i nogen tid har der dog været sære, løse intuitioner om at strikke. Hm! Lysten dertil kom først med en idé i går, ikke som sidst til vintertøj men til en lettere bluse, og deri kan nok læses noget. Som med alt andet fører Ånden mig, forståelsen kan altid/måske komme bagefter... strikke?! Aldrig før en 1. prioritet; men vi har ryddet udefra og ind som vi gik indefra og ud (som at se i et spejl), min generelle garderobe er slidt og kroppen i sig selv et bevidsthedsvæv. Jeg gik i byen og hentede garn, ”væver” vel nu bare det tøj min krop skal klæde sit nye stof i (når det kommer ud i energigitteret!) og assisterer samtidig med ½faste. Sult og lækkersult er som udbedt blevet dæmpet meget så det ikke volder kvaler. Tak. **19. marts**, jeg er gået ind i en fase med meget vage drømme efter *år* med skarpe... godt, for de kommer mest når noget hænger. Xx drømmer næsten aldrig, følger jo også præcis sin Ånds lagte spor – til dørs. Frygten for at måtte opgive håbet om at komme ud med mine ærlige talenter efter så lang tid på is oser ud af ”filmen”, men igen: liiige i start, ”omsorg er vigtigere p.t.”, aldrig intet tema.

En viis m i drømmen hedder Claus, hans navnefætter hintede nys kattemor om en mulig partner... måske skal det først på banen. Ikke uventet afventes mit Åndens tog stadig, andet skal ske først, så jeg strikker. Løgene lagt i haven i efteråret sender vårblomster op, en glæde at se, og jeg har (endelig!) fået lavet årsregnskab for '20. Det var bedre end ventet, over 3 x '19 (helt i bund efter Torrig), det tyder da på væxt i den fysiske energi. **20. marts**... tågedrømme er også = alt opløst, hele kh + jeg gennemrejser dette på balanceskolen, jeg er nær ved en nyopført æterisk tågestruktur, gitteret stoffet skal ind i. Jeg har hvad skal til + tvivl = kontrol. Det er (derfor?) ej tid at indtage det endnu, ”slip!” Ro, omsorg, indsigt går forud og intuition/instinkt forstår, kun 1.att.'s kontrol **d** er

bange i det ukendte, stædig. Planen er der, flyden-med er ansvar i en unik tid for integration af ny jf. *Derpå* er urokkelighed igen værdifuld i 1.att. – funderet i <3. Søn 1 rang i går om noget han fik nej på men så gerne ville... men ikke sku', også mit første, intuitive svar, men det stode vi ikke på, vi sku' lige tjekke efter...

den smule godt personligheden havde ønsker den ikke at slippe, om så det *er* slut i sin *gamle* form. Som udtrykt **21. marts**: op ad bakke, men vej findes, jeg er næsten igennem alt basalt reststof, sorteret efter hvad til jord og hvad Ånd i min vise, fri isolation. Transmutation stadig, intet nyt, kun gentagelser som ventet – og varsel om en formiddag med decideret proces hvor jeg måtte lægge mig igen trods god nattesøvn, og så kørte hele den snart velkendte remse, gradvis koldere uanset dyne, tæppe, sokker på, sol ind ad vinduerne... endelig varme igennem, jeg faldt hen og fik flg. besked: stof med navn blev trukket op, transmuteret, befriet stof sendt ned igen med påflg. uro i matricen ifa. evt. kraftige vindstød når det skal finde plads, ”navngives” – præcis som hnf/ej for mar – og dmi.dk de næste dage med i øvrigt høj sol. – ”Dr. Taverner” har mange historier der ringer klokker, men især ”A Daughter of Pan” gør. Jeg kommer altid til at tænke på xy når jeg læser den, nu blot konstaterende. Som hun kunne han ikke overskride tærskelen til helt menneske. Jeg følte id med Rhodes. Sen eftermiddag kort tvivl på id/Ånd som tjept blev sat på plads...

intet udenfor har ret. **22. marts** reflekterer den korte tvivl samt at den ingen særlig effekt har på proces ”harmonier over fra 1” i denne implosionstid i jf. Den tvungne passivitet er et pres som åbner for at Ånden kommer dybere i stoffet, og mit job er foreløbig at være kanal for dette. Først når kh – forbi overlevelsen – begynder at hungre efter det der skal fylde den ny, forædlede jf flyder det over, kanalen vil have bund og jeg kan give videre lateralt. Kontakten med Messina er 1. signal derom. Gad vide om den hunger *begynder* i apr, som jeg tidligere har fået praj om? Det synes lidt vel tidligt i et overblik. – Jeg overvejede at gå en tur, men besluttede at det var der vist ikke helt vejr/energi til, så jeg gik bare hen med genbrugsaffald. For 127. gang fangedes blikket af nogle vintergækker og erantis ude ved stien på et rodet, opgravet stk. jord lige overfor hoveddøren... ”hent os!” Der er masser på resten af arealet. Inden jeg fik set mig om var der foretaget en afbildning rodet jord => plæne de tomme steder. *Det* var der energi til!? Man undres. Men det er trods alt varieret bevægelse, ikke som ved gang de samme muskler der hele tiden belastes.

Erkendelser kan hentes overalt. Krimiserien ”Foyle's War” om IWW (i kølvandet på '20) er om et underdrejet GB. Nu som da kan visse ting først tages op igen efter... **23. marts** svævede meget mellem verdenerne til morgen. Som i går (hvor jeg desværre blev ringet op) havde jeg ikke lyst til at vågne, kun svæve, og p.t. er dette meget mere omsorg end bevidst Ånding som ren og forædlet transmutationskanal til den ny kh. Det var ikke lige det jeg så for mig da jeg gik i gang med det spirituelle oprydningsarbejde: at jeg når der var ryddet op i mig skulle fungere som en slags ”dum” støvsuger mellem jord og himmel. Jeg håber stadig at det vil vare overskuelig tid. WWI varede 4, WWII varede 5 år (hm...) og jeg har været på græs siden ca. '08. Sitchin beskrev trængselstider 38.000 – 11.600 f.Kr., altså indtil Syndfloden, og efter den varede det yderligere noget før de første samfund kom på benene. Der er dog rimeligt velfungerende samfund i nutiden, ikke kaos *overalt*. Tak for DK. Jeg skal ikke klage. Jeg er ikke dér hvor 3.600 år er 1 år for mig, men er alligevel forsat til et større overblik som Åndsstøvsuger med lige akkurat jf med mundstykket.

At jeg blev klar til det kan jeg takke den højt udviklede satyr for, det glemmer jeg ham aldrig. **24. marts**, 0 natnyt. Højt udviklede munke i visse verdensfjerne klostre sidder i en slags verdensmeditation og fastholder/ændrer tidens energi i kontakt med verdens indre konge Sanat Kumara (+ 6 andre kumaraer) hvis embede overtages af Gautama Buddha. Ego & sønners situation minder om. Er det simpelthen trin 1 efter Jordens småopgaver? Adamus sagde de højere ånder vi egentlig er ligger i trance i en slags puppe mens vi sender små aspekter af os ned i inkarnation 1.500-2.500 gange og at vi er ved at vågne – billedet af sommerfuglen der forlader puppen føles meget korrekt. Jeg længes efter at flyve ud til én ægte rus her før jeg takker endeligt af. Og nej, jeg tror ikke

Kumaraerne (esoterik: flammeherrer fra Venus) var andet end impuls-giverne til de der kom til Jorden, men disse gik givet videre i inkarnation her sammen med entiteter fra alle mulige andre systemer i universet. Sådan nogle som Marduk/Ra, Inanna/Ishtar m.fl. var særdeles "faldne engle" for nu at citere den apokryfe Enoks bog som langt om længe giver mening.

Jeg løftede mig selv med nogle kortoplæg og indgav min selvangivelse. **25. marts**, løftet i kh jeg har deltaget i bagom er snart slut og jeg skal ikke have det skidt med at ankomme efter det. Mange tak, jeg kunne ikke deltage på anden vis, men det har da været lidt sært. Der er lidt R&R endnu som vil supplere, så lukkes processen + skriveriet og jeg kommer ud til den "examen" med ret administration af fysisk energi som jeg længes efter – jeg vågner med "Ipanima" i mit indre øre – kender næppe noget bedre udtryk for min slags længsel. Apropos ret administration osv., jeg så sidste afsnit af en ret indsigtfuld dansk serie "Livvagterne" forleden, og slutningen fik jeg det rigtig skidt af. Jeg lod det fare lige indtil nu hvor jeg fik decideret kvalme ved at mindes det, så det fortjente vist lidt mere obs. Før i tiden ville jeg ikke have kunnet gennemskue en sådan situation, nu kom kvalmen straks, præsen lidt senere. Tableau: chefen for PET er, typisk for nyere tids krimiserier, en kvinde. I løbet af serien følger vi aktørernes personlige liv, får bl.a. indblik i at hun forelsker sig seriøst i en velplaceret CIA-mand.

Også han er seriøs, men nogen sladrer til *hendes* chef: "PETs chef har et forhold til en fra CIA." Hun får et ultimatum: manden eller karrieren. Hun ofrer manden. Hendes vice-chef er lederen af vagterne, en stærk og dygtig mand som hun ind imellem krydser klinger med. Sundt, stærkt team. Da han nærmer sig pensionstid kører han sin underordnede, også en dygtig mand, i stilling til at overtage, men overrumpler af sin chef, som henover hovedet på ham indsætter en anden – politisk beslutning, svag, uduelig, spytlikker, men sådan gør man typisk indenfor etaten. Som vicesiger til sin egen udvalgte: "kvinderne har lært af mændene." Fremover må dette ellers (endnu!) dygtige team trækkes med en torsk, men en som chefen kan styre uden udfordringer mens den bedre løsning degraderes. Kontoret har en dedikeret assistent, allesammens "mor", en sensitiv k med <3 på rette sted. I sidste afsnit er alle gået hjem, hun er alene på kontoret med chefen efter en lang dag og chefen foreslår en fyraftensøl. Let overrasket går hun med på den. Chefen spørger om hun har en anelse om hvem der stak hende med CIA-manden?

Hun kommer med et kvalificeret bud. Så kommer den: hvad synes hun om den ny vicechef? Hele scenen er sat op til snigløb – øl, fortrolighed... siger hun han er en klovn kan hun ->vips<- stå uden job, hun tør ikke være ærlig mere, job og <3 er adskilt – som det blev hos chefen. Hun frabeder sig at svare. Sådan ødelægger man et stærkt team. Hvad ville *jeg* have svaret? "Ber PETs *chef* om *min* mening!?" latter. Eller/fulgt af: "Det kan jeg da ikke udtale mig om allerede!?" og søgt andet job straks. Alle afsnit igennem henstilles til bare at passe jobbet, de beskytter jo ikke nødvendigvis favoritter... fint nok som verden nu engang er, men brugt indad bare *så* dumt. Mishandling indefra – s magi. Xx måtte nys zappe væk fra nogle KZ-billeder på tv fordi han fik det så skidt... som jeg fik det af det afsnit. Sådan er det at være sund og ublokeret. **26. marts** afspejler: siden Floden har mennesket arbejdet med æt/fysiske traumer og dyriske rester, lige nu rekreeres i 1-2, sådan, lidt kosmetisk eksperimenteren endnu. Ufokuserethed er sagen, forsøg ikke andet, lad fare – lyset arbejder gennem antahkaranaen i de horisontale lag nu.

27. marts og samme sang – de gamle invasive Kali-rester "klippes af håret". Det sunde, oprindelige program er blevet mere og mere automatik, jf, men der er ikke kræfter til både den ophedede pc der opløser de sidste indre konflikter og en udadvendt tilværelse... engang havde jeg dårlig samvittighed ved at sidde her og holde fri, i lige linje retur til ungdommen hvor jeg pjækkede en hel del. Faktum: jeg gjorde altid ret, tro imod mig selv og ikke et invasivt program, men konflikten rasede indeni da og resterne ophører. Der dukker ting op indefra når man sådan går på græs. Jeg tog helt andet tøj frem i går og huskede hvor tit folk har reageret stærkt på det fordi jeg var uforudsigelig, gik i hvad der passede *mig*, ikke moden, lige tilpas i jogging- som festtøj. Som DJ – klude eller dobbeltradedet.

Den indre ”kosmetiske konfliktrest” er det i sandhed. Nåja, jeg var altid mestendels i Åndens hånd, men... nedbrydning = konflikt mellem den og invasive programmers ankertov. Uhæmmet Åndsflow giver dybde og skønhed = tidløshed. Konflikterne er heldigvis nu mere frustreret udlængsel og uro mht. det uvisse fremfor dårlig samvittighed...

men det gik først rigtig op for mig **28. marts**, her mindes om at konflikterne skal attrahere 3-4, ikke længer søger indad for transmutation, det sluttede 1. mar, AlMaha har al nødvendig visdom mhp. forbindelse til samfundet i sin hule hånd nu hvor der åbnes for nyt liv til den gyldne jf. Plomben fjernes, tomrummet skal fyldes, nok et ryk. Snarligt vil der tankes ny energi og være en ny bund at agere fra. Genopfriskningen af kunstneren til 3 foregår skjult i 1-2, følger den kosmiske energi for manifestation via fiskehale-tegnene Capricorn, Aquarius og Pisces som forenes med Ursa Major som ”Karlsvognen” er en del af. Se, det er interessant – bjørnen er symbol på enorm kraft og på at ligge i hi i panden til tiden er inde og -vognen repræsenterer teosofisk (også I Ching) kronecenteret, så ”den kosmiske bjørn” siger meget, også da -vognen længe har betydet min id som Rishi. Desuden har hnf/ej lagt megen vægt på foråret '22 som den tid hvor det ny lanceres så småt – ”Baringa” (Sølvhingsten III) ledes ud i det ny land. Tilfredsstillende natnyt... jeg strikker videre og forsøger at slippe af med det, ikke *helt* nemt uden opskrift, ivrig efter resultatet....

29. marts fortsat afslutning af livets gamle spor, skønt fuldt rensede og helede børnelærdom, uden fremtid. Stadige ryk mellem gamle positioner på boblen mens der slettes – på tiltagende tomme veje jeg hidtil har set som 0 aktivitet i mit liv, men det viser jo også 0 evt. hurdler, 0 mere at rydde. Jeg hygger mig med småting og morer mig over f.x. at DK sprogligt stadig bærer præg af engang at have været matriarkalsk. Vi er intet kejser- (Cæsar, Zar, Shah) men kongedømme. Konge = køn, kende, kongens opgave i et matriarkat, at avle. Det må være blevet overvundet af patriarker da Attila drog gennem Europa og tog allierede østgermanske/gotiske stammer med, vandaler, heruler (jarl), goter, langt før vandret sydøstpå fra Sverige – samt ikke mindst danerne. Vore konger fik russisk præg: Rurik af Novgorod (Hrørik/Roderick), Vladimir/Volmer/Valdemar, Hrodwulf = Rolf, ”Røde/skrækulv?” Historiens vingesus. Hm, jeg kan nemt ”useriøst” dumme mig som uboglig ”specialist”, fagbøger var aldrig min hovedopgave, jeg kunne aldrig skyttegrave mig ned i dem uden at indholdet snart blev intetsigende...

nå, jeg skimmede lige Wiki, tak, og tror ovf. korrekt... jeg har skullet befri mig af bøger. Det lyder måske sært efter Sitchin, men han brugte boglig viden homøopatisk, mod den selv, gik endda ned i koden bag og kunne derfor være en god hjælp. Det sætter bog-afbrændinger i et interessant lys, al visdom kan vendes til det modsatte. **30. marts** afspejlede igen g.d. proces, sletten kosmetiske spor. ”Plomben blev fjernet” 28. ds., og et ryk ned i jf vha. konflikter skubber naturligvis noget skjult ud, her ifa. pludselige urenheder på hagen, universet har ingen tomrum. I går snakkede jeg magtkampe med en klient. Aften reminiscerede jeg for første gang længe over proces xy i st.f. at nægte det opmærksomhed. Der er ingen energi mere på ham, kun på den utroligt skuffende proces, og denne konflikt løb lidt løbsk på vej ud: skjult, ikke mere skjult, kosmetisk rest sluppet, heling. Og er det nu ikke skægt, kattermor rang og vi fik en snak om præcis do i hendes heste-menneske-hierarki med udløber til x og det nylige Skytternes Bedyrelses-stunt. Vi kan ikke pleje nær omgang med lavfrekvens, kun hæve os over den hvis vi vil have med den at gøre overhovedet – f.x. dyr.

Den har ikke kapacitet til at forstå højere frekvens, *må* se/takle den som ”nem”. Så enten må man konstant sætte grænser (nedbrydende) eller også distancere sig afgørende, jeg med xy, hun med x, de kunne ikke følge trop. De ømme punkter på min hage mindede mig om de mange i min ungdom, konsekvensen af at leve i den lavere frekvens jeg aldrig hørte hjemme i men programmeredes til af mormor især. Konflikten over ikke at komme til fuld udfoldelse er imidlertid sund nok, søger udad – og befrier sig af gamle energier undervejs, nørj en hjerteflimmer jeg fik i dag. Måske var det de 6 halvmørklagte påskeæg fra 7. feb? Der udrenses, også hos xx, og 1. apr er skærtorsdag...

21.04.0658

DUMBOS AFLØSER

**Som en støvsuger-elefant
med jet-ballondreven mave
svæver jeg over verden men
fører snabelen gennem dens have**

**med spidsen trimmes dens vilde paryk
for kunstige toner og luseæg
så der kan lægges en helt ny bund
hvor den slags konflikter er pist væk**

**Sådan ender Dumbo (uden faldskærm)
sin læretid i børnehæren
dukkeseng, legetøj, alt ta'r slut
i ryk på ryk gennem sfæren**

**ad frie veje højt, højt over
patri- og matriarkater
mod stedet hvor alle spor er klar
af magtspil og sølle stakater**

13. ÉT MED DET FJERNE

Forhåbentlig har jeg været tydelig mht. forskellen på religion og åndelig realitet. Tiden forplumrer alt, folkeslag og naturånder bliver ét fedt, men sådan var det jo ikke. Der var ægte kontakt med naturenergier, gjort navngivne ånder for håndteringen, og så var der historiske personer der blev mytiske med eller uden egen hjælp, mindre fine Marduk/Ra og Inanna/Ishtar *ønskede* forgudelse. Ja de *blev* ånder med tiden, det gør vi alle, men skal det forplumre Jordens reelle historie? Heldigvis vokser man fra religioners spændetrøjer, uægte som ægte. **31. marts** melder fint at jeg har kastet håndklædet i ringen og accepteret kun at rydde og hele i 1-2 så længe det nu varer. Der synes lidt mere kosmetisk, men tæt fulgt af forberedelsen af nyt, lovende. Det vil efter al sandsynlighed give urolig søvn, prinsessen sov ikke godt på ærten, og her er der 3 – til 3. Men bag det hele er jeg AlMaha der dækker op til det store dukkebord – atter hentydning til jul. – Efter Sitchin fik jeg lidt blod på tanden ang. det germansk-nordiske folk i hovedtræk. De må have haft en hel del Anunnaki, var høje og lyse, hhv. rødhårede, og vandringsvejene er sandsynlige.

Det var givet de der kom til Sydamerika før 3000 f.Kr. i ”2nd Sun”. Jeg var jo lidt på nettet om heruler osv., men hov, jeg har jo – ”tilfældigvis” – ”Danmarks Dab” af Peter Grove (1842-1975) i reolen (skøn *fritænk*, kendt **amatør** – *ham* stod der ikke noget om på Wiki!). Nu er hele Saxes sagntid selvfølgelig kun om at Frode-kongerne tromledes syd/sydøstfra ca. 500 e.Kr. hvorefter Freysland blev DK, endnu et eksempel på patriarkaters tryn fredelige rester af matriarkater; men de blev ikke glemt, kun sammenblandet med naturånder til ”elvere der boede i skoven i høje” som de mange på bl.a. Lolland. Myten/almuens overtro levede langt op i vor tid, er med i vort nationalskuespil af Heiberg, ”Elverhøi” fra 1828 (og ”Sylfiden”-balletten fra 1836). Jeg glæder mig til at læse Groves inspirerede bog igen. Vor kronprins hedder Frederik, af germansk Fried og ric, fred-rig, snublende nær Frode som betød lignende, nemlig viis, klog – en matriarkalsk kongetitel. Dette nævner ingen i nutid mig bekendt! ”Frode” uddøde i middelalderen men kom igen ca. 1900, aka kvindesagen. ”Tilfælde”? Matriarkatet var vist kun liiige underdrejet i DK!

Jeg fandt lidt mere om navne, specifikt Roderick som jeg også havde fat i 29. ds. Der var vist mange associationer med ”Rod”: rod, *rød*, stang, han, skrækkelig, gloriøs. Og med Erik: æin+ric, rig på egendom, rex, konge, enehersker, så Erik og Henrik kommer sikkert af samme kilde. Lige i Jordens Ånd: diversitet. Af interesse for mig, da søn 1 hedder Henrik, normalt oversat ”Hjemmets hersker”. De må have været ret intuitive, de nordboer. Purpurrød er også den traditionelle farve på Jesu royale kappe, mens *kongeblå* er farven på Marias. - En helt anden ting er at jeg i Groves bog faldt over ”Hadbarterne”, navnet på i alt fald ét folk Danerne forjog, søsterfolk til Langobarderne. De skal have taget navnet for at kunne skelnes fra dem – Langoerne boede ved Weichselfloden, Had'erne hadet/havet med Fr(e)island. Det giver jo associationer til ”Hades”, Enki skinner vist igennem. Som i navnet Odin for Edin hvor Enlil sad, kommandøren, den noget mere barske herre end videnskabelige Enki/N-jord... ”Wuotand/wütend” var nok opr. stormguds-tilnavne, men hvad var Enlil – og Attila? Sproghistorie har altid moret mig, altså – til en vis grad...

Måske skyldtes det faktisk at jeg ikke kunne se den dybeste rod før efter Sitchin. **1. april, skærtorsdag** efter uf-nat. Jeg halvvågnede tidligt til et sløret angstanfald, *vågnede* og måtte Ånde for kontakt med centrum en tid for ro til at sove videre. On-off de sidste år og især i går har højre øje drillet – sløret syn og intet hjælper, til morgen vågnede jeg med øjenomgivelser der lignede en vandfyldt, hængende sæk. Blodhund, føj. Jeg havde nok en anelse om at påske-tam-tammet hellere måtte foregå langfredag. Natnyt er ikke specielt nyt, lavenergien skyldes at alt går til den ny jf, uroen i nat havde med et nøk mere at gøre og der er ikke noget lille jeg kan gøre udover måske at drikke noget lakridsthe til luftvejene. De klistrer en del – udrensningssymptomer. Især irriterende morgen og aften. - Efter at have set på ”Henrik” faldt jeg på at se på ”Jan”, søn 2. Det var faktisk

endnu mer spændende, et af Enkis mest oprindelige navne var gr. Oannes, Ioannes => Johannes => Jan. Betydning "Gud er nådig", og navnet er spadseret gennem persisk ("liv") og græsk til germansk til skandinavisk. Lige så flot som Lissen, af Eli sabeth, "Gud frelser".

Prikken over i'et kom med xx, Ole: af Oluf, urnordisk Anu-laibaR "efterkommer af stamfaderen"... Anu, som sad på Nibiru. "Anu" sætter meget i relief: una, nr. 1, unik, univers... tak for Sitchin. Nu jeg var ved nettet slog jeg også Ankh-korset op. Denne "nøgle" som alle rigtig gamle gudebilleder havde i hånden stod for faldet ud af Ånden til lavfrekvens i de 2 køn, korset, og vejen retur til Ånden, ægget. Det er samtidig Isis' symbol – og naturligvis Venus', ♀. I betragtning af mine mange drømme om æg lige siden den minderige med Binah + skalpel mod min ægbobles midte i MF 14. juli '20 er det jo interessant. Jeg overvejer at læse visdomsnettet.dk's ordbog fra ende til anden også. Men hvorfor denne pludselige interesse for norrøne stammer, navne, sprog her nu? Følges vandringen i rodracerne til dørs? "Mange af de første skal blive de sidste" og omvendt..." Heinrich Himmler hed også Henrik, det blev han ikke særlig viis af, eller – mindre populær tanke – var et velegnet redskab i al sin ubevidsthed til at rydde noget væk for at returnere i forbedret (?) form, stort set foregået de sidste 8000 år, for nu at nøjes med postdiluvial tid.

Hvad jeg skal bruge det jeg tiltrækkes af til viser sig jo altid, så jeg går med i en uvis følelse af omsider kommen i ordentlig kontakt med verdenshistorien, sand jf via de overblik jeg skaffes. **2. aprils** natnyt intet nyt: forberedelse på 2-kontoret hvor alt øvrigt nu er ryddet. Presset fra 1 for at komme fysisk ud i 3-4 øges derved, giver indre *hunger*konflikter => lidt ydre udslag, let ødem i højre ankel i aftes, men de er åbenbart sagen. Hvad der kommer ud så vil være rent. Nu læser jeg sidste kapitel igennem for et slutdigt. - Det gav lidt extratanker. Jeg har glemt C19, den ikke os. Den er spidset til i en 3. bølge med lynsnare, aggressive mutationer der uddistancerer alle vaccinationer. F, G og USA har lukket totalt ned samtidig med at DK vil lempe lidt, vi er godt gearret og kon(g)kurs ånder rigtig mange i nakken. Forleden tænkte jeg at den endelige krig/oprydning startede 1914 og aldrig sluttede. Sært at have levet under "Den kolde Krig", set det tjekkiske forår og Ungarn tromlet ned af russerne, set Glasnost starte/slutte, Berlin-muren falde, men aldrig fattet før nu at vi faktisk stadig var i krig.

Tålmod er strikkesøj. Som ung var jeg nærmest fortvivlet over at pille op, nu – hva' Fa'n, bevægelserne er de samme og det haster ikke mere. Det hjælper selvfølgelig at jeg på uvis vis har opnået et overblik over teknikken jeg ikke havde da. Jeg har ved Gud pillet meget op de sidste dage... I de norrøne sagn var der en (dk!) konge hvis stjerne-psykopatiske tiltag gik langt af land med skjaldene (tidens avis og lærere) til rædsel og undren, men med kvad/tid lærte han o.a. faktisk diplomatiets visdom ca. 500. Vi har 2021. Af og til bliver jeg lidt træt. *Vil kh ændre sig?* **3. april**, og selvom natnyt ikke lige skælder mig ud over ikke at male/spille aner jeg forår. De omtalte pres, konflikter mhp. 3 senest i g.d.s natnyt forstås – i efter-messetid fik jeg ødemer når jeg var utro imod min kunstner-id pga. ydre modstand... marts' højresidige ødemer er omsider vinket jeg har længtes efter, *hungeren* i april efter lukning af væren-processen sidst omtalt 25. mar. Hvad er hunger andet end længsel efter Åndsforenet liv? Skrive-processen skulle også sluttes. Det har jeg faktisk følt en tid: "Hvad er der mere at skrive om? Nu må der snart *ske* noget!"

Jeg vil lige så stille åbne blomsterne igen-igen... meget obs på at det stadigvæk er meget tidligt og hedder nøk for nøk med indlagte pauser, jeg behøver bare at se ud på kh. Men hvilken glæde hvis jeg nu måtte blive mere fysisk aktiv. Man aner ikke hvor meget noget betyder for en før man bliver berøvet det. Så jeg gik glad en gå-gym-sangtur, støvsugede, ryddede det sidste påske-tam-tam væk, lavede lidt småting og læste lidt mere i "DK's Dåb". Den har voldsom effekt på mig. Hvert eneste logiske sammenfald af sted- og personnavne da og nu haler i klokkestreng så det bimler indeni. Der kører som 2 overordnede visioner af hvad der egentlig er foregået siden Floden oveni hinanden, nefilms/anunnakiernes interne historie videre ud i deres næreste folkeslag og til de østgermanske stammevandring i bogen, men det er let at skelne, se stammerne følge det højere eksempel i deres

samfundsstruktur osv. Jeg *ser* at al den traumatiske vold har været nødvendig, denne fysiske måde at flytte energier på er jo også Ånd, om ubevidst, ofrene var nødvendige og vil give renters rente. Al klokkeringningen er for meget at gengive, men lidt indtryk:

det opdigtede mandsnavn "Widsith"(norrøn mnemo-remse) er da ret meget "Veda", Tyr, som jeg aldrig kunne placere, er jo Enlil (Taurus, hm, lidt letkøbt, tir = tjener/præst, men det modsiger jo ikke offertyre), Thor klart "kraft" mix Adad/Marduk (hammer, torden), Aser = asiater (hunner), vaner = stedlige Frigg-tro (Fen-sale, vand) heruler før danerne, jætter eotenes/estere som Aser + allierede goter sloges konstant med henover Elben – med ekko af Enlil/Ishtars Mesopotamiske fejde med Enki/Marduks fløj i Afrika... det er spændende at se hvordan visse nefilim-spor gentoges og viderespilledes i alle folk, m/u bagtanker (Asar/Sathi/Asta, Osiris/Seth/Isis, Høder/Balder, endda Judas/Yeshua), og så min id med det... det må være race-hukommelsen der spøger, selv lysvågen. Denne del er trods alt den der ligger nærmest nuet i erindringen. Noget andet der kommer op er hvor svært det egentlig er at skelne religion, kultur og politik. Kulturen er i høj grad religionen, sin stammes historie potenseret. Det behøver absolut ikke være særlig heldigt. Hvad der skabtes for overlevelse ender som en klods om benet når folket er forbi den fase. Så er det UD, mysteriespil, bukkevogne, bukkeøvelser eller perleremser – via krig som regel, stadig.

Lidt spændt på **4. april** efter en pænt aktiv 3., men skønt forevist mere at udrense i overfladen var der ingen skældud. Den ny bund er begrænset, kræver stadig vøren, men jeg må lege nu – i 2. Barn på ny i underskole, selv lærer. Passer med hnf/ej for apr... jeg læste lidt frem og så ud på kh – og mindede mig om at TTT. Blusen skal fuldendes på mange planer... tilfredsstillende gjort og startet på nr. 2 med færre sømme – jeg fik ret med bluserne, **5. april** er utvetydig: signal til større start er der, nu skal der skoles, energien er på vej, *sikker*, leg med alt er tilladt mens energien gradvis øges fra lige nu kun 50%. De sidste gamle Kali-pletter vil smuldre væk, kan ikke skæmme det ny som ungt og smukt skinner igennem de rynkende rester, det ubenyttede, rå Karlsvognspotentiale er lige så stille på vej, powerless selvkørende ad den lige så rå, private jordvej min kreative fremtid og jeg går ad, men det tøjles ikke længere, den proces er *gravsat*. Pyh! Omsider! Er mit lokomotiv blevet *graverende* gennemkoldt? Det plejer ikke at være tilfældet. Natnyt minder endvidere om at vi ikke taler chokstart, det *anes* dog at omstillingen igen må overvinde inert.

1) Røre mig, 2) male, 3) spille, og strik, skriv og læs, hurra, noget at lave! Jeg lavede lidt opvarmingsgym, forberedte maling og fejede støv af AlMa så jeg kan fortsætte, sandelig også spillet 4 viser før fingre og skulder begyndte at beklage sig, så jeg er helt tilfreds med min indsats. OG læst lidt videre i DKs Dåb. Der var en illustration af Attila/odin fra Vendel-hjelmen, Upland, og ja, så sandelig Odin, "Den Rasende", men det indblandede igen nefilims, for Midgårdsormen = havslangen = Enki – hvis søn Marduk/Ra, ret hidsig herre, fløj rundt en del år ca. 3000 f.Kr. og samlede tilhængere – hvilket førte tankerne omkring bukkevognen, for Aries var Marduks tegn som Aquarius/Pisces var Enkis og Taurus Enlils. Da Attila & Co. var som forslugne ulve forstås også Fenris, ulven der slugte Freya, urkongeslægten Frodernes foretrukne guddom og derefter Odin selv (han rejste sydpå), og Ormen Thor, Marduk + Adad/Ishkur (minder meget om Askr = hest, ikke?), der drog hhv. syd og vest til Peru. Guddommene i norden endte med at dele magten, sådan da, mændene sad tilsidst mest på den, men det var så den højere vilje.

Odin gik fra Friggs døvogter til tronen, og Frigg, Frey/a blev ét fedt – stort set. Når man hører om de mysteriespil der hørte Frey til var de ærlig talt lige så grumme, blot interne, indad, og særdeles dyriske: kronhjorte o.a. horn/tandede hanner aflives tit af afløserne, og avl var nærmest deres eneste formål... trods tvivl af og til tror jeg dog at den rå mellemliggende tid har nuanceret mandsrollen lidt, og tak at vi forlod matriarkatet. Mht. "Edin" er det bedøvende at Attila aka Wuotand/Odin/først optræder som Gud her efter invasionen, hunnerne havde nærmere forbindelse til Edin og sammensmeltning af navne sker bare over tid – Grove skrev i øvrigt bogen 10 år før Sitchin skrev om Edin/nefilims. Sagnene var, uanset detaljer, sand fortid/fremtid, ikke helt en

Mahabharatha (5-6000 år), men en nordens "Veda". Jo, der er gjort fund efter Grove, og om alle invasioner var sydfra kan sikkert diskuteres, men rører ikke meget ved essensen, hans geni. - Tankerne går, og de faldt over Karlsvognen. Den havde en pointe jeg overså 13. nov '19 hvor den landede – *kæmpe-palominoerne spændtes fra = powerless.*

Da jeg i sin tid malede "Helios og Mig" der skulle vise mine 5 solgyldne potentialer trækkende solens vogn endte det ret interessant, for da malet sås det klart at *sol*en drev *hestene*. Nu kører den rå karet af sig selv, om så i gang-tempo ad jordvejen, et praj til natnyt for i dag **6. april** og også til vågnemåden. Igen var det svært at komme helt til stede, jeg svævede længe mellem 2. og 1.att., og natnyt var at kerne-energien kommer uhæmmet igennem på Åndens universitet fra 1-3, men jeg svæver over jorden og ser ned i 4 hvor nyvoxne aspekter går rundt mellem a og y og rydder med en atmosfære af travl formålsløshed, uden forbindelse opad. *Noget* er der jo, men ikke møj. Jeg sonderer terrænet i dag, danser og ser hvad jeg har lyst til... mest at snuse videre i DK's urhistorie. Jeg blev småsvimmel efter mit ellers stærkt nedsatte danseprogram og ankelødemererne tog til igen – jeg forstår dem ikke. De kan komme både af for hårdt pres og for megen tilbageholden, men hvad er det her? Er selv så lidt for meget?! 5. ds. fik jeg et hint om at energien lækkede ud på vej gennem antahkaranahen, måske er det det?

Jeg endte dagen med at spille lige så nedsat og nød det skønt inspirationen ikke var stor. Forklaring følger nok. Javist: **7. april** let chok-opvågningen, svæv og så brat *ned* i 1.att., og efter nedskrevet natnyt var jeg så træt og kold at jeg måtte til sovs igen. Varmen holdtes kun lige. Samlet natnyt anbefalede igen ufokuseret væren i grænselandet. Alt indre er rent, hold harmonien helt ud derfra nu, hvor der startes påny i det fysiske. Det trækker blod fra rodcenter (kløe i ydre og indre skridt + let blødning) men er OK, udrensningen er belastet, gammelt kommer ikke hurtigt nok væk men Korpa klarer det. Det gør mig mat (som i går og til morgen), kræver kærlig omsorg at være ung og aflægge gammel ham, jeg kører invalidescooter mens jeg skaffer ny jf og der er risiko for at gentage gamle power-modi, men jeg afviser det fint, det demonteres både i mig og ude i 4 mens jeg venter sikkert i udgangen til 3 på opgraderede hvidevarer efter afinstalleringen af de gamle. Ny kommer ind nu, men jeg skal ikke bekymre mig om hvordan (pendulerede i går for at se om jeg kunne støtte noget), bare lade min potens komme tilbage fra exil og i øvrigt rekreere...

extraluren gav pote, skidt udskiltes til fornyelse og foryngelse, hammen strammer og skaller af omkring især højre øje (fokus) og skal bare have sædvanlig kærlig pleje, ikke pilles i. Jeg bør klæde mig lidt varmere (det besluttede jeg også i går!). Frem med ulden igen. Men det var og er rigtigt at jeg udøver mig nu. Energien skal ud i alle hjørner af det fysiske for jf. Jeg er stadig træt. Jeg fik dog sendt nogle prislistor til Fjordhøj i dag, og det betød en minimal gåtur... udnyttet optimalt, og første inspiration til et nyt maleri i umindelige tider som ikke ligner alle andre: "Aquarius" kommer ind fra kosmos, og ansigtet skal ligne xx's. Jeg spiller nok lidt igen før søvn, *lidt* er nøgleordet hele vejen rundt, jeg har set *lidt* på hvor jeg skal i gang når jeg går på "AlMaha" igen, og strikket, tv'et og læst *lidt*. Hm, det er et trist faktum at jeg aldrig har kunnet huske historie i **sin ramme** ret længe uanset hvor omhyggeligt noteret. Egentlig sært, historie er da interessant hvis gjort vedkommende, er jo om mennesker? Historien sidder måske, bare ikke rammen, for stor indsats med det betaler sig altså ikke. Hvad *sidder* så?

Al kunst jeg har prøvet, dog ikke klaver som jeg ellers har aset med. Havde jeg lært greb som på guitar (selvlært) havde det nok, det dér node-staveri kom som imellem. Jeg lærte det, OK, bl.a. til kor, men var det gået mere ad øret som jeg snød mig til mest muligt havde jeg kunnet spille alt i dag, nåja, ikke koncertstykker, heller aldrig *helt* min ambition. Gider jeg starte om nu? Guitaren er mer mig, direkte tilgang, mer system + omnipotens end violin... hm, jeg læser faktisk heller ikke ret hurtigt, ikke god til at skimme, f.x. Jeg taber lissom mit overblik når jeg læser, også noder. Jeg nåede til at kunne spille enklere stykker næsten fra bladet, slut. Andres jf! Når jeg læste "faldt jeg ud af himlen", selv fine rammer var for små. Jeg skulle min egen – og skriver nu! ☺☀! Det er da

derfor historie tiltrækker p.t., den skal ind i sin ny, det højere perspektivs ramme! – Ikke ganske nyt, bare igen klarere *set*, og jeg forstår pludselig søn 1 bedre. Han orker ikke engang læse skattede bøger mere, bruger lydbøger eller net. Søn 2 do, og mine bogvalg er *udvalgte*. Alle rammer slettes, skulle kun nødtørftigt bruges, vi er trukket op, nær regnbuebroens udspring.

Ordblidhed sættes i relief. Hverken xx eller sønner er stærke i stavning eller grammatik. Det var dog aldrig et tema hos mig, tværtom. Nok fordi jeg *skal* skrive. Bogstaver, noder er OK til detaljeret manifestation af energien bag, den skal bare ændres. AHA'en fik mig nær til at glemme natnyt for **8. april** som ikke uventet melder frit flow i 2 til større, ny jf af alle (hunne)kunster (nu vi ved at Skjoldungerne var hunner!), men stadig primært ved væren/rensen 1-2 mens de rene aspekters bevidsthedsfibre arbejder usete i 4 og dyb udvexling foregår i 2 mellem Ånd og ny ÆRKEværen. Redskaberne er fortsat hvile og på lager til 4, men jf bliver intet problem, sænkes ned *til tiden* (som dsb siger) gennem antahkaranaen med ÆRKEgøren som blot lige nu også huserer på lager 1-2. – Det lykkedes at entre lærredet i dag. Hvorfor føles det som så stort et skridt i sindet med en så enkel fysisk handling? I billedkunst er hvert tiltag i sin essens et nyt bevidsthedsspor. Teknikken er det mindste af det – man går sin helt egen vej, ingen andens energi trækker en med, ikke engang hvis der males efter noget, og det mærkes.

Et strøg på et billede gentages aldrig igen, men når alle er foretaget står billedet dér fast til gentagelse. Måske er det det. Hvert lille strøg er så koncentreret. Når en vise ”får ramme” er ommere lettere, ingen optagelse er ultimativ, er også et nyere påfund, og det er præcis dér, imellem 3 og 4, jeg altid har haft modstand. Verdens ramme, 4, har aldrig været vild med at understøtte min. Den har altid skullet kæmpe for sin plads. Det er først nu, der er reelt håb om at det kan ændre sig. Det meste er gentagelse i 3-4, uddannelse, bevægelse, arbejde, selv musik, dans og frit rolle- og skuespil. Ritualer, også mine tiltag (trods alt!), jeg vil bare ikke tvinge andre til at bruge dem konstant, bare nyde at dele dem, inspireres og gå videre med deres egne. At skrive er lidt at male men mere klodset, klaveragtigt, bogstaverne begrænser penselstrøgene. Et billede er et ocean af info på utrolig lidt plads. Et musikstykke kan være do, men alt afhænger af maler/spiller/ne. Én udviklet person kan være som et helt orkester. – Jeg kom lidt for sent i seng af al den inspiration og vågnede træt og svimmel i dag, **9. april**, mindeværdig dag for DK ifm. WWII...

så jeg prøvede at sove lidt længere, men den gik ikke. Nå, skidt. Så fandt jeg ud af hvilket billede AS skal have på forsiden. Det er jo for længst malet! ”Den hellige Gral”. AS har meget været den allermest stofflige proces på maleriet: det *er* æt/fys set inde- og udefra. Natnyt har været glædelig i nogle dage snart. Festlivet forberedes, har endnu ikke helt jf og den gamle energi beskytter mig i grænsefeltet ved ikke at slippe mig ud. Integrationen af den ny energi foregår on/off og meget stille, æt og fys skal vokse i harmoni med hinanden. Træning øger den ikke, må ikke overdrives, udfordrer kun ætterrammen. Sportsvognen er godt nok i sølv, men endnu minimodel, ses mest i kortene, men med omsorg vil integrationen forløbe rart, være ærke-handlen her. Fra hovedvejen bag den beskyttende lyd vold kaldes jeg utvetydigt ud og ja, jeg mærker det, men dæmpet endnu, og udholdenhed, hvad er det? Jeg er sart, her er trygt en tid endnu. **10. april** stort set d.s. Jeg brugte dagen i går på at få essensen af alt det norrøne stof bakset på plads, og natnyt siger fint, det gav overblik og er vist kraftigste handlen jeg tillades udover spil og mal og *let* motion...

som IKKE er den evige action-man Sean Connery nødtørftigt udrustet i røde boxershorts, flagrende, poloskjorte og halvhøje, grønne gummistøvler spænende t/r, arme og ben som møllevinger, tak for... klap dog den arme hest... så sent som i går opdagede jeg en adresse fra xy-tid spøge i kh. *Alt* skal slettes. Men det ny, fine måltid forberedes, der fjernes gamle småblokeringer, stof, minder, krævende drilleri, men til tiden vil succes føjes til tidligere succes. Tak for det. Så jeg laver lidt mere norrønt arbejde og klapper Sleipner. Og her nær sidste kapitel har jeg forresten også fundet en titel til den næste bog...

21.04.0659

SYMFONIEN SVANESANGEN

For kosmonauter som elverfolk
er Jorden en smertefuld færden
i racedukker ad snævre stier
hvor stød leder gennem verden
Strax er der måske glæde ved strid
der *sker* no't, vi *fik* raget til os ved slid
men snart slår det om, målet løb for fuldt...
tilsidst står til smidig balance vor sult

Hvad started' ved viljeskamp blev til krig
over plante og dyr til men'ske
Æoners rejse i gangen mod lys
hvor ingen mere er fjendske
Kareten fraspændtes hestekraft
og starter sagte ved Åndens saft
sin vej ud af støvet langt, langt fra alt
så ingen bemærker det, råber gevalt

Kanalen er læk, hvidevarer slidt op
rammerne svigtede noderne
Lige fra starten smuldred' de væk
kontakten blev slap i koderne
Ad uveje, sporeløse oceaner
går tonende pensler og sletter uvaner
strøg for strøg, ikke baner ad gangen
til symfonien som er SVANESANGEN

14. ÉN STJERNE

Igen allerede sidste kapitel, men skidt – nu begynder der da at danne sig en fremtid! Som med de andre bøger kom indholdet til at passe med titlen, for nu er sangen startet igen, og da næste bog må indlede Aquarius, hvad er da mere passende end at kalde den ”Duetter med Aquarius”? I kølvandet på alt det norrøne vender jeg tilbage til 3. apr og den foreløbige konklusion på det som stadig er min konklusion: ...”svært at skelne mellem religion, kultur og politik. Kulturen er i høj grad religionen, sin stammes historie potenseret. Det behøver absolut ikke være særlig heldigt. Hvad der skabtes for overlevelse ender som en klods om benet når folket er forbi fasen. Så er det UD, mysteriespil, bukkevogne, bukkeøvelser eller perleremser – via krig som regel, stadig.” Ildens proces som startede med Flammefuglen er stadig i fuldt sving, men nær sin afslutning nu jeg er ved at have rensset min rodracehistorie op, samtlige positioner på boblen, og have den helt forbundet ned til første primat-tid. Skal jeg også se på historien efter kristendommens overtagelse af norden? Næppe. Det føles irrelevant, har jeg ikke brugt nok tid på det i dette liv?

Jeg er samtidig blevet obs på det faktum at der ikke er usikkerhed tilbage mellem ♀+♂ i mig, kun en vag irritation over at konflikten ikke er endt forlængst også i kh. Forleden ringede en k fra Jehovas vidner. Til for nylig har jeg med det samme sagt ”ingen interesse” til sådanne opkald og afbrudt for at undgå salgstalen, lidt uhøfligt, men ikke denne gang. Damen var neutral og høflig, jeg sagde at jeg ikke var religiøs, men åndelig, den distinktion forstod hun godt, og vi ønskede hinanden en god dag. Så bemærkede jeg at jeg slet ikke havde haft parader oppe som før i tiden. Opkaldet efterlod kun en harmonisk følelse. Er det ikke bare sådan det skal være? Vi står forskellige steder på vores vej, al respekt, og kan kun selv gå den – hele vejen. Et folks kultur kan heller ikke fratages det, dets Ånd vil tiltrække nyt når det er klar – som Hominiderne Anunnakierne fra rummet, Freydyrkerne Odin/Attila, som DK tiltrak indvandrere i nutid og omvendt, som de lod sig tiltrække af. Krig afhænger af hvor stive nakkerne er, kultur opstod jo som resultat af hvad der erfaringsmæssigt hjalp overlevelsen bedst, den er dybt lejret. Hm, også årsag til at jeg har så svært ved at være inaktiv, alt hvad der er tilbage, ”en let ubalance”.

Let?! Det er stort, det vi deltager i, ufatteligt stort selvom det da ”bare er...”... vor lille krop, 1.att. sætter *hvor* stort i relief. Gik det hurtigere var vi kradset af. Ødemer om ankler og øjne har virkelig generet den sidste uge, og i går kom så en skæren i **pinealområdet** (passende ord) i panden til. Motion m.m. er igen skrinlagt. Nyrerne arbejder fint nok, dette er noget meget mere overordnet og jeg er træt, og dødtræt aften. - Pandepinen spøjte også ud på morgenen til **11. april**, hvor natnyt viser at bearbejdelsen af det norrøne stof ordner æternettet – som administrerer det fysiske stof – der også ordnes. Jeg søger ud i overfladen og har forventninger om at tiltrække hjælp til div., og ja, men ikke mere som jeg forestiller mig/gjorde, meget mere bagom: den ultimative integration, smuk, liv, Ånd, tiltrækker, *værende, legende*, som en rosagylden, moden Freya på en gyng (pendul +/-) via fysisk/sexuel energi stoffet til handlen udad, men får reaktioner fra de resterende *seriøse* spor der slettes – hovedpine, ødemer, psykisk kvalme... jeg skal vist til at være mindre i hovedet! Dog er jeg ikke syg. Sygdom føles anderledes, jeg husker udmærket forskellen.

Da jeg var mindre forenet med Ånden ville jeg have sagt at naturligvis er nyrerne på arbejde, de kanalisere livsenergien, ki'en rundt i kroppen som modtaget fra milt-chakra... men alt er opløst i puppen, så sådan er det ikke mere, og dog er de organer som har med det æteriske element vand at gøre afficerede, ellers kom der ikke reaktioner der sladrer om dem: æternettet ordnes og det ordner så det fysiske stof. Knogleniveauet, den dybeste, gamle hukommelse er passé, vi er ved hudlagene. **12. april**, natnyt har tydeligt 2 lag, et for dagen og et generelt, for jeg skal gøre søn 1 følge på en lokal bytur, og det fik jeg udmærkede råd til. Dybere blev jeg tilrådet at gå mere behersket, mindre *seriøst* til værks, lege mere, kan alligevel først gå til den når alt nyt bevidsthedsstof er samlet, indtil

da: kik ud inde fra kanalen og afvis lavfysiske energier der kommer forbi, dumme rapti – hold balance hoved/leg, og så får jeg et lynkik på min overfladestruktur derude: stor, smuk og nu tilknyttet khs centrum, dog periferisk, men det er jo OK, ren, gylden, ”hudfarvet” og i gang, ”Krystalcaféen”/”Kandisgrotten”, Åndeguf.

Jeg vil gerne ud, se nærmere, men nej, føres kun omkring for det glade syn, så retur til 2 hvor Al, brandchef, fortæller mig at jeg gør for meget i ild, bøger, det blokerer kunsten og giver uro, få balance i det! Ja, ja, men... afsted med sønneke, og god tur, lover løsning nu. Pyh! Kh kravler af. Også han har gjort sit arbejde godt i denne mystiske tid hvor al gammel kh skal ud – som de gamle guder år 500. Vi drog lettede hjem, men turen i sig selv var anstrengende og trak ned. Jeg faldt for noget pjat i Bilka, men skidt, natnyt **13. april** sagde også det havde nær 0 betydning (rubrik: leg?), det vigtige var at jeg nu – legende – dyrkede lidt kunst. Ja, jo, jeg vil altså gerne lige have det boglige rundet af. På turen skrev jeg kapiteldigtet, det sætter jeg ind nu, så runder jeg Grove af. Det blev nemlig uhyre interessant til sidst. Jeg fløj igennem de sidste sider i går, og der var *sandelig* noget jeg havde glemt som lige skal baxes på plads. Ret hurtigt så jeg dog at det ikke ændrede min konklusion, den var jeg nået til uanset, heldigvis... det er da vigtigt at kunne se at uventet jordisk info ikke forstyrrer den generelle intuitive deduktion!

Til sagen: **V**ølvens **S**pådom, **dk** (landskab, træer, 0 islandsk), er overfladisk ikke om verdens, men hadbardernes ende, Frislands tapre befolkning ('danere' nys mixet med de oprindelige der forblev omkr. 0, herulere) knustes af ny daner, af nød/beundring gået i hunnernes sold (upopulært, men klogt, man kommer lettere igen *levende* og ikke solgt som galejslave), *de* var jætterne, fra esternes område i Ø – undt. saxeren Surt/Sverting fra syd! Idasletten = Isted Hede i Slesvig (”én gang til for prins Knud” i 1850), Grove fandt i Bordelum (Bardeholm), hadbardernes kongesby, viet Urds brønd *med hvidt slam*. **VS** er en præstinde-monolog om ”Valfaders *svig*”, da, påtvungen Odin over Frey af Attila 441 og tro derimod + ”Starkad-ære” (trods flirten med nyere, mere forsonende toner) de valgte krig, altid Odins råd. Fenris er både den logiske retning Freya ”opslugtes” af (*kendt* bryllup Freya/Trym er inkl.) og den retning ”ulven”, ylvingerne (Helge, glommer/daner) kom fra, et moseområde, *fen*, med *ris*... Grove tager en med storm – før jeg gentager hele bogen: læs den! Efter slutslaget gik Fris-området over til Balder-kult, forsonende ”Forsete”, helt til Holland.

Balder/Høder: Attilas søn Beldeg blev som alle kongesønner sat til fostring – med Høder i Angel. Jeg *så* på ham, og det gav faktisk pote: meget dygtig kriger, stort overblik. Smuk, halvblods, dyb, retfærdighedssans, stort ♥, ener. Afholdt, men med *den* fædrearv fanget i en sær frihedskamp hvor han ikke kunne følges med danerne der fri af Attila så deres chance. Hvad så? Hans far havde faktisk erobret hadbardernes Freysland, og han havde svigtet på det groveste både som mand og gud, sidst mht. de lavere rangerende kujoner i hans følge, de fedtende jætter som plyndrede overalt i det plagede landskab. Over ca. 70 år havde de mistet 3 konger til Attila, smidt en indsat danermedløber ud og mistet 3 konger mere til jætterne, kun Balder var tilbage... det kulturelt underlegne folk fandt i Balder en viis leder, min. lige med Høder – gjorde ham ”præsident” (”Forsete”), og kampen bølgede mellem ham og Høder i flere år. Høder fældede ham nær sidste slag, ”blindt held” og ganske rigtigt et stik fra siden og ind gennem brystkassen. Han var ikke hans jævnbyrdige, det var uventet og ingen fryd (og bragte blodhævn til debat – Attilas død gav fostfaderen blodhævnspilten)...

Balder genopstod som ny gud, afsmitning fra kristnede England. Gudestatus fik hjælp både af halvblods- og ”½ gudestatus” (nefilim-afsmidning). *Guddommen* Forsetes energimængde er smuk, lys, forløber for kristendommen, men umoden... Hvad så Høder? Uroligere, ”vild daner”, stor respekt for Balder. Mere overfladisk, mindre tænksom, absolut til Odin, ikke Frey mer, slet ikke kristendom, ”blind”, dog mere forsonlig end evindeligt blodhævn. Høder: ”Balder ønskede at kæmpe, evt. dø for noget værdigt, og døden var ham ikke fjern i hans situation, han var modig og realistisk.” Måske var ”Valfaders” råd ikke galt for tiden som for lang tid efter: ”Kæmp for alt

hvad du har kært, dø om så det gælder...” Naturlove sørger for at følsom søn følger krigerfar og omvendt for at lære balance og/eller som generel arketype, en Balder, der sjældent lever længe her. – Nudanere er altså svenske + Ntyske + lidt hunner + div.... Fortune, Grove, Sitchin... mor og jeg (bogen stod i hendes reol)... må have stået i samme kø i Kastrup ud til afvikling af *al* hypnose. Overfladisk videnskab knyttede os til Kambrium, men vi fandt Ånden bag – ringen sluttet.

Jeg kan sagtens have dummet mig i detaljen i ovf. dér på skuldrene af Grove, men ét er bøger/net, et andet hvad intuitionen siger, og min har bimlet som en stormklokke med hver = mellem Groves nordiske saga og Sitchin's fra de præ-Bibelske skrifter. Nordens sagn er ikke en 5-7000 års Mahabharatha, men en nordisk 'Veda' er de trods digteriske friheder og forvanskninger, og 'Valhalla' rammer de kendte historier + lidt til godt. Måske ikke lige at Heimdal og Freya finder sammen, Utu og Inanna var tvillinger... men alt i alt forstod de jo så hinanden godt, og i frugtbarhedsgudetid toges det ikke så tungt! Anunnakierne i Amerika endte med 24 tæer/fingre + dobbelt tandrække! Hvorfor mon hunnernes forfader hed Hunar, henad Anu? Én høvding hed Unimund/ Hunimund/ Eadmund... jeg lægger måske dette på websiden i et separat dokument jeg har arbejdet på, det er for langt til et efterdigt. I det går linjen fra hominider/nefilims/anunnakier og op til skriftlige historiske kilder her – VS blev tidligst nedskrevet ca. 700 iflg. ”Grove Udrederen” – og så har jeg vist fået bearbejdet min jordiske tilværelse op gennem alle rodracer til nu hvor en ny jf skal søsættes, lidt som i 500.

I går klagede en klient over udsættelse for indre krig, energirøveri-spil fra en ansat. Jeg hørte mig sige: ”Vi faldt ned i det lavpsykiske for at lære at takle det som det skal gøres, med erfaringens knofedt. Det nytter ikke at bede om beskyttelse imod det vi skal lære. Gud hjælper den der hjælper sig selv.” Det gamle norden skulle knuses helt for at kunne udvikle sig til noget højere; men det kan være svært for det lille nærsynede aspekt, for f.x. VS, at forstå at Ånden er så grum => og point taken mht. den klient der ringede mig op: jeg skal blive færdig med opgaven, den tapper energi og spærrer inde, og det var hvad natnyt **14. april** påpegede, ikke i kapitæler, og dog... afslapning og maleri/sang vil være fint snart. Så jeg redigerede færdig og gik en rar afspændingstur til aften. **15. april** er jeg tilbage i balanceret 2 og vil gerne være mere aktiv, men der er kun saft til 1-2, jf pakkes stadig, og jeg opfordres – også i går – til at spise dyrisk protein. Veganeri fremmer åbenbart ikke manifestation nu og det store norrøne æg er bearbejdet nok, kogt, snehvidt – så nu *er* det jf og skal bare slippes før det rådner. Videre i 2 – med spil og maleri. Men der var liiiiige...

16. april og ”ka' do så la' vær' å la' den krukk' gå mer til vands...” OK, OK, jeg spiller *i dag!* Maler evt. i morgen...**17. april**, og jeg fik rørt mig, sunget og spillet i går, afslappet, balanceret dag. Natnyt dømte skiftet ”inde”, så jeg fortsætter linjen, krydret uundgåeligt med tanker... her erindringsfunktionen. Der kan siges meget videnskabeligt om synapser osv. For mig at se er den meditativ skabelse af bevidsthedsfibre til jf. Det siges, hele tilværelsen er én meditation, og ja, spørg 10 om samme hændelse, hver har deres version, allerede under den bearbejdede de den. Jeg har oplevet visse der syntes, jeg huskede galt, ”behandlede fælles hændelser useriøst”. Jeg blev paf, var'n gal me' min husker? Nej, den er en elefant, husker bare ikke det overfladiske dillerdaller andre husker. Anklager var oftest *spiller* og jeg bearbejdede hurtigere, så mit spejl ”duede ikke” – eller *bed*. Så *bed* de *igen*. Sagt i moden eftertanke. *Spiller* dealede typisk i at tage andres jf for at føle at have magten, yndet sælgerfif, for så er offeret *nem*. Jeg havde én sælger-svigerfar. Som han kunne bruge charme/sex... ikke at de var bevidste om det. Atter noget på plads via xy.

I sidste ”episode” påstod han, vi altid havde talt forbi hinanden. Jeg blev ked, paf, vred, for det var løgn men passede ham altså godt nu at hævde. Hvad var der så at tale om? Jeg forstod ikke hvad der foregik, kappede bare linen... vi kunne følges så længe hans æt/fysiske element supplerede min mangel, men da min fremdrift pga. det såede/integrerede resultat øgedes kunne vi ikke og han faldt tilbage hvor det passede ham bedre. Sådant er det når man ikke har et eget centrum/♥ og må hægte sig på en andens. RIP. Og jeg fik malet! **18. april** og **BINGO**, godkendt modus, aktiv fulgt af pause i passende rytme, lys over land. Jeg gad igen ikke tyde natnyt, det var klart nok. **19. april** og

heller ikke i dag gad jeg tyde, det var klart nok. Jeg overtrådte lidt i går og vidste det. Men hvordan kan *så lidt* være for meget? Jeg kan ikke tåle både at gå tur, male og spille samme dag. Det var for øvrigt, når jeg nu tænker over det, altid sådan. Det var mig så let som skaber at skabe, men jeg lærte også *altid* at have skruen i vandet og blev dødræt. *Altid* duer ikke – mere, og nu **registrerer** jeg at sporskab koster. Man *ser* når man tvinges ned i tempo.

ALT jeg laver er fint, men gåtur + *lidt* spil *eller* mal *eller* digt er åbenbart devisen. Og alle babyer sover jo også meget (opbygningsfase)! Forresten *så* jeg noget i går. Retur til 14. feb, Atlantis og full circle, meget passende her, sidst i bog 8: jeg har komplet overset at synet fra Atlantis i bog 1, DSD, var om at vi var på faldereb fra mat- til patriarkat i mit land. Indlysende! Men ikke når man er blindet af pat-, om så i udfasning. Ja, esoterikken og Adamus sagde det, masser af fund og Credo Muttwa: ”Afrika var oprindelig matriarkalsk”, Mahabharatha og Bibelen hinter, DJ sagde at de første trold-m fra for 10.000 år siden var k... i mit syn væltede det altså over, og nu, nær pat's klimax, *så/ser* jeg det naturligvis igen når spådom stiger af tågedybet og bliver historie. Hm, jeg lever i så luftig realitet at visse må synes jeg er en skørhat, bare trist. Jeg *ser* og lever det, til tider noget trængt af den klodsede teknologi... (xy: ”Al jordisk mekanik er så klodset at det nærmest gør ondt.”) men siver dog forbi. Den er udkrystalliseret liv, en tjener, underlagt livet, mig, *højteknolog*. Findes der højere teknologi end at male, skrive, digte og spille?

Solrig morgen, **20. april**, jeg bad om status, også på det stædige ankelvand i går, lagde også et par oplæg. Samlet svar: *tålmod*. Hver morgen drager AlMahas lys ud i 3 fra templet ad den vandrette Antahkarana på en ny, pat-ineret cykel, en solbrændthedstynd pat-ina som jeg før er blevet vist og skal *arbejde* mig ud af – balanceret vedholdende, ikke noget motorcykleri her. Min store, tunge, flotte mc er til salg og bør indbringe en net sum – energi. Den gamle, rene cykel står i 1, jeg har ikke længere ferie. Tak for det. Man får godt nok intet forærende hier im Büro. Jeg har det af og til lidt som Wilfred i ”Sea Priestess”: hvor den lille opgave får varen og betaler, så betaler og betaler jeg og venter stadig på varen! Men sådan er det vel at ligge i spidsen for optoget. Og her, **21. april**, er der ikke megen tvivl mere om at et nyt afsnit er i svang. ”Ude af skyggen af hunner/danerne og i færd med at inspirere og optræne 3 til 4”, ikke rigtig mere at skrive om indre proces som spået 3. apr. i natlig inspiration. I går på gåtur fik jeg dags-do til forbedring af en af mine viser. Der kom også til den anden strikbluse, så jeg pillede alt op... det gør mig intet mere.

Den var ikke prima, og det skal alt nyt være. Videre med maleri og musik... **ENDELIG!** Jeg er vokset helt fra det gamle. Selv eventyrfilm og krimier, har ikke set nogen længe, alt for fyldte med klichéer og pat-ina. Slut! - I går tog jeg et kik på flere inkl. mig, barn- og ungdom. Er det ikke tydeligt at vi oplæres til vore opgaver (jeg taler ikke skoler)? Søn 1, 2 og jeg oplærtes til savn og tab = at kassere unyttigt bras, xx til at være *FADER*, min datter – som jo var mig – til at overlade alt til mig når tiden var inde... kattermor – jeg kunne blive ved. Og ved traumer, det kunne ikke ske anderledes. Nu jeg ved, ser det har de været helt OK. Forståelsen gav accepten. Et kik på verden viser at alle baxer med STOR-pat-ina. Eller småt, det er jo fysisk! Jeg har tit spekuleret over hvad mit skal i det kaos; men det er jo netop i kaos der er brug for halmstrå at klamre sig til. Selv – eller måske *netop* – Amerika, det spirituelle førerland som alle intuitivt ser hen til i had eller håb raller i voldsom genoplussen af r/nac/zisme og misogyni efter Trump, der vippede låget af. Mørket er exponeret. Vi *har* Aquarius, og der er/bliver brug for mig på en eller anden vis.

Af bar skræk for at overtræde energitærskelen spillede jeg ikke, selvom natnyt havde opfordret til det (20.ds. dummede jeg mig, kunne ikke sove før sent), men malede og slappede ellers af med at genvinde hvad tabtes med strikblusen. **22. april** ingen tvivl om at det ikke var populært, advarsler om at indlade Putin, fy for pokker, led lille skid. Jo, jo, jeg spiller i dag! Men inden – disse tanker: den samlede proces viser sig nu at være den endelige accept af intet at gøre, at *kunne* gøre, uden Ånden er med, så tydeligt hos mine sønner – søn 1 med bevidsthed med ude i stoffet, søn 2 med indtrukken så oplevelsen er mere fjern, lidt som mig. Samtidig ser vi nu i verdens største, mest

exponerede lande sølle skvat som Putin til ledere, kun med kapacitet til snu, stupid vold mens befolkningens modstand støt vokser under presset. Opgaven er *ikke* at gribe til vold, men udholde sig igennem det. Den indre modstands energi vil vippe dem af. Det skete med Trump. Man skal knuses *helt* ind til marven, før læreprocessen er fuldført. Begge sønner blev knust fysisk hver på sin måde i forrige liv, i dette helt ind.

23. april, og ”der er stadig rester af gamle spor at slette i det fysiske stof, også udenfor, forhast dig ikke.” Det synes jeg heller ikke jeg gør selvom jeg både spillede og malede i går – med laaang pause imellem. Imidlertid – mens jeg ser de gamle forsøg forlade mig mærker jeg også den frygt de medførte – ”jeg fik aldrig rigtig kontakt med verden, bare det ikke gentager sig” = ødemer. Samlet foregår der reelt en operation, og de angst-følsomme nyrer reagerer. Pas på energien! Meget apropos kom jeg i stærk diskussion med søn 2 i går om religion. Jeg holdt på der skal være en manifestation hernede som signalerer Ånd bag stoffet for de der ikke er nået længere, at den ikke kun gør galt, også godt, han på at religion kun er/var af det onde når/hvorsomhelst. Jeg gik i tænkebox. Næste opgave? Jeg troede det var passé før 11.nov '20? Religionspraksis er leven den historie ens gruppe tilhører, en overfladeforankring der ikke trygt kan slippes før man er fini med ”rodracernes klub”. Religion gik fra Ånde- til gudetro på vej til indsigten at vi er personificerede Ånder og sluttelig til følgen åndelige mestre som Buddha, Yeshua – sidste step...

magtfolk sværmer ingen steder værre end om step 1 – selvfølgelig. Dér samles ”de nemme” med begyndende afsmag for spillene og tror sig trygge, sænker paraderne, får, sårbare overfor falske hyrder, ulve. Her kan fås dybt fat, gøres mest godt/røves mest – her skal *definitivt* læres skelnen. Kun dér (i de gamle samfund) bearbejdes psyken målrettet. Engang hørte al sundhed under præsten, i Kali splintredes krop/sind-vandspejlet i tusinde dråber, religiøs tro blev Åndens dråbe, men vi forlader Kali og den bliver overflødig eftersom vi gensamles til selvstændige, sunde ånder. Som sagt til søn 2, vi er basalt enige i at især traditionel (korrupt) religions godgørende effekt er tvivlsom fremover, men mange kan endnu ikke undvære den. Det er kompliceret at skifte til indre styring. Selv et råddent halmstrå er et halmstrå at klynge sig til på et stort, uoverskueligt hav. I dag åbner i øvrigt flere og flere kirker for alle troer – som i Bahà'i-samfundet, verdensreligionen, hvis man føler for et ydre sted at ære Ånden, evt. med ligesindede, *endnu* eller *atter*. Ofte ville jeg ønske jeg var mere rap i overfladen. Jeg kunne næppe argumentere med sønneke, var bare uenig.

Som altid må jeg bare vende tilbage. - **24. april** og ”fortsat genopretningen, al brug restituerer og forynger samtidig til fremtiden”. Jeg brugte hele paletten i går, *moderat*, men det er dejligt at *måtte* nu. - Søen 2 og Kiplingen ”Kim” jeg genlæser bragte endnu engang op hvor håbløs al dømmeri er. Det komplet uacceptable på eet niveau er logik på et højere og omvendt, og tid og sted er imperativ. Der var brug for kirker engang. Ellers var de ikke blevet en del af alle samfund. De vil forsvinde – til tiden. For ja, sønneke, principielt er de unødige Kali-klodser om benet for en høj Ånd. 25. april og efter en forårs-fridag slutter jeg AS med et ultrakort ca.-resumé over de 8 bøger. **DSD** afsluttede første steps, **Ssp/Kry** var examen gamle liv og startskud Rishi/*ACMa*, blev dagbog, ”Røde Vampyr” røg, PS/jeg genfødtes, **Ff** bragte skærsild, ”restgæld”, ”død går over DK nu”(SB), *ACMaha*. **MG** ”restgæld” lander ”Karlsvognen”, *ACMaha* = *Merlin*. **MM** fortsat xy-sorg, C19, passiv, Krone nås, **MF** æg/Binah, sorg, 1/1, *Merlin* = *ACMaha*, *Rishi*, slut/start, lyslegeme rykker ned, dybdehistorie.

AS astrologi, holistisk tidslinje op til nu samt ”GO” omsider... ud af alle personlige, sluttelig race- og religionshistoriske bånd før mirakellivet. TTT, altid længere end ventet for det lille liv, dog er det vel gået stærkt. Ny bog!

Kærlig hilsen *ACMaha*

21.04.0660

BALDERS POTENSERING

**Da hunnerne nåede nord
 med krigens ild og kong Dan
 blev alle heroppe gjort hunner
 og Alfar til hunnernes han
 så han fik en søn med en hun her
 Ø, V, N, S integrer't:
 Balder, og han blev Forsete
 fordi han var balancer't**

**Den første der fatted' forsoning
 den først valgte præsident
 første, vage formodning
 århundreder forud erkendt
 En fuldendt neutral grænsesætning
 ku' afløse stivnakkers krig
 men først femtenhundred' år efter
 lønnes hvad han lagde i**

**Krystalslottet er blevet bygget...
 der siver lidt vand af dets væg
 med det slipper sidste angst stoffet
 Roc har kun lige lagt sit æg
 Men slut med pat/matriarkater
 og falske guders blåtblus
 natten bli'r dag, exponeret
 i AlMahas Aquarius**

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i alle universer, jeg ser det ske i og om mig, Ånden er 1... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber og 3 børn samt diverse alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, multikunstner *er* hun bare) for nu at give igen i nærværende bog. Det var af og til barsk, men ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det? Only God knows – and he won't tell!